

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝ ΤΩ ΥΠ'ΑΡΙΘΜΩ 3,591 ΑΠΟ 6/18 ΜΑΡΤΙΟΥ 1881
ΦΥΛΛΩ ΤΗΣ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΘΕΙΣΑΝ ΔΙΑΤΡΙΒΗΝ

ΥΠΟ

ΠΕΝΤΑΜΕΛΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΤΙΝΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΕΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ ΔΙΑΜΕΝΟΝΤΩΝ ΔΕΛΒΙΝΑΚΙΩΤΩΝ

ΣΥΓΚΕΙΜΕΝΗΣ ΟΜΩΣ ΕΚ ΤΕΣΣΑΡΩΝ

ΑΦΟΡΩΣΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΧΕΙΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΚΑΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ

ΔΕΛΒΙΝΑΚΙΟΥ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΥΠΟ

ΑΝΤ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ καὶ ΕΥΣΤΡ. ΔΟΥΤΗ.

[Τῆς ἄνω ἀπαντήσεως περίληψις ἐστάλη νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸν «Νεολόγον».]

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΒΑΡΒΑΡΗΓΟΥ

1881

2035

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝ Τῷ ΥΠ'ΑΡΙΘΜῳ 3,591 ΑΠΟ 6/18 ΜΑΡΤΙΟΥ 1881
ΦΥΛΛῳ ΤΗΣ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΘΕΙΣΑΝ ΔΙΑΤΡΙΒΗΝ

ΥΠΟ

ΠΕΝΤΑΜΕΛΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΤΙΝΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΕΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ ΔΙΑΜΕΝΟΝΤΩΝ ΔΕΛΒΙΝΑΚΙΩΤΩΝ

ΣΥΓΚΕΙΜΕΝΗΣ ΟΜΩΣ ΕΚ ΤΕΣΣΑΡΩΝ

ΑΦΟΡΩΣΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΧΕΙΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ

ΔΕΛΒΙΝΑΚΙΟΥ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΥΠΟ

ΑΝΤ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ καὶ ΕΥΣΤΡ. ΔΟΥΤΗ.

[Τῆς ἄνω ἀπαντήσεως περίληψις ἐστάλη νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸν «Νεολόγον».]

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΒΑΡΒΑΡΡΗΓΟΥ

1881

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

11

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Εἰς τὴν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμῷ 3,591 ἀπὸ 6/18 Μαρτίου 1881
φύλλῳ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐφημερίδος

« **ΝΕΟΛΟΓΟΣ** »

καταχωρισθεῖσαν διατριβήν.

Εἰς τὸ ἀπὸ 6]18 Μαρτίου ε. ἔτους καὶ ὑπ' ἀριθ. 3,591 φύλλον
τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Νεολόγος»
κατεχωρίσθη διατριβὴ ὑπὸ τινων ἐν Κων/πόλει διαμενόντων κα-
κοβούλων, καὶ ὡς μὴ ὤρειλε Συμπολιτῶν ἡμῶν Δελβινκκιωτῶν,
πλήρης καθ' ἡμῶν καὶ τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κυρίου Ἰωάννου Βού-
ρη ἀναισχύντων ψευδολογιῶν, αἵτινες μόνον εἰς τὴν κακόβουλον
κεφαλὴν αὐτῶν καὶ τὴν μοχθηρὰν αὐτῶν καρδίαν ἠδύναντο νὰ εἰσ-
χωρήσωσι καὶ ἐκ τῆς βδελυρᾶς αὐτῶν γλώσσης ἠδύναντο νὰ πλα-
σθῶσι καὶ νὰ δοθῶσιν εἰς τὴν δημοσιότητα.

Ἡ πλήρης αὕτη ὅμως ψευδολογιῶν διατριβή, ἥ μᾶλλον αὐτὸ
τὸ ἐξάμβλωμα, συνελήφθη εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν ἐνταῦθα ὁμοφρό-
νων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Δελβινκκιωτῶν καὶ ἐκυοφορήθη καὶ
κυοφορούμενον διεβιδάσθη πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει
καὶ τεχθὲν καὶ χειραγωγηθὲν ὑπ' αὐτῶν, εἶδε τὸ φῶς τῆς ἡμέρας
εἰς τὴν δημοσιότητα.

Λυπούμεθα τῇ ἀληθείᾳ, εὐρισκόμενοι εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀνα-
σκευάσωμεν ψεύδη καὶ νὰ ἀποκαλέσωμεν συμπολίτας ἡμῶν δη-
μοσίαι, ἀναιδεῖς ψευδολόγους καὶ συκοφάντας, οἵτινες προέβησαν
εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ἀναιδεΐας, ὥστε νὰ μεταμορφώσωσι πραγμα-
τικὰς ἀληθείας εἰς ἀναίσχυντα ψεύδη. Ἀλλ' ὅς ὤψωνται αὐτοὶ ἐ-
κεῖνοι, οἵτινες κατέφυγον εἰς τοιαῦτα ταπεινὰ καὶ κακόζηλα μέσα
τῆς δημοσιότητος καὶ ἐπλάσαν τοιαῦτα ἀναίσχυντα ψεύδη, ὥστε
μᾶς ἔφεραν εἰς τοιαύτην δυσάρεστον θέσιν νὰ πράξωμεν ὅ,τι δὲν
ἐπεθυμοῦμεν, καὶ λυπούμεθα δι' αὐτό· διότι ἄλλως ἐὰν ἐσιωπῶ-
μεν, ἠθέλομεν ἐκληφθῇ ὡς ἀποδεχόμενοι τὰ πρὸς ἡμᾶς πλαττό-
μενα καὶ ἀποδιδόμενα ψεύδη, καὶ ἐπομένως οἱ μὴ γινώσκοντες
τὴν ἀλήθειαν ἠθελον πιστεύσει ὅ,τι καθ' ἡμῶν ἀναγινώσκουσι· διὸ
ἐξ ἀνάγκης ἐρχόμεθα νὰ ἀποδείξωμεν δι' αὐτῶν τῶν πραγμάτων,

ὅτι πάντα τὰ γραφέντα καθ' ἡμῶν εἶναι πλάσματα τῆς φαντασιοπληξίας τῆς παντεμελοῦς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκλεχθείσης ἐπιτροπῆς καὶ ὑπὸ τὴν διχτριβὴν ὑπογραφομένης καὶ ἐκ τεσσάρων μελῶν συγκειμένης, ἥτοι τῶν κκ. Χρ. Γ. Κιτσούλη, Λεωνίδου Π. Μωρχίτη, Ν. Π. Τσοκῶνα καὶ Γεωρ. Δ. Τζαγγούλη ἢ μᾶλλον αὐτοῦ τοῦ ὀπισθεν τῶν τεσσάρων κρυπτομένου καὶ βεβαίως προέδρου αὐτῶν, ἀσκοῦ φουσκωμένου, ὃν φουσκωμένον ἀσκὸν διὰ τὴν κουφότητά του αὐτὸν ἐπῆρεν ὁ ἄνεμος» (ὡς λέγουσιν ἐν Ἡπείρῳ) καὶ τὸν ἀνεβίβασεν εἰς τοὺς οὐρανοὺς διὰ νὰ κουβεντιάζῃ ἐκεῖ μὲ τοὺς ἀγγέλους, καὶ διὰ τοῦτο εὕρισκόμενος εἰς ὑψηλὰς οὐρανίους ἐκεῖσε ἀσχολίχας, δὲν εὐρέθη εἰς τὴν γῆν μετὰ τὸ τέλος τῆς ὑπ' αὐτοῦ ὑπαγορευθείσης εἴσε καὶ συνταχθείσης διχτριβῆς, ἵνα ὑπογράψῃ αὐτὴν καὶ ὁ πρόεδρος αὐτὸς τῆς πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς. Καὶ νῆ Δία τοιοῦτός ἐστιν ὁ ἀνὴρ οὗτος, ὅστις εἰς τὰ ἐπίγεια βχδίζων πρὸς τὰ οὐράνια ἀτενίζει, ὅπως ἀνακαλύψῃ κομήτην τινὰ ἢ ἄλλο τι οὐράνιον σῶμα, μὴ γνωστὸν τέως εἰς τοὺς περὶ τὰ οὐράνια σώματα ἀσχολουμένους!!!...

Οἱ κύριοι οὗτοι διχτριβογράφοι καὶ τινες ἄλλοι ὀπαδοί των, τὴν διχχείρῃσιν τῶν ἐνταῦθα εἰσοδημάτων τῶν κληροδοτημάτων τῶν Σχολείων καὶ Ἐκκλησιῶν τῆς Κοινότητος ἡμῶν Δελβινακίου τῆς Ἡπείρου ὀρεγόμενοι καὶ ἀσχολούμενοι πῶς νὰ εἰσπληδήσωσιν εἰς αὐτὴν, ἥτις ἔχει πολὺ τὸ γόητρον δι' αὐτοὺς, ἀπεπειράθησαν διαφοροτρόπως, καὶ ἡ πρώτη αὐτῶν ἀπόπειρα χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1874, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1874 παρ' ἡμῖν ἐπιτροπικοῦ ἀντιγράφου τινῶν τῶν ἐν Δελβινακίῳ συμπολιτῶν, κατὰ συνενόησιν καὶ τινων ἐν Κωνσταντινουπόλει, δι' οὗ διορίζονται ἕξ μέλη ἀποτελοῦντα ἐπιτροπὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει διχμένουσαν, οἱ κκ. Ἡρ. Βασιλάδης πρόεδρος, Νικόλαος Δουρδούφης ὑποπρόεδρος, Κωνστ. Μερτσάρης Σύμβουλος, Χρ. Κιτσούλης Ταμίας, Ἰωάννης Ἰακώβου Γεν. Γραμμ. τεὺς καὶ Θωμᾶς Γκιόχας εἰδικὸς, καὶ διὰ μίαν τριετίαν.

Ὁ διορισμὸς τῆς ἀνωτέρω ἐπιτροπῆς ἀπέβλεπεν εἰς τὸ νὰ διατάσῃ τὴν ἐν Ἀθήναις ἐ. ἰ. τῶν Κληροδοτημάτων Ἐπιτροπὴν νὰ πέμπῃ πρὸς αὐτὴν τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει, πάντα τὰ εἰσοδήματα καὶ τοὺς τόκους τῶν ἐν τῇ Ἐθν. Τραπεζῇ κληροδοτημάτων τῶν Σχολείων καὶ Ἐκκλησιῶν τοῦ Δελβινακίου τῆς Ἡπείρου, αὕτη δὲ νὰ πέμπῃ εἰς Δελβινάκιον τὰ ἀναγκαιοῦντα πρὸς πληρωμὴν

τῆς μισθοδοσίας τῶν διδασκάλων καὶ ἐνὸς ἱατροῦ τῆς Κοινότητος· τὰ δὲ ἐπίλοιπα νὰ διαχειρίζηται εἴτε τοκίζῃ κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῇ πρὸς αὐξήσιν δῆθεν τῶν κεφαλαίων. Τὴν παράδοξον ὁμως ταύτην καὶ ἀσύμφορον πρὸς τὴν Κοινότητα ἡμῶν καὶ ἀντιβιβνίσαν εἰς τὰς διατάξεις τῶν διαθηκῶν τῶν ἀοιδίμων κληροδοτῶν πρᾶξιν (τοῦ νὰ ταξιδεύωσιν ἐξ Ἀθηνῶν τὰ εἰσοδήματα εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Δελβινάκιον, ὥσανεὶ ἀπηρτεῖτο νὰ ἐκκαθαρισθῶσιν ὡς ὑπὸ λοιμοῦ προερχόμενα), ἀπεκρούσαμεν ἡμεῖς οἱ ἐπίτροποι ἐντεῦθεν καὶ ὁ κ. Ι. Βούρης. Ἀπαντῶντες δ' ἡμῖν διὰ τῆς ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου 1875 ἐπιστολῆς των οἱ κκ. Κωνστ. Ι. Μερτσάρης, Χρ. Ι. Κιτσούλης, Θωμᾶς Γκιόχας καὶ Δημ. Ν. Μπίμας, λέγουσι πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τάδε· «Ἀπαντῶμεν εἰς τὰς καθ' ἡμῶν ἀναφερομένας περικοπὰς ἐχούσας· Τινὲς τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει κακοβούλων, πείθοντες καὶ τοὺς μὴ εἰδότας ποῦ τὴν ὑπογραφὴν τιθέασι, θέλουν νὰ σύρουν τὰ εἰσοδήματα τῶν κληροδοτημάτων εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἵνα μεταχειρίζωνται εἰς τὴν ἐργασίαν των, δανείζουσιν εἰς χαρτοπαίκτης ἢ πρίζοντας χρεώγραφα καὶ μὲ ἄλλους λόγους πολλά.»

«Ἐμάθατε βέβαια (ἐννοεῖται διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1874 ἀνωτέρω ἐπιτροπικοῦ) ὅτι πρῶτος διαχειριστὴς θὰ ᾔητον ὁ κ. Βασιλάδης. Τὸν κ. Βασιλάδην ἐξετίμησε τὸ ἔθνος ἀρκετὰ, διότι οὔτε χαρτιὰ παίζει οὔτε ντάμαν, φιλολογεῖ εἰς τὸν Ἑθν. Σόλλογον, καὶ φημίζεται διὰ τὴν ἱατρικὴν του».

Πρὶν ἢ προβῶμεν εἰς ἄλλας ἀποπειράς τῆς εἰς τὴν ἀνωτέρω διαχείρισιν τῶν κληροδοτημάτων εἰσπηδήσεως, καὶ εἰς τὰς καθ' ἡμῶν ψευδολογίας τῶν χρηστῶν αὐτῶν πατριωτῶν, ὀφείλομεν κατὰ καθήκον νὰ εἴπωμεν δύο λέξεις εἰς τὰ ἀνωτέρω ἀφορῶντα τὸν κ. Βασιλάδην. Ἀνομολογοῦμεν καὶ ἡμεῖς, ὅτι ὁ κ. Βασιλάδης χαίρει τῷ ὄντι ἐθνικὴν ὑπόληψιν καὶ φιλολογεῖ εἰς τὸν Ἑθν. Σόλλογον εἴτε καὶ εἰς τὸν Ἑπειρωτικὸν καὶ ἀλλαχοῦ, καὶ φημίζεται διὰ τὴν ἱατρικὴν του, ἀγνοοῦμεν δὲ ἂν παίζῃ ἢ οὐ χαρτιὰ, εἰς τὴν ντάμαν ὁμως, καίτοι γνωρίζων καλῶς νὰ παίζῃ, ἔχσεν.

Ἀποτυχοῦσα ἡ ἀνωτέρω ἐταιρία εἰς τὴν προειρημένην ἀπόπειράν της, τοῦ νὰ λαμβάνῃ πάντα τὰ εἰσοδήματα κλ., κατέφυγεν εἰς ἄλλην ἔτι παραδοξωτέραν, τοῦτέστι προέτεινεν ἵνα τὰ ἐνταῦθα κληροδοτήματα τῆς κοινότητος ἡμῶν Δελβινακίου, τεθῶσιν ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει φιλολογικοῦ Ἑπει-

ρωτικοῦ Συλλόγου, ὅστις νὰ ἔχη καὶ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ ἐφορίαν τῶν ἐν Δελβινακίῳ σχολείων, τὰ δὲ εἰσοδήματα αὐτῶν νὰ διαβιβάζωνται ἐντεῦθεν εἰς τὸν πρόεδρον αὐτοῦ, ὥστανεῖ οἱ ἡμέτεροι ἀοίδιμοι συμπολίται Δελβινακιῶται ἐκκληροδότησαν τὰ χρήματά των καὶ τὰ κτήματά των εἰς τὰ σχολεῖα καὶ τὰς ἐκκλησίας τοῦ Δελβινακίου, ἵνα διαχειρίζηται ταῦτα ὁ Ἑπειρωτικὸς Φιλολ. Σύλλογος, καὶ ὥστανεῖ τὸ Δελβινάκιον ἀμοιροῦν καταλλήλων τέκνων αὐτοῦ πρὸς διαχείρησιν τῆς περιουσίας αὐτοῦ ἐτίθετο ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τοῦ Φιλ. Ἑπειρ. Συλλόγου· καὶ προέβη μάλιστα ἡ ἀνωτέρω ἐταιρία εἰς τὴν κατάργησιν τῆς ἐπισήμου δημογεροντικῆς σφραγίδος τῆς Κοινότητος ἡμῶν Δελβινακίου, κατασκευάσασα τρεῖς ἄλλας, ἐξ ὧν μίαν μὲν ἐνεχείρισε τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει προειρημένη ἐπιτροπῇ, ἐτέραν νὰ ἐξαποστείλῃ εἰς Δελβινάκιον καὶ τρίτην εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐπιτροπὴν.

Ἀποκρουσάντων ἡμῶν τε καὶ τοῦ κ. I. Βούρη τότε τὰ τοιαῦτα παράλογα ἅμα δὲ καὶ γελοῖα κινήματα τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τινῶν ἐν Δελβινακίῳ ὀπαδῶν των, ἡ ἀνωτέρω ἐταιρία παρητήθη τῶν ἐνεργειῶν της ἐκείνων καὶ ἀνεπαύετο μέχρι τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1879 ὅτε ἤγειρε καὶ πάλιν κεφαλὴν καὶ συνεννοηθεῖσα μετὰ τῶν ἐν Δελβινακίῳ ὀπαδῶν της, ἐνοικίασε πρὸς τὸν ὀπαδὸν αὐτῆς κ. Κώσταν Μερτσάρην διὰ 3 ἔτη τὰ ἐνοίκια τῶν ἐνταῦθα ἀκινήτων κληροδοτημάτων, μετὰ ζημίας τῆς Κοινότητος κατ' ἔτος λιρῶν ὀθωμ. τεσσαράκοντα.

Ἀποκρουσάντων ἡμῶν τε καὶ τοῦ κ. Βούρη δι' ἐπιστολῶν μας πρὸς τὴν Κοινότητα καὶ τὴν ἀσύμφορον ταύτην πρᾶξιν διὰ τὴν κοινότητα, καὶ ἀτιμάζουσαν αὐτήν, ἠκύρωσεν ἡ κοινότης τὴν κερδοσκοπικὴν ταύτην ἐνοικίασιν. (ὄρα σελ. 108 φυλλαδίου Βούρη ἐπιστολὴν ἡμῶν 7 Δεκεμβρίου 1879 καὶ ἀπάντησιν τῆς κοινότητος σ. 124 φυλ. Βούρη καὶ 23 Μαρτίου 1880, ἐν ᾗ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀναφέρονται καὶ τάδε·) α' Ὅσον δὲ διὰ τὴν ὑπενοικίασιν τῶν αὐτόθι κτημάτων ὀλικῶς ἐπὶ τριετίαν, περὶ ἧς εἵχετε πληροφωρηθῇ, ἡ κοινότης λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς παρατηρήσεις ὑμῶν καὶ τὰς τοῦ ἀξιολύμου κυρίου Ἰωάννου Βούρη, ἐγκατέλειψεν αὐτὸ τὸ σχέδιον, πεποιθὺς ὅτι ὑμεῖς εὐσυνειδότως καὶ πατριωτικῶς οὐχ ἐξυπηρετήσητε τὰ συμφέροντα τῆς κοινότητος ἄνευ βλάβης αὐτῶν συμφερόντων της, οὐδὲ φέροντες ἐμπόδια εἰς τὰ παρὰ τῆς

κοινότητος λαμβανόμενα μέτρα πρὸς προαγωγὴν εἰς ὃ, τι νομίζει
 «συντελεστικὸν καὶ ὠφέλιμον».

Ἀποτυχούσης καὶ τῆς ἀποπείρας ταύτης, ἡ ἐταιρία αὕτη κα-
 τέφυγεν εἰς τὸν διορισμὸν τῆς τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἐνεργηθείσης
 διὰ παραβάσεως τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ἐν τῇ Πατρίδι κανονισμοῦ τῆς
 κοινότητος καὶ ἄλλων παρχνομιῶν, συγκειμένης ἐκ τῶν κκ. Κ.
 Μερτσάρη, Κωστάκη Ἐξάρχου καὶ ἱερέως Εὐστρατίου Παππακο-
 τρότσου καὶ ἔπεμψε ταύτην εἰς Ἀθήνας, ἥτις ἐλθοῦσα ἤγειρε καθ'
 ἡμῶν ἀγωγὴν ἀπὸ 20 Μαΐου 1880 ἀπαιτοῦσα παρ' ἡμῶν, ὅ, τι ἡ
 φαντασιοπληξία αὐτῆς τε τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ὁπαδῶν της τῇ
 ὑπηγόρευσε, μυθώδη καὶ ἀνύπαρκτα ποσὰ τριάκοντα καὶ πέντε
 χιλιάδας δραχμῶν!! καὶ διὰ τὰς ἐκπλήξεις κατέσχε καὶ τὴν
 ἀκίνητον ἡμῶν περιουσίαν!! Βλέπουσα δὲ ὅτι ἡ ἀγωγή της αὕτη
 θὰ ἀποτύχῃ, ἀλλὰ καὶ ἂν ἐπιτύχῃ οὐδὲν θὰ ἔχῃ νὰ λάβῃ παρ'
 ἡμῶν, ὡς τοῦτο καταφαίνεται εἰς τοὺς σταλέντας πρὸς τε τὴν κοι-
 νότητα καὶ πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει λεπτομερεῖς καὶ
 κατὰ προσέγγισιν λογαριασμοὺς, φαινομένους καὶ εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ
 κ. Βούρη ἐκδοθὲν φυλλάδιον, συνταχθὲν κατὰ παράκλησιν τῶν ἐν
 Δελβινακίῳ συμπολιτῶν διὰ τῆς ἀπὸ 9 Μαρτίου 1880 ἐπιστολῆς
 των, καὶ περιέχον ἅπαντας τοὺς ἀπ' ἀρχῆς τῆς διαχειρίσεώς μας
 λογαριασμοὺς μέχρι τέλους τοῦ 1879 τῶν ἐνταῦθα εἰσοδημάτων τῶν
 κληροδοτημάτων (ὅρα σ. 16 καὶ ἐφ. φυλ. Βούρη καὶ τὸν ἐν τῷ αὐτῷ
 φυλλ. πίνκκα), κατέφυγεν εἰς τὸ μέσον τοῦ νὰ παρακωλύσῃ καὶ τοὺς
 ἐν Κ/πόλει ἀγαθοὺς συμπολίτας καὶ τοὺς ἐν Δελβινακίῳ, τοῦ νὰ μὴ
 λημβάνωσιν ἐκ τῶν τοῦ κ. Βούρη φυλλαδίων, διὰ τὰς ἐχρήως τοὺς
 εἶχε πάντοτε εἰς τὸ σκότος διὰ τοὺς ἐπιδιωκομένους παρ' αὐτῆς σκο-
 πούς της, ἀποκρύπτουσα καὶ τοὺς λογαριασμοὺς οὓς ἐπέμπομεν.

Ἐπὶ τέλους δὲ εἰς τὴν ἀνωτέρω διατριβὴν της γράφουσα, διὰ
 τῶν ὑπὸ τὴν διατριβὴν τεσσάρων ὑπογεγραμμένων ὁπαδῶν της καὶ
 τοῦ ὀπισθεν αὐτῶν κρυπτομένου, ἀναιδῆ ψεύδη λέγει. Α') ὅτι ἀπὸ
 τοῦ ἔτους 1866 ηὐτύχησεν ἡ πατρὶς ἡμῶν (Δελβινάκιον τῆς Ἡ-
 πείρου) ὅπως πλουτισθῇ δι' εἰσοδημάτων οὐχὶ εὐκαταφρονήτων,
 τῇ γενναιοδωρίᾳ τῶν ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένων συμπολι-
 τῶν ἡμῶν κ. Γεωρ. Ψίμα καὶ διαφόρων ἄλλων παρεπιδημούντων
 ἐν Ῥωσσίᾳ, Ῥουμανίᾳ καὶ ἄλλαχοῦ, καὶ ὅτι τὰ εἰσοδήματα ταῦτα
 συμποσοῦμενα εἰς 350 περίπου λίρας ἐξ ἀκινήτου καὶ κινητῆς πε-
 ριουσίας, ἡ κοινοῦ ἡμῶν ἐξελέξατο ἡμεῖς σὺν τῷ μακαρίτῃ συνε-

πιτρόπῳ ἡμῶν Γεωρ. Κουτζιούκῃ, πρὸ 2 ἐτῶν μετὰστάντι, ὅπως
 χαριζόμενοι (δῆθεν) τῇ πατρίδι εἰσπράττωμεν τὰ ἐν λόγῳ εἰσοδή-
 ματα, καὶ ὅτι οἱ ἐν Δελβινακίῳ διαρκῶς διαμένοντες (δῆθεν) τσορ-
 μπατζίδες κκ. Παν. Δάλλας, Γεώργιος Λάμπρου μετὰ τοῦ υἱοῦ του
 Ἰωάννου καὶ Κ. Κάμητζος, οἱ τιμαριῶχοι (δῆθεν) τῆς Κοινότητος!!
 συνεφώνησαν (δῆθεν) μετ' ἀμφοτέρων ἡμῶν πρὸς παντελεῆ κατα-
 στροφὴν οὐ μόνον τῶν προσόδων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν κτη-
 μάτων εἰ δυνατόν(!!) πρὸς ἴδιον ὄφελος καὶ ἀδικοῦσι τὴν ἐντό-
 πιον νεολαίαν, μένουσαν μὲ ἓνα μόνον διδάσκαλον(!!!) καὶ τοῦτον
 ἐνκλασσόμενον ὑπ' αὐτῶν ἰδιοτελείας χάριν(!!!) καὶ ὅτι ἡ κοινότης
 εἰς ταῦτα οὐδόλως ἐκώφευε καὶ ὅτι (δῆθεν) διαμαρτυρομένη εἰς
 τὴν ἐπιτόπιον ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν οὐδόλως ἐλάμβανεν αὕτη
 ὑπ' ὅψιν τὰς διαμαρτυρήσεις τῆς. Καὶ ὅτι τὴν οἰκτρὰν καὶ ἐλεει-
 νὴν ταύτην κατάστασιν τῶν κοινῶν βλέπουσα ἡ κοινότης!!! προέ-
 βη εἰς ἀντικατάστασιν τῆς ἐπὶ δεκατετραετίαν ἀπορροφώσης τοῦς
 πόρους αὐτῆς καὶ τὴν νεολαίαν εἰς μεσαιωνικὸν καταδικάσασαν
 σκότος ἐπιτροπῆς, δι' ἐκλογῆς τριμελοῦς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς,
 συγκειμένης ὑπὸ τῶν κκ. Κ. Μερτσάρη, Κ. Ἐξάρχου καὶ ἱερέως
 Εὐστρατίου κλπ. ἣτις ἀφίχθεῖσα εἰς Ἀθήνας κατὰ τὰ μέσα Μαΐου
 1880 ἤγειρε τὴν ἀνωτέρω καθ' ἡμῶν ἀγωγὴν, ἀπαιτοῦσα, ὡς ἀ-
 νωτέρω λέγομεν, τριάκοντα καὶ πέντε χιλιάδας δραχμῶν!!! Καὶ
 ὅτι δικασθείσης τῆς ὑποθέσεως, τὸ Ἐφετεῖον ἐπέβαλεν ὄρκον κατὰ
 πρότασιν ἡμῶν, ὅν ἡ κοινότης προθύμως ἀπεδέξατο· καὶ ὅτι ἡμεῖς
 δῆθεν σπεύρομεν τὴν διχόνοιαν ἐν τε ~~ἐν~~ Δελβινακίῳ καὶ ἐν Κων-
 σταντινουπόλει εἰς τοὺς συμπολίτας διὰ τοῦ Π. Δάλλα ἐν Δελβι-
 νακίῳ καὶ τοῦ Ι. Λάμπρου ἐν Κωνσταντινουπόλει διανέμοντες δι'
 αὐτῶν φυλλάδια πρὸς τοὺς συμπολίτας, περιέχοντα τοὺς ἰσολογι-
 σμοὺς τῶν τε ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων τῆς κοινότητος, ἐκδοθέντα
 ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Βούρη «τοῦ ἄλλως τε χρηστοῦ», ἀλλὰ παρὰσυρομένου
 δῆθεν ὑφ' ἡμῶν πρὸς ἐπίμετρον τῶν δυστυχιῶν τῆς κοινότητος(!!!)
 Β') Ὅτι ὁ κ. Βούρης ὑπόσχεται ὅτι ἡ σύζυγος αὐτοῦ Εὐανθία δω-
 ρήσεται τῇ κοινότητι πρὸς ἀνέγερσιν Πάρθεναγωγείου δρ. 5,000
 ἐπὶ τῷ ὄρῳ ὅτι ὁ Ἀντ. Γεωργίου θὰ μείνῃ ἰσοβίως(!!!) ἐπίτροπος
 ἐν Ἀθήναις, καίτοι ἀποτυφλωθεὶς· καὶ ὅτι ὁ κ. Βούρης προσβάλλει
 τὸν ἅγιον Δρυϊνουπόλεως ὡς ἀπειλήσαντα δι' ἐπιτιμίου τὸν Κωστ.
 Κάμητζον. Γ') ὅτι τὰ φυλλάδια διενέμοντο εἰς ἐκείνους μόνον οἱ-
 τινες (δῆθεν) θὰ ὑπέγραψον εἰς ἐπισυνημμένην τοῦ κ. Βούρη ἐπι-

στολήν, δι' ἧς (δῆθεν) ὑπεχρέου τοὺς γράψαντας εἰς τὴν μὴ παραδοχὴν τῆς τριμελοῦς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς (!!!)

Ὅθεν ἀπαντῶντες εἰς ὅλας τῶν τὰς ἀνωτέρω ψευδολογίας, λέγομεν·

Α'.) Ὅτι δις ἡ Κοινότης ἔγραψε πρὸς τὸν Ἀντ. Γεωργίου περὶ διορισμοῦ αὐτοῦ ὡς ἐπιτρόπου διαχειριστοῦ καὶ δις οὗτος ἠρνήθη τοῦτο, γράψας ἐπὶ τέλους ὅτι δέχεται τὸν διορισμὸν, ἐὰν ἔχῃ συνεπιτρόπους τὸν κ. Εὐστράτιον Π. Δόστην καὶ τὸν μακαρίτην Γεώργιον Κουτσούκην. Καὶ οὕτως ἡ κοινότης διὰ τοῦ ἀπὸ 10 Μαΐου 1866 ἐπιτροπικοῦ ἐγγράφου διώρισεν ἡμᾶς τοιούτους, ἄνευ ὅμως τοῦ ὅρου, ὅπως χαριζόμενοι κλπ. διαχειριζώμεθα τὰ ἐνταῦθα κληροδοτήματα τῶν σχολείων καὶ ἐκκλησιῶν. Ἡ φράσις δὲ αὕτη ὅπως χαριζόμενοι κλπ. » εἶναι γέννημα τῆς φαντασίας τῶν διατριβογράφων. Ἡμεῖς εἴμεθα κύριοι τῶν δικαιωμάτων ἡμῶν καὶ γινώσκουμεν ὁποῖαν χρῆσιν νὰ κάμωμεν αὐτῶν. Ἄς συλλογισθῶσιν ὅμως, οἱ λαβόντες παρ' ἡμῶν τέσσαρας χιλιάδας δραχμῶν τὸν Μάρτιον τοῦ 1880 διὰ συναλλαγματικῆς, ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῶν ἱερῶν τῶν σχολείων καὶ ἐκκλησιῶν κληροδοτημάτων καὶ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1880 καὶ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1881 ἐτέρας 2,895 παρὰ τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς ἐκ τοῦ τόκου τῶν παρ' αὐτῇ κατατεθειμένων χρημάτων τῶν Σχολείων ὅτι ἐσπατάλησαν ταύτας, ἐν ὧ ἕξ χιλιάδας ὀκτακοσίας ἐννενήκοντα πέντε δραχμῶν (6895), ὅπως εἰσπηδῇσιν εἰς τὴν ἱερὰν περιουσίαν τῆς κοινότητος καὶ μετὰβάλωσιν αὐτὴν εἰς τιμᾶριον τῶν φίλων καὶ συγγενῶν τῶν, ἐπιχειρήσαντες δίκην καὶ πλάσαντες τὸ ψεῦδος τῆς ἀπαιτήσεως τῶν 35,000 δρ. ὅπως ἐξαπατήσωσι τὴν κοινότητα, ἐν ᾧ μόλις ἀφῆσαντες ἐδῶ δραχ. 174 καὶ 50/00 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου τοῦ 1879, ὀφείλουσιν εἰς τὴν πρὸς τὸν μακαρίτην Χρ. Βάϊαν ὑπογραφὴν ἡμῶν τῶν ἐπιτρόπων, ἣν ἐδώκαμεν καὶ ἐλάβομεν παρ' αὐτοῦ τὸ διὰ τοὺς πτωχοὺς κληροδοτήμα τοῦ μακαρίτου Ζώη Γκούϊα, ὡς δάνειον εἰς βᾶρος τῆς κοινότητος, κεφάλαιον καὶ τόκους μέχρι σήμερον ὑπὲρ τὰς ἕξ χιλιάδας δραχμῶν (φυλ. Βούρη σελ. 57).

Τὴν ἀνωτέρω ἐπιτροπείαν καὶ διαχείρισιν ἀπεδέχθημεν, διεξάγοντες πολυχρονίους καὶ πολυχρόνους δίκας καὶ δαπανήσαντες ἰδίαν ἡμῶν περιουσίαν κατελάβομεν ἐκ χειρῶν ἀδίκων τὰ κληροδοτήματα μετὰ τὰ μέσα τοῦ ἔτους 1870, ἀλλὰ πῶς κατελάβομεν ταῦτα; σαθρὰ καὶ ἐτοιμόρροπα, στηριζόμενα εἰς ὀλίγους μό-

νον ξυλίνους στύλους κρατοῦντας τὴν στέγην καὶ τὰς κεράμους. Μὴ ἔχοντες δὲ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῶν κτημάτων αὐτῶν ἀνὰ χεῖρας χρήματα, ἐδαπανήσαμεν πλὴν τῶν εἰς περάτωσιν τῶν δικῶν αὐτῶν δαπανῶν ἰδίαν περιουσίαν, ἀνεκαινίσσαμεν ἐκ βάρων σχεδὸν ταῦτα, ἀγοράσαντες καὶ παρακείμενον γήπεδον καὶ ἀυξήσαντες ἐν ἔτι μαγαζεῖον, ἐθέσαμεν πάντα ὑπὸ ἐνοίκιον κατὰ διπλάσιον καὶ πλεον χρηματικὸν ποσὸν ἢ ὅπως ὁ κληροδότης τὰ εἶχεν ἐνοικιάσει, καὶ παρέχουσιν οὕτως σήμερον τῇ κοινότητι πλεον τῶν *ἑξ χιλ. δραχμῶν* κατὰ μέσον ὅρον. Ἐνῶ οἱ συκοφάνται ἡμῶν καὶ οἱ ὀπαδοὶ των συνενοοῦμενοι καὶ μετὰ τινων τῶν ἐν Ἀθήναις ὁμοφρονούντων αὐτοῖς, ἐπώλησαν ταῦτα, ὡς ἀσήμαντα δῆθεν κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς διεξαγωγῆς τοῦ δικαστικοῦ ἀγῶνος, ἀντὶ δέκα μόνον *χιλιάδων γροσίων* ἀπὸ λαμβανομένων.

Β΄.) Μετὰ τὰ μέσα τοῦ προειρημένου ἔτους 1878 ἤρχισαμεν νὰ λαμβάνωμεν καὶ τινὰ ποσὰ ἐκ τῶν ὀφειλομένων ὑπὸ τῶν ἕως τότε ἐνοικιαστῶν. Τὰ δὲ ἐν τῇ Τραπεζῇ κληροδοτήματα ἐτέθησαν ἐν αὐτῇ οὐχὶ ὡς ψευδόμενοι οἱ συκοφάνται ἡμῶν λέγουσιν ἀπὸ τοῦ 1866 ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ 1872 ὡς ἐξῆς· Φεβρ. 19—26 τοῦ 1872 (ὄρα φυλ. Βούρη σελ. 34), Μαΐου 18 τοῦ 1873 (ὄρα φυλ. Βούρη σελ. 35).

Γ΄.) Ψεύδονται οἱ συκοφάνται ἡμῶν, λέγοντες ὅτι (δῆθεν) διεμαρτυρεῖτο ἡ Κοινότης εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν καὶ ὅτι αὕτη δὲν ἐλάμβανεν ὑπ' ὄψιν τὰ πικράπονά της, διότι οὔτε αἰτίαν εἶχον νὰ διαμαρτυρηθῶσιν οὔτε διεμαρτυρήθησάν ποτε· καὶ δι' ἰδίους αὐτῶν σκοποὺς παρεμβάλλουσι τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν, ἥτις οὐδὲν δικαίωμα ἔχει νὰ ἐπεμβάινῃ εἰς τὰς τῆς Κοινότητος *ὡραίας*

Δ΄.) Καὶ ὅτι ὑπῆρξε συμφωνία μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν ἐν Δελβινακίῳ ἀδίκως συκοφαντούμενων συμπολιτῶν ἡμῶν Παναγιώτου Δάλλα, Γεωργίου Λάμπρου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου καὶ Κώστα Ντάλε ἢ Κάμητσου, πρὸς παντελῆ καταστροφὴν οὐ μόνον τῶν προσόδων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ἀκόμῃ τῶν κτημάτων, διότι οὔτε τὰ εἰσοδήματα κατὰ κεραίαν ἔπαθον, καὶ ἀπόδειξις τὰ ὅσα ἡ κοινότης ἔλαβε (φυλ. Βούρη σελ. 91 καὶ 92), οὔτε τὰ κτήματα κατεστράφησαν, ἅπερ ὑπάρχουσιν ἀκμαῖα καὶ μάλιστα ὁ ἐκλεκτός των τυχοδιώκτης Κωστάκης Ἐξάρχου, περιδιαβάσει πρὸ αὐτῶν τοὺς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐντεῦθεν διερχομένους διὰ τὴν Πατρίδα καὶ τοὺς ἐκ τῆς Πατρίδος διὰ τὴν Κων.

σταντινούπολιν συμπολίτας, δεικνύων ὁ ἀνείσχυντος τὰ ἐδικά
μας ἔργα. Ἐνῷ οἱ συκοφάνται αὐτοὶ οἱ ὡς δοκὸν (πκλουκι)
εἰς τὸν ὀφθαλμόν των τὰ κτήματα ὀρῶντες, ἠπείλησαν οἱ ἄ-
θλιοι διὰ τοῦ ἐκλεκτοῦ των τυχοδιώκτου Κωστάκη Ἐξάρχου, ὅτι
δὲν θ' ἀφήσωσιν εἰς αὐτὰ πέτραν ἐπὶ πέτρας, ἵνα μᾶς ἐκδικηθῶσι
(φυλ. Βούρη σελ. 100). Οἱ συκοφάνται οὗτοι τοὺς ἀνωτέρω συμ-
πολίτας κυρίους Π. Δάλλαν, Γ. Λάμπρον καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἰω-
άννην καὶ τὸν Κωνστ. Κάμητσον τιτλοφοροῦσιν, ἀποκαλοῦντες αὐ-
τοὺς τσορμπατζίδες καὶ τιμαριούχους ἐν ᾧ αὐτοὶ οἱ ἐν Κωνσταν-
τινουπόλει καὶ οἱ ὀπαδοὶ αὐτῶν εἶναι τζορμπατζίδες καὶ τιμαρι-
οῦχοι τῆς ἀτυχοῦς Πατρίδος, τινὲς μάλιστα συνῆψαν καὶ παρκνό-
μους συμφωνίας ἵνα γείνωσι τιμαριοῦχοι καὶ τρέφονται ὡς κηρῆ-
νες ὑπὸ τῶν ἱερῶν τῆς πατρίδος χρημάτων, οἷοι εἶναι οἱ κκ. Κω-
στάκης Ἐξάρχου καὶ ὁ γυναικᾶδελφός του Εὐστρ. Ἀλέξης, οἵτι-
νες οὐδὲν ὠφελοῦντες αὐτὴν ὑποσκάπτουσι τὰ θεμέλια αὐτῆς·
οὐδέποτε δ' ἐπέμψαμεν χρήματα εἰς οὐδένα τῶν ἐν Δελβινακίῳ
συμπολιτῶν ἄνευ γραπτῆς παραγγελίας καὶ τῶν ὑπογραφῶν τῆς
κοινότητος. Πρῶτοι δὲ οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἅμα ἀκούσαντες
ὅτι ἐκερδίσαμεν κατ' ἔφεσιν τὴν κατὰ Πέπη δίκην, ἔγραψαν ἡ-
μῖν διὰ τῶν ἐξῆς ἐπιστολῶν των· α) διὰ τῆς ἀπὸ 20 Ὀκτωβρίου
1869 ἐχούσης ἐπὶ κεφαλῆς «Ἀξιότιμε συμπολίτα κ. Ἀντ. Γεωρ-
γίου σᾶς προσκυνούμεν ἀδελφικῶς ὡς καὶ τοὺς κκ. ἐπιτρόπους» τὰ
ἐξῆς·

«Τὸ ἄκουσμα ὅτι αἱ προσπάθειά σας ἐτελεσφόρησαν αἰσίως
ὑπὲρ τῆς Πατρίδος μας καὶ κατεδικάσθη ὁ Πέπης κλπ.....κατα-
»δεικνύομεν πρὸς ὑμᾶς τὴν ἀνάγκην τῆς Πατρίδος καὶ σᾶς θερμο-
»παρκαλοῦμεν ὅπως ἔχητε ἐτοιμοὺς πέντε χιλ. δραχμῶν τὰς ὁ-
»ποίας θὰ πέμψητε εἰς τὴν Πατρίδα ἅμα παρὰ τῶν ἐκεῖ εἰδοποιη-
»θῇτε·» ἡ ἐπιστολὴ αὕτη φέρει 20 ὑπογραφάς, ἐν αἷς καὶ τὰς τῶν
κυρίων Χρ. Κιτσούλη, Νικ. Στ. Δουρδούφη, Ἰω. Ν. Ντόστη, Δημ.
Ντίκου καὶ Γεωρ. Τσοκῶνα· β'), διὰ τῆς ἀπὸ 21 Ὀκτωβρίου 1870
«Ἀξιότιμε πατριῶτα κ. Ἀντ. Γεωργίου, ἅπαντες οἱ ἐνταῦθα πα-
»ρεπιδημοῦντες πατριῶται ὡς καὶ οἱ ὑποσημειούμενοι δὲν ἄρνού-
»μεθα ὅλας τὰς θυσίας, τὰς ὁποίας πρὸ τόσο καιροῦ ἐκάματε πρὸς
»τὴν Πατρίδα, καὶ χωρὶς νὰ κολακεύσωμεν ὑμᾶς, εἴσθε ὁ μόνος
»ἐκ τῶν αὐτόθι συμπατριωτῶν μας εὐεργέτης αὐτῆς· (ὁ Ἀντ. Γε-
»ωργίου δὲν ἀποδέχεται μόνος τὴν ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν του ἔγ-

ποδιδομένην αὐτῷ τοιχύτην τιμὴν, ἀλλὰ ἐὰν εἰλικρινῶς ἀποδίδεται αὕτη, πρέπει νὰ ἀποδοθῇ ὡσαύτως εἰς πάντας τοὺς ἐνταῦθα συνεπιτρόπους του). Παρὰ τῶν ἐν Δελβινακίῳ συγχωριανῶν ἡμᾶς ἐπληροφόρηθημεν περὶ τῶν ὧσων κατὰ κειροῦς ἐμβάσατε εἰς τὴν Πατρίδα, τὰ ὅποια εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν ἐχρησίμευσον ἡμεγάλως. Σὺς παρκαλοῦμεν νὰ φροντίσητε νὰ ἐμβάσητε εἰσέτι καὶ ἓν μέρος χρημάτων εἰς τοὺς ἐν Δελβινακίῳ ἡμετέρους διότι ἔχει ἀνάγκην ἡ Πατρίς καὶ ὅσα θὰ φροντίσητε νὰ στείλητε θὰ ᾔηται «λίαν ἀναγκαῖα». Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη φέρει 16 ὑπογραφάς, ἐν αἷς καὶ τὰς τῶν κυρίων Νικ. Στ. Δουρδούφη, Δημ. Ν. Ντίκου, Χρ. Κιτσούλη, Ἰω. Ν. Μανωλέκα, Κωστ. Ἐξάρχου καὶ Κ. Ι. Κούλια. γ'.) Διὰ τῆς ἀπὸ 15 Ὀκτωβρίου 1874 ἀ' Αἰσιότιμε κύριε Ἀντ. Γεωργίου «..... κλ. Ὅθεν ἀποτεινόμεθα πρὸς τὸν ὑμέτερον πατριωτισμὸν ὅπως συνενοηθέντες μετὰ τῶν ἀξιοτίμων κ. Χρ. Βάϊα καὶ Ι. Τσαγκούλη, ἀποφασίσητε νὰ ἔχητε ἑτοιμα εἰς τὴν διάθεσίν σας τοῦ «λάχιστον πεντακοσίας λίρας (!)..... ἐκ τῶν γενναίων δωρημάτων τῶν ἀειμνήστων εὐεργετῶν τῆς Πατρίδος εἴτε ἐκ τῶν τοῦ μακαρίτου Κοττῆ εἴτε ἐκ τῶν τοῦ ἀοιδίου Γεωρ. Ψίμα⁽¹⁾ καὶ ὁπόταν

(¹) Αἱ λέξεις αὗται «εἴτε ἐκ τῶν τοῦ μακαρίτου Κοττῆ (διότι τό τε μόνον ὑπῆρχεν εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν μόνον τὸ κληροδόταμα τοῦ ἀοιδίου Κοττῆ) εἴτε ἐκ τῶν τοῦ μακαρίου Ψίμα» ἐννοοῦσι νὰ ἐνεχυριάσωμεν τὸ ἐν τῇ Τραπεζῇ κληροδοτήμα τοῦ ἀοιδίου Ἰωάννου Κοττῆ ἢ νὰ ὑποθηκίσωμεν τὰ ἀκίνητα κληροδοτήματα τοῦ ἀοιδίου Γεωργίου Ψίμα· ἀλλ' ἡμεῖς χωρὶς νὰ προβῶμεν οὔτε εἰς ἐνεχυρίασιν οὔτε εἰς ὑποθήκην ἀμφοτέρων τῶν κληροδοτημάτων, διότι α') δὲν εἴχομεν τοιοῦτον δικαίωμα χορηγούμενον ἡμῖν ὑπὸ τῆς Κοινότητος· β') ὅτι καὶ ἂν εἴχομεν τοιοῦτον δικαίωμα θεωροῦμεν τὴν τοιαύτην ἀρχὴν οὐ μόνον ἀσύμφορον διὰ τὴν πατρίδα ἀλλὰ καὶ καταστρεπτικὴν διὰ τὰ κληροδοτήματα, διότι ἡ ἐνεχυρίασις τῶν κινητῶν (ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου τῶν χρημάτων) καὶ ἡ ὑποθήκη τῶν ἀκινήτων ἐπιφέρουσι τὴν ἀπαλλοτρίωσιν αὐτῶν· δι' ὃ καὶ ἂν ἐχορηγεῖτο ἡμῖν τοιοῦτον δικαίωμα οὐδέποτε ἠθέλομεν προβῆ εἰς τοιοῦτον καταστρεπτικὸν διὰ τὰ κληροδοτήματα μέσον, καὶ οὕτως οἰκονομίσαμεν ὅπως ἡδυνήθημεν τὰ αἰτηθέντα παρὰ τῆς Κοινότητος χρήματα τότε· τὰ μὲν ἐξ ἰδίων ἡμῶν χρημάτων, τὰ δὲ ἐξ ἄλλως πως δανείου ἐπληρώσαμεν τὰς συναλλαγματικάς. Καὶ ὅμως οἱ ὁπαδοὶ τῶν συκοφαντῶν μας μᾶς ἀπέδωκαν καὶ τοιαύτην μομφήν, ὅτι δῆθεν τὰ ἀκίνητα κληροδοτήματα εἴχομεν ὑποθηκίσει δανεισθέντες δι' ἰδίαν ἡμῶν ἐμπορικὴν χρῆσιν χρήματα, ὥστε ἠναγκάσθημεν νὰ πέμψωμεν κατὰ τὸ 1874 τῇ Κοινότητι πιστοποιητικὸν τοῦ Ὑποθηκοφύλακος Ἀθηνῶν, ὅτι νὰ ἀκίνητα κληροδοτήματα εἰσὶν ἐλεύθερα

υγείνη χρεία νὰ τὰς ἐμβάσητε εἰς τὴν Πατρίδα· ἔπειτα καὶ ἡ θέ-
 »λησις τῶν ἀειμνήστων διαθετῶν σκοπιμώτερον δὲν δύναται νὰ
 »ἐκτελεσθῇ ἢ σωζομένου τοῦ πατρίου ἐδάφους. Ἐπειδὴ ἐνδιαφέ-
 »ρεσθε πρὸς τὸ συμφέρον καὶ τὴν τιμὴν τῆς Πατρίδος ἀπὸ κάθε
 »ἄλλον κλπ. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη φέρει 14 ὑπογραφαί ἐν αἷς καὶ
 »τὰς τῶν κυρίων Ν. Στ. Δουρδούφη, Δημ. Ντίκου, Κωστ. Ι. Μερ-
 »τζάρη, Βασ. Ι. Σούλα, Κ. Ἐξάρχου καὶ Νικ. Μπρέσουρα. δ.) Διὰ
 »τῆς ἀπὸ 2 Φεβρ. 1872 «Ἀξιότιμε κύριε Ἀντ. Γεωργίου, ὁ ὑμέ-
 »τερος πατριωτισμὸς εἶναι πλέον γνωστὸς ὥστε οὔτε προοίμια
 »οὔτε παρακλήσεις ἀπαιτεῖ, διότι παρὰ πάντα ἄλλον ὑπερμχεῖτε
 »περὶ τῶν συμφερόντων τῆς Πατρίδος.....ἐσπευσμένως μᾶς γρά-
 »φουσιν ἐκ Πατρίδος θερμοπαρακαλοῦντες περὶ χρημάτων διότι ἔ-
 »ρχουσι μεγάλην ἀνάγκην....ζητοῦσι δὲ ἐπὶ τούτῳ (400) τετρα-
 »κοσίας λίρας καὶ τὴν ἀποστολὴν ταχεῖαν. Ὅθεν παρακαλοῦμεν
 »καὶ ταῦτα λαμβάνοντες πρὸ ὀφθαλμῶν συνενοηθῆτε ἀμέσως μετὰ
 »τῶν ἀξιοτίμων κυρίων Χρ. Βάϊζ, Ἰω. Τσαγκούλη καὶ Ἰω. Βούρη,
 »πρὸς οὓς γράφομεν καὶ ἰδιαιτέρως, καὶ ὅπως οἶδατε καὶ ἡξεύρετε
 »ἐξοικονομήσατε τὸ ῥηθὲν ποσὸν καὶ ἄνευ βραδύτητος ἀποστεί-
 »λατε εἰς τὴν Πατρίδα. Ἀλλὰ πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν ἐν τῇ Πα-
 »τρίδι ἀνάγκη νὰ μᾶς ἀπαντήσητε ἀμέσως ἢ κάλλιον τηλεγρα-
 »φήσατε ὅτι τὰ χρήματα ἀποστέλλονται, ὥστε νὰ τοὺς εἰδοποιή-
 »σωμεν καὶ ἡμεῖς διὰ τοῦ τηλεγράφου πρὸς ἡσυχίαν τοὺς». Καὶ
 »αὕτη ἡ ἐπιστολὴ φέρει 15 ὑπογραφαί, ἐν αἷς καὶ τὰς τῶν κυρίων
 »Νικ. Δουρδούφη, Δημ. Ν. Ἰακώβου, Δημ. Ντήκου, Βασ. Ι. Σούλα,
 »Θωμᾶ Γκιώχα καὶ Νικολ. Ἰ. Κακαρούκα. ε.) Διὰ τῆς ἀπὸ 10/22
 »Μαΐου 1874 «Πρὸς τοὺς κυρίους Ἐπιτρόπους ἐπὶ τῶν κληροδοτη-
 »μάτων τῆς Κοινότητος Δελβινακίου εἰς Ἀθήνας.

»Ἀξιότιμοι Κύριοι,

»Τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα ἐλάβομεν εἰς βιβλίον τοὺς λογα-
 »ριασμοὺς τῆς διαχειρίσεώς σας ἐπὶ τῶν κληροδοτημάτων τῆς Πα-
 »τρίδος ἀπὸ τὴν κυρίαν Χρυσάνθη Χ. Βάγια, σᾶς εὐχαριστοῦν ὁ-

»υποθήκης, ἀλλ' οἱ αὐτοὶ ὁπαδοὶ τῶν συκοφαντῶν δὲν ἔπαυσαν ἀποδίδοντες
 »ἡμῖν καὶ μέχρι πρὸ δύο ἐτῶν τοιαύτην μομφήν, ὥστε πληροφορηθεὶς τὴν
 »τοιαύτην καθ' ἡμῶν μομφὴν ἀξιόπιστος Δελβινακιώτης ἠρώτησε μετὰ λύπης
 »τοῦ τὸν κ. Ἰωαν. Βούρη τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1879 ὡς ἐξῆς «ἂν οἱ ἐπίτροποι
 »Ἀντ. Γεωργίου καὶ Εὐστρ. Δόστης ἐνυποθήκευσαν τὰ ἐδῶ κτήματα τῆς Κοι-
 »νότητος καὶ διέψευσε τὸ πρᾶγμα», Ὅρα φυλλαδίῳ Ι. Βούρη σελ. 8.

»λοι οἱ ἐδῶ παρεπιδημοῦντες συμπατριῶται, διὰ τὸν ζῆλον καὶ τὴν προθυμίαν μεθ' ἧς ὑπερασπίσθητε τὰ δικαιώματα τῆς Πατρίδος κατ' ἐκείνων, οἵτινες σκοπὸν εἶχον νὰ ἀφαιρέσωσιν αὐτὰ ἐξ αὐτῆς· εὐελπιστοῦμεν ὅτι τὴν ἴσιν προθυμίαν θὰ δείξητε καὶ εἰς τὸ μέλλον. Οἱ πρόθυμοι συμπατριῶται σας παρεπιδημοῦντες εἰς Κωνσταντινούπολιν Χρ. Ι. Κιτσούλης, Ἰωάννης Εὐσ. Δόστης, Ἰωάννης Ἰακώβου, Θωμᾶς Γκιώχας (Τ. Σ.) φερούσης τὸν τίτλον «Ἐπιτροπὴ Σχολείων Δελβινακίου». Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1873.¹

Ε'.) Ἀποροῦμεν τῇ ἀληθείᾳ πῶς σκεπτόμενοι γράφουσιν οἱ ἀνίσχυντοι συκοφάνται, ὅτι ἡδικήσαμεν τὴν νεολαίαν τῆς Πατρίδος ἡμῶν μένουσαν μὲ ἓνα καὶ μόνον διδάσκαλον καὶ αὐτὸν ἐναλλασσόμενον ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἀδίκως συκοφαντουμένων συμπολιτῶν ἡμῶν κ. Π. Δάλλα, Γεωρ. Λάμπρου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου καὶ τοῦ Κωστ. Καμήτζιου. Γράφουσι φαίνεται ταῦτα, φρονοῦντες ἴσως ὅτι ἔχουσι πέρασιν τοιαῦτα χονδροειδέστατα καὶ ἀνιδιῇ ψεύδη. Γνωρίζουσιν ὅμως οἱ εὐγενεῖς οὗτοι κύριοι ὅτι ἀπὸ τοῦ 1860 μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1877 ἡ Πατρίς ἡμῶν εἶχε πάντοτε δύο διδασκάλους· καὶ μέχρι μὲν τοῦ 1868 εἶχεν ἐλληνοδιδάσκαλον τὸν Ἀριστοτέλην Ἀδαμίδην (τὸν καὶ νῦν τοιοῦτον)· ἀπὸ δὲ τοῦ 1868 μέχρι τοῦ 1877 τὸν Παναγιώτην Οἰκονομίδην, τὸν καὶ πρὸς Σχολάρχην ἰσοδυναμοῦντα, καθότι ἀπέλυε τοιοῦτους μαθητάς, οἵτινες ἐξεταζόμενοι ὑπὸ τῶν καθηγητῶν τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις Γυμνασίου κατετάσσοντο εἰς τὴν δευτέραν τάξιν αὐτοῦ· δημοδιδασκάλους δὲ εἶχε μέχρι μὲν τοῦ 1865 τὸν κ. Κωνσταντῖνον τὸν ἐπικαλούμενον καὶ Μαχᾶν· ἀπὸ δὲ τοῦ 1865 μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου 1877 τὸν κ. Δημ. Τσυχκούλην, τὸν ὄντα καὶ μέχρι τοῦδε. Καὶ τοὺς μὲν δημοδιδασκάλους ἐπλήρωνε ἀνὰ δεκαπέντε ἕως εἴκοσι λίρας κατ' ἔτος, τοὺς δὲ ἐλληνοδιδασκάλους ἀπὸ τριάκοντα ἕως τεσσαράκοντα καὶ τινὰ ἔτη τὰ τελευταῖα τὸν Π. Οἰκονομίδην λίρας τεσσαράκοντα πέντε. Καὶ μέχρι τοῦ 7βρίου 1877 οὗτοι ὑπῆρξαν, κατὰ τὸν 7βριον ὅμως τοῦ 1877 οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει συμπολιτῆς ἡμῶν συνέστησαν εἰς τὴν Κοινότητα ὡς ἐλληνοδιδάσκαλον τὸν κ. Κωστάκην Ἐξάρχου, ὃν καὶ συνεφώνησαν ἀνὰ πεντήκοντα λίρας κατ' ἔτος διὰ μίαν τριετίαν καὶ τοῦτο διὰ τὰ φῶτα του, καθότι γράφει «ἐν ἄλλαις λέξεις», ἐπιχρῦσωσιν ἐ-

¹ Τὰς δ' ἐκ Δελβινακίου ἐπιστολάς θέλομεν δημοσιεύσει ἐν δέοντι.

πεξηγῶν ἐν παρενθέσει σουβατίσματος καὶ νὰ τὸ βάλλομεν εἰς τὸν τόπον (ὅρα ἐπιστολὴν ἐν φυλ. Βούρη σελ. 86) καὶ ὅστις συμπρέλα-
βεν ἀκολουθῶς ὡς δημοδιδάσκαλον καὶ τὸν γυναικάδελφόν του Εὐσ.
Ἰω. Ἀλέξην εἰς τούτους δὲ προσετέθη μετὰ τινος καιρὸν, ὡς
νὰ μὴ ἤρκουν οἱ δύο καὶ ἕτερος δημοδιδάσκαλος ὁ κ. Ἰωάννης Π.
Οἰκονομίδης καὶ οὕτως ἐξακολουθοῦσιν ὑπάρχοντες καὶ μέχρι σήμερον
ὄχι πλέον 3 ἀλλὰ τέσσαρες!! διότι προβιβασθέντος τοῦ κυρίου
Ἐξάρχου εἰς Κοιτάμπασην τοῦ Δελβινακίου, ἢ μᾶλλον δικτάτορα,
ἀντεκατέστησεν αὐτὸν διὰ τοῦ Ἀριστοτέλους Ἀδαμίδου. Δὲν εἶναι
τώρα αἶσχος καὶ εἰς τὸν κ. Χ. Κιτσούλην καὶ εἰς τοὺς ἐν Κων-
σταντινουπόλει ὁπαδοὺς αὐτοῦ τοὺς γράφοντας τὰ ἀνωτέρω ἀναί-
σχυντα καὶ χονδροειδέστατα ψεύδη, ἐνῶ τὸν Φεβρουάριον τοῦ
1880 παρεπονέθησαν εἰς τὸν κ. Πέτρον Τσαγκούλην, διελθόντα
ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐλθόντα ἐνταῦθα, ὅτι ἐπεσωρεύθησαν
τέσσαρες διδάσκαλοι εἰς τὰ σχολεῖα καὶ οὐδεμίαν πρόοδος γίνεττι,
διότι ἐπὶ τῶν ἄλλων χρόνων πρὸ τοῦ κ. Κωστάκη, ὅπου ἐδίδα-
σκεν εἰς μόνος ἑλληνοδιδάσκαλος καὶ εἰς δημοδιδάσκαλος ὁ κ.
Δημ. Τσαγκούλης ἐγένετο ἀρκετὴ πρόοδος καὶ τὰ διὰ τὰ σχο-
λεῖα κληροδοτήματα δὲν εἶναι ὑποχρεωμένα νὰ τρέφωσι περιττοὺς
διδασκάλους, χάριν τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου;

Ταῦτα πληροφορηθέντες ἡμεῖς παρὰ τοῦ κ. Πέτρου Τσαγκούλη,
ἐσυμβουλεύσαμεν τοὺς συμπολίτας ἡμῶν διὰ τῆς ἀπὸ 15 καὶ 17
Ἀπριλίου ἐπιστολῆς μας, νὰ μὴ γίνηται ἡ ἀδίκος αὕτη δαπάνη,
πρὸς ἐξοικονόμησιν προσώπων, ἀλλὰ νὰ περιορισθῶσιν ὡς καὶ πρό-
τερον εἰς δύο μόνον διδασκάλους τὸν ἑλληνοδιδάσκαλον καὶ ἓνα
τὸν ἱκανώτερον δημοδιδάσκαλον, ὡς ἦτο καὶ πρότερον καὶ μάλι-
στα κατὰ τὸ 1875 ὅτε ἐπισκεφθεὶς ὁ Ἀντ. Γεωργίου τὴν πα-
τρίδα, εὔρε δύο μόνον διδασκάλους τοὺς ἀνωτέρω Παν. Οἰκονομί-
δην καὶ Δημ. Τσαγκούλην εἰς ἀμφοτέρω τὰ σχολεῖα καὶ ταῦτα
ἀκμάζοντα (ὅρα ἐπιστολὴν 15/17 Ἀπριλίου 1880 σελ. φυλλαδ.
B. 129—139.)

Ἐρωτῶμεν ἰδίᾳ τὸν κ. Χρ. Κιτσούλην τὸν ἐνταῦθεν διελθόντα
καὶ εἰς Κέρκυραν μεταβάντα καὶ φέροντα, ὡς πιστεύομεν, καὶ φύλλα
τῆς ἐφημερίδος «ὁ Νεολόγος» ἵνα δείξῃ πρὸς τοὺς ἐν Κερκύρᾳ συμ-
πολίτας ἡμῶν τὴν ἀναίσχυντον καὶ γέμουσαν ψευδολογιῶν δια-
τριβὴν του, μὲ ποῖα μοῦτρα εἶδε τοὺς συμπολίτας μας τούτους
γράφων πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τόσα ἄλλα ψεύδη καὶ ὅτι ἀπῆσκαμεν

ἡμεῖς τὴν νεολαίαν τοῦ Δελβινακίου μὲ ἓνα μόνον διδάσκαλον, καὶ τοῦτον ἐναλλασσόμενον ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἀδίκως μεθ' ἡμῶν συκοφντούμενων συμπολιτῶν, ἐν ᾧ τέσσαρες ἤδη ὑπάρχουσιν; ὅποιαν ἐκτίμησιν θὰ κάμωσιν αὐτοῦ, καὶ οἱ ἐν Κερκύρᾳ συμπολιτῶν μας καὶ οἱ ἐν Δελβινακίᾳ, ὅστις θέλων νὰ ἐξαπατήσῃ αὐτοὺς γράφει τοσαῦτα χονδροειδέστατα ψεύδη εἰς τὸν Νεολόγον; Εἶναι αἰσχρὸς κ. Κιτσούλη νὰ θεωρῇς εἰς τοσοῦτον βαθμὸν ἀδαεῖς τοὺς συμπολίτας ἡμῶν, ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ διακρίνωσι τὸν ἓνα διδάσκαλον ἀπὸ τῶν τεσσάρων!!... Οὐχὶ κύριε Κιτσούλη δὲν εἶναι ἀδαεῖς οἱ συμπολιτῶν ἡμῶν, σὺ εἶσαι κακόβουλος καὶ μωρόσοφος, οὗτινος ἡ κακοβουλία τῆς κεφαλῆς καὶ ἡ μοχθηρία τῆς καρδίας σου κλύπτουσι τὸν ὀρθὸν συλλογισμόν καὶ σὲ ὠθοῦσιν εἰς τοιαῦτα μωρὰ καὶ ἀναιδῆ ψεύδη, φρονῶν ὅτι θὰ δυνήθῃς νὰ ἀποπλανήσῃς εὖ φρονοῦντας ἀγαθοὺς συμπολίτας διὰ τοιούτων ἀναιδῶν μωρολογιῶν καὶ ψευδολογιῶν ἀναισχύντων.

Εἰς τοιαῦτα δημοσιευθέντα ψεύδη σοῦ τε καὶ τῶν ὁπαδῶν σου στηριζόμενος, ἔγραψας πρὸς τοὺς ἐν Δελβινακίᾳ ὁμοφρονοῦντας σου, ἓνα πειθαναγκάσῃς τοὺς ἐξ ὀρκισθητομένων συμπολίτας εἰς τὸ συγγερὸν ἔγκλημα τῆς ψευδορκίας, ἀγνοῶν τὴν αὐστηρότητα τοῦ Νόμου πρὸς τοὺς ψευδορκοῦντας ὡθεῖς αὐτοὺς πλὴν τῶν ἄλλων ἠθικῶν συνεπειῶν καὶ εἰς παντελῆ καταστροφὴν αὐτῶν τε καὶ τῶν οἰκογενειῶν των;

Ἰδῶμεν κ. Κιτσούλη ἐὰν θὰ ἐπιτύχῃ ἡ τοιαύτη σου πρὸς τὴν Πατρίδα στυγερά κηλὶς καὶ ἀποκατασταθῇ καὶ σὺ δημιουργὸς τοιοῦτου στυγεροῦ ἐγκλήματος καὶ ἀπεθανατήσης τὸ ὄνομά σου εἰς ὃ θὰ διατελῇς εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα καὶ μένης ἐστιγματισμένος ἐσχαί.

ΣΤ΄.) Λέγουσιν οἱ ἀναιδεῖς συκοφάνται μας, ὅτι δῆθεν ἀπορροφήσαντες ἐπὶ δεκατετραετίαν τὰ εἰσοδήματα τῶν ἐνταῦθα κληροδοτήματων ἀφῆκαμεν τὴν νεολαίαν εἰς μεσαιωνικὸν σκότος. Οὐχὶ ἡμεῖς ἀλλὰ σεῖς ἀναιδεῖς συκοφάνται, οἱ καὶ τὸ ἐκ δραχμῶν τεσσάρων χιλιάδων (4000) περίπου κληροδοτήμα τοῦ ἀοιδίμου συμπολίτου ἡμῶν Ἰωαν. Π. Τσαγκούλη σταλὲν εἰς Κωνσταντινούπολιν κατεπνίξτε αὐτὸ ἐκεῖσε, καὶ οἱ ἐν Δελβινακίᾳ κατὰ καιροὺς ὁπαδοί σας διαχειριζόμενοι τὰ ἐντεῦθεν ἀτελλόμενα χρήματα ἀπερροφήσκατε ταῦτα καὶ ἰδοὺ παρὰδειγμα, ἐνῶ ἐπληρώθησαν οἱ μισθοὶ τῶν διδασκάλων καὶ τοῦ ἱατροῦ, διὰ μίαν τριετίαν ἀπὸ τοῦ

1876 μέχρι τοῦ 1878 ὑπάρχει περίσσευμα ἀδικαιολόγητον ὑέως ἐννέα χιλ. ἐννεακοσίων πέντε δραχμῶν (19,905)· καὶ ὁμῶς εἶχον τὴν ἀναίδειαν οἱ ὀπαδοί σας νὰ γράψωσι πρὸς ἡμᾶς διὰ τῆς ἀπὸ 23 Μαρτίου 1880 ἐπιστολῆς των, ὅτι τὸ σχολεῖον ἔχουσιν εἰσέτι μὲ ξηρούς τοίχους (ὄρα ἐπιστ. ἐν σελ. 123). Ἐρωτῶμεν σέ σοφὲ Κιτσούλη, ὅστις πρὸ τριετίας εὐρίσκετο ἐν τῇ Πατρίδι, ποῦ ἐδαπανήθη τὸ μέγα αὐτὸ χρηματικὸν ποσόν, καὶ τὸ σχολεῖον ἔχετε εἰσέτι μὲ ξηρούς τοίχους; (ὄρα σελ. 140—144. Βούρη.) Ἐὰν ἡ νεολαία τῆς ἀτυχοῦς ἡμῶν Πατρίδος εὐρίσκηται εἰς μεσαιωνικὸν σκότος σεῖς εἰσθε αἵτιοι, οἱ συστήσαντες εἰς τὴν ἀτυχῇ Πατρίδα τὸν ἀμαθέστατον ὀπαδόν σας Κωστάκην Ἐξάρχου ἐλληνοδιδάσκαλον, καὶ μετὰ πεντήκοντα λιρῶν κατ' ἔτος, ὅστις οὔτε διὰ δημοδιδάσκαλος δὲν εἶναι ἱκανός, ὅπου καὶ εἰς τοὺς Φιλιάτας διετέλει τοιοῦτος μὲ δέκα πέντε ἕως εἴκοσι λίρας κατ' ἔτος, καὶ τῷ ἔδωκαν τὰ παπούτσια στὸ χέρι διὰ τὴν ἀμάθειαν αὐτοῦ, ἀλλὰ τὸν ἐφορτώσατε σεῖς εἰς τὴν ῥάχιν τῆς ἀτυχοῦς νεολαίας τῆς Πατρίδος ἡμῶν. Τὸν ἐκλεκτόν σας τοῦτον παραχαράκτην καὶ ἄλλων ἱερῶν τῆς πατρίδος, καὶ τὸν καταστρέψαντα καὶ αὐτὸν τὸν ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμόν τῆς Πατρίδος, καὶ τὸν θυμὰ γενόμενον τῆς εὐπιστίας του ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐκλεκτοῦ σας ἀγύρτου Κωνστ. Ἐξάρχου Ἀγίου Δρυϊνουπόλεως ἐχαρακτηρήσαμεν καὶ παρεστήσαμεν προσηκόντως ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου διὰ τῶν ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου 1881 ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου ἐγγράφων προτάσεων μας ὡς ἐξῆς.

α' Ἐπειδὴ πρὸς ἀπόδειξιν, καὶ διάψευσιν τῶν τε ἀντιδίκων Κ. Μερτσάρη καὶ Ἐξάρχου καὶ ἱερέως Εὐστρατίου καὶ τοῦ ἀπὸ 31 Αὐγούστου 1880 πρὸς τὸν κ. Ἐξαρχον πληρεξουσίου, συνταχθέντος ὑπ' αὐτοῦ καὶ ὑπογραφέντος δι' ἀπειλῶν ὑπὸ τοῦ Ἀγίου Δρυϊνουπόλεως ἀφορισμοῦ, πρὸς τοὺς μὴ στέργοντες νὰ ὑπογράψωσιν εἰς αὐτὸ, καὶ ἰδίως πρὸς ἓνα τῶν πρώτων οἰκοκυραίων τῆς Κοινοῦτητος Κώστα Ντάλε, καθ' οὗ ἠγέρθη ὁ Ἅγιος Δρυϊνουπόλεως, καὶ ἐφόρεσε τὸ πετραχήλιόν του ἵνα ἐπισήμως ἀφορίσῃ αὐτὸν (τὴν ἀντιχριστιανικὴν καὶ ἀναξίαν καὶ ἀσεβῆ εἰς ἀρχιερέα ταύτην πράξιν κατηγγεείλομεν εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ ἀνχμένομεν τὴν τιμωρίαν τοῦ ἀσεβήσαντος) καὶ διάψευσιν τοῦ Ἀγίου Δρυϊνουπόλεως μαρτυροῦντος εἰς τὸ αὐτὸ πληρεξούσιον ἐναντίον τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμοῦ, ὅτι δῆθεν ἔχρηζε τῆς ἐπικυρώσεως αὐτοῦ, δι' ἧς ἀπέρριψε δῆθεν αὐτὸν, φέρομεν τὴν ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1879 ἐπίση-

μον τῆς Κοινότητος ἐπιστολὴν φέρουσιν καὶ τὰς ὑπογραφὰς δύο τῶν ἀντιδίκων τοῦ Κώστα Μερτσάρη καὶ Κωνστ. Ἐξάρχου ἔχουσιν ἐν ἀρχῇ αὐτῆς ὡς ἐξῆς «Ἡ Κοινότης Δελβινακίου συνελθοῦσα ἐν γενικῇ συνελεύσει σήμερον τὴν 1 Ἰουλίου 1879 συμφώνως τῷ ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμῷ κλπ.»

Ἐπειδὴ ἡμεῖς οὔτε ἐπτοήθημεν οὔτε πτοούμεθα ἐκ τοῦ μυθώδους αὐτοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ (τριάκοντα καὶ πέντε χιλιάδας δραχμῶν !!!) οὔτε ἐλυπήθημεν διὰ τὴν κατάσχεσιν τῆς ἀκινήτου ἡμῶν περιουσίας, διότι καὶ πενταπλάσιον ποσὸν ἂν ἀποδειχθῇ, ὅτι ὀφείλομεν εἰς τὴν Κοινότητα, εἴμεθα ἀξιόχρεοι νὰ ἀποτίσωμεν αὐτὸ, ἀλλὰ πρὸς ἐπιτροπὴν τῆς Κοινότητος τῆς Πατρίδος ἡμῶν ἔχουσιν νόμιμον πληρεξουσιότητα, καὶ οὐχὶ κίβδηλον ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἢ τῶν ἀντιδίκων πληρεξουσιότης, γενομένη διὰ τοιούτων ὀργίων καὶ παρνομιῶν. Λυπούμεθα ὅμως καὶ ἐλεεινολογοῦμεν εὐάριθμα ὄντα τινὰ, τῆς ἀτυχοῦς πατρίδος μας, ὑποστηρίζοντα ἀναξίους τινάς, καὶ ὡς μὴ ὤφειλε τέκνα τῆς πατρίδος, νὰ τρέφῃ αὕτη, οἷτινες μηδὲν ὄφελος πρὸς αὐτὴν παρέχοντες, ὑποσκάπτουσι τὰ θεμέλια αὐτῆς, ὡς ὁ ἀντίδικος Κωνστ. Ἐξάρχου ὁ δημιουργήσας ἐπιτροπὴν παρὰ τὸν ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμόν τῆς Κοινότητος, καὶ δοὺς αὐτῇ δικαίωμα, νὰ διορίζῃ καὶ διδασκάλους, ἧτις καὶ ἐδιώρισεν αὐτὸν πρὸ ἐξ σχεδὸν μηνῶν, πρὸ τῆς λήξεως τῆς πρώτης συμφωνίας αὐτοῦ διὰ τρία ἔτη εἰσέτι ἐλληνοδιδάσκαλον μετὰ μισθοῦ πεντήκοντα λιρῶν ὀθωμ. κατ' ἔτος, τοῦτο δὲ ἐνήργησεν ὁ Κ. Ἐξαρχος, διότι ἐγίνωσκεν ὅτι ἡ κοινότης μετὰ τὴν λήξιν τῆς πρώτης συμφωνίας δὲν προετίθετο νὰ ἀνανεώσῃ μετ' αὐτοῦ, συμφωνίαν, γνωρίζουσα ἐκ πείρας τὴν ἀμάθειαν αὐτοῦ, καὶ τὸ γενόμενον πρὸς τοὺς μαθητευομένους παῖδας αὐτῆς ἀδίκημα καὶ ἐνόησεν ὅτι ἤθελεν ἐπανεέλθῃ εἰς τὴν ἐν Φιλιάταις πρώτην του δημοδιδασκαλικὴν θέσιν μετὰ λιρῶν εἴκοσι κατ' ἔτος, ἣν κατεῖχε πρὸ τοῦ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν ὡς ἐλληνοδιδάσκαλος μετὰ λιρῶν πεντήκοντα κατ' ἔτος καὶ τοῦτο τῇ συνεργείᾳ ἡμῶν χάριν πατριωτισμοῦ, ἀγνοούντων τὴν εἰς τοιοῦτον βῆθμον ἀμάθειαν αὐτοῦ καὶ τὰλλα πρὸς καταστροφὴν τῆς πατρίδος φρονήματα αὐτοῦ· καὶ πραγματικῶς τοιοῦτος ἔστιν ὁ ἐλληνοδιδάσκαλος Κωνστ. Ἐξάρχου. Καὶ τῷ ὄντι χωρὶς νὰ ἀδικήσωμεν τὸν ἄνθρωπον· πρέπει νὰ εἴπωμεν τὴν πικρὰν ἀλήθειαν, ὁ κ. Κωνστ. Ἐξάρχου πλὴν τῶν ἄλλων προτερημάτων, ὧν εἶναι κἀτοχος καὶ μάλιστα διὰ τὸ καλὸν τῆς πατρίδος, ὡς ζωγραφεῖ-

ται διὰ τῶν προειρημένων 2 ἐπιστολῶν 9 καὶ 28 Ἀπριλίου 1880 καὶ τῆς 1 Ἰουλίου 1879 δι' ἧς αὐτὸς ἑαυτὸν διαψεύδει, ὡς πρὸς τὴν ὑπαρξιν τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμοῦ τῆς Κοινότητος Δελβινακίου· κέκτηται καὶ τὸ προτέρημα τοῦ ἐλληνιστοῦ διδασκάλου, κατ' ὀλίγον μόνον ἐλαττοῦται, ὅτι ἀγνοεῖ τὴν ὀρθογραφίαν τῶν πτώσεων τῶν ὀνομάτων, τὴν ὀρθὴν σημείωσιν καὶ ὀρθογραφίαν αὐτῶν, εἴτε ἐπιθέτων, καὶ τὴν ὀρθογραφίαν τῶν χρόνων τῶν ῥημάτων, ὡς τοῦτο καταφαίνεται ἐκ πολλῶν πρὸς ἡμᾶς ὑπ' αὐτοῦ συνταχθέντων ἐπιστολῶν καὶ εἰς χεῖρας ἡμῶν εὕρισκομένων καὶ ἐκ τῆς γραφῆς τῶν ἀπὸ 22 Ἰουνίου 1 Ἰουλίου καὶ 14 Αὐγούστου 1879 καὶ 23 Μαρτίου 1880 ὧδε προσαγομένων ἰδίως δὲ, ἐκ τῆς ἀπὸ 14 Αὐγούστου ἐν ἧ γράφει. α' Ἐν ἄλλαις λέξεις πρὸς ἐπιχρῶσιν (ἐπεξηγῶν ἐν παρενθέσει.) «Σουβατίσματος» ὅπως τὸ βάλλομεν εἰς τὸν τόπον του.»

Ἐκ τοιούτων προτερημάτων ἐμφορούμενος ὁ κ. Κώστας Ἐξάρχου ἐθεώρησεν ἀνάξιον τὴν θέσιν τοῦ Ἑλληνοδιδασκάλου ἢ μᾶλλον Σχολάρχου (διότι ἡ Κοινότης ἡμῶν Σχολάρχην εἶχε πρὸ αὐτοῦ τὸν κ. Παναγ. Οἰκονομίδην, ὅστις ἀπέλυε τοιούτους ἀποφοίτους μαθητὰς του, οἵτινες μεταβαίνοντες εἰς ^{το} Γυμνάσιον τῶν Ἰωαννίνων καὶ ἐξεταζόμενοι κατετάσσοντο εἰς τὴν Β' τάξιν τοῦ Γυμνασίου) κατέφυγεν εἰς ἄλλην ὑψηλοτέραν θέσιν τὴν τοῦ Κοτσάμπαση ἢ δικτάτορος τοῦ Δελβινακίου, καὶ δὴ διὰ παντὸς μέσου διαφθορᾶς καὶ παρανομίας ἐδημιούργησε τοιαύτην θέσιν, διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Αὐγούστου 1880 συνταχθέντος παρ' αὐτοῦ πληρεξουσίου, ἀλλ' ἀνεπιτυχῶς, διότι ἡ τοιαύτη δι' ἀπειλῶν ἀφορισμοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀγίου Δρυϊνοπόλεως πρὸς ὑπογραφὴν τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ, καὶ ἐναντίον τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ἐν τῇ κοινότητι Κανονισμοῦ καταπίπτει ὡς παράνομος καὶ ἀνυπόστατος.

Τὸ αὐτὸ ἐνήργησεν ὁ κύριος οὗτος καὶ διὰ τὸν ^{αὐτὸν} γυναικαδελφόν του Εὐστ. Ἀλέξη, διορισθέντα ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦτον διὰ τρία ἔτη ἀνὰ 25 λίρας κατ' ἔτος διδάσκαλον, ἐνῶ πολὺ ἀπέχει τῆς διδασκαλικῆς ἱκανότητος.

Ταῦτα ἡμεῖς ἐξεθέσαμεν ἐνώπιον τοῦ Ἐφετερίου. Ὁ δὲ κ. Κωστάκης μήτε ἐτόλμησε νὰ ἀντικρούσῃ ταῦτα, δι' ἐνὸς καὶ γρῦ.....

Ζ'.) Οὔτε διχονοίας σπεύρομεν ἡμεῖς διὰ τῆς διανομῆς τῶν φυλαδίων τοῦ κ. Βούρη οὔτε εἰς τοὺς ἐν Δελβινακίῳ οὔτε εἰς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει συμπολίτας, ἀλλὰ σεῖς συκοφάνται καὶ οἱ

ὕπαδοί σας σπείρετε τὴν διχόνοιαν πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς συμπολίτας, παρακωλύοντες αὐτοὺς νὰ λάβωσι φυλλάδια διὰ νὰ μὴ ἀναγνώσῃ καὶ εὕρωσι τοὺς ἀληθεῖς λογαριασμοὺς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς διαχειρίσεώς μας μέχρι τέλους τοῦ 1879 τῶν ἐνταῦθα εἰσοδημάτων τῶν κληροδοτημάτων, καὶ σταλέντας καὶ πρὸς τοὺς ἐν Δελβινακίῳ καὶ πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τοὺς ἐπνίξατε καὶ τούτους, ὡς καὶ τὸ ἀνωτέρω κληροδότημα τοῦ ἀοιδίμου Ἰω. Π. Τσαγγούλη διὰ νὰ ἔχητε τοὺς ἀγαθοὺς συμπολίτας ἀείποτε εἰς τὸ σκότος καὶ μὴ γινώσκοντας ποῦ καὶ πῶς εὐρίσκονται οἱ λογαριασμοὶ τῶν ἐνταῦθα κληροδοτημάτων, καὶ νὰ διαβουκολῇτε ἅπαντας τοὺς ἀγαθοὺς συμπολίτας, ὅτι δῆθεν καταχρασθέντες ἡμεῖς τὴν ἐμπιστευθεῖσαν ἡμῖν διαχείρισιν τῶν εἰσοδημάτων τῶν ἱερῶν κληροδοτημάτων σχολείων καὶ ἐκκλησιῶν τῆς ἀτυχοῦς ἡμῶν Πατρίδος ὀφείλομεν τῇ Πατρίδι 35 *χιλιάδας* δραχμῶν!!! ... Ὡς εἴπατε καὶ πρὸ ὀκτὼ περίπου μηνῶν εἰς τὴν ἀξιοσέβαστον συμπολίτιδα ἡμῶν κυρίαν Χρυσάνθην Χ. Βάϊχ ὅτι ἀνεβιβάσαμεν τὴν διὰ τὴν ἀνακαίνισιν τῶν κτημάτων τῶν κληροδοτημάτων δαπάνην εἰς τὸ μυθῶδες ποσὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδας (80,000) δραχμῶν!!.... ἐνῷ τοῦτο ἀνέρχεται σὺν τῇ ἀγορᾷ γειτονικοῦ γηπέδου καὶ προσθήκῃ ἑνὸς μαγαζείου κλπ. εἰς δραχμὰς εἴκοσι *χιλιάδας πεντακοσίας ὀγδοήκοντα ἐννέα* (20,589) (ᾧρα σελ. 10 φυλ. Βούρη). Καὶ πρὸς ὑποστήριξιν τῶν μυθῶδων ψευδολογιῶν σας ἐδημοσιεύσατε τὴν ἀναίσχυντον εἰς τὸν «Νεολόγον» διατριβὴν σας. Ἡμεῖς ὅμως ὡς λέγομεν καὶ πρὸς τὸν κύριον Βούρην δι' ἐπιστολῆς μας, (ᾧρα σελ. 95—102 φυλ. Βούρη) θὰ προκαλέσωμεν νόμιμον ἐκτίμησιν τῶν εἰς τὴν ἀνακαίνισιν τῶν κληροδοτημάτων δαπανῶν ἐν δέοντι. Τὸ αὐτὸ θέλομεν πράξει χρείας τυχούσης καὶ εἰς τὰ ἐνοίκια τῶν κτημάτων αὐτῶν. Ἀφοῦ σεῖς συκοφάνται ἀγνωμονοῦντες εἰς τοσαύτας πρὸς τὴν πατρίδα θυσίας ἡμῶν, μᾶς ἐπροσάψατε τοσαῦτα ἀναίσχυντα ψεύδη δυσφημοῦντες ἡμᾶς. Οἱ καταχρασταὶ (ὡς ἀπεκαλέσατε ἡμᾶς) ὧ εὐγενεῖς συκοφάνται, δὲν δημοσιεύουσι τὴν λογοδοσίαν των εἰς φυλλάδια (ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐπράξαμεν ἡμεῖς) καὶ οὐχὶ διὰ μόνους τοὺς ἐνδιαφερομένους συμπολίτας, ἀλλὰ καὶ διὰ πολλοὺς ἄλλους, ἔχοντες τὴν περιέργειαν νὰ ἀναγινώσκωσι τὰ δημοσιευθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Βούρη φυλλάδια (διότι πᾶν δημοσιευθὲν ἔργον εἶναι κτῆμα τοῦ δημοσίου, καὶ ἕκαστος εὐαρεστούμενος περισργείας χάριν ἀναγινώσκει), ἀλλὰ τὴν κρύπτουσιν εἰς

τὸ σκότος διὰ νὰ μὴ ἐξελεχθῶσιν ἔνοχοι. Ὡς σεῖς συκοφάνται οἱ παρακωλύοντες τοὺς ἀγαθοὺς συμπολίτας νὰ λάβωσι φυλλάδια, διὰ νὰ τοὺς ἔχητε εἰς βαθύτατον σκότος, διὰ τοὺς ἐπιδιωκομένους αἰσχροὺς σκοποὺς σας, κατὰ τῆς ἱερᾶς περιουσίας τῆς πατρίδος καὶ τοῦτο πρᾶττετε ἵνα μὴ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν φυλλαδίων πληροφορηθῶσιν οἱ συμπολίται, πολλὰς ἀσχημίας σας, καθὼς καὶ τὴν ἀπόκρυψιν χιλίων πεντακοσίων δραχμῶν ὑπὸ τοῦ ἐκλεκτοῦ σας τυχοδιώκτου Ἐξάρχου πρὸς ζημίαν τοῦ Ἀντ. Γεωργίου, ὅστις ὑπαγορεύσας (διὰ τὸ πᾶθῆμα τῶν ὀφθαλμῶν τῶν) ἐκ μνήμης τὴν σύνταξιν τῶν κατὰ προσέγγισιν λογαριασμῶν παρέλιπε τὰς ἐν τῇ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου 1877 ἐπιστολῇ τῆς πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς τῆς Κοινότητος ἀναφερομένους δραχμὰς χιλίας πεντακοσίας (ὅρα ταύτης σελ. 84 Βούρη), διότι τὰ φυλλάδια εἰς ἐλάμβανον οἱ συμπολίται καὶ ἀνεγίνωσκον, εἰς μὲν εὗρισκον ἡμᾶς ἐνόχους ἤθελον συμφωνήσαι μὲς σᾶς νὰ μᾶς καταδιώξωσι μέχρι ἐξοντώσεως, εἰς δὲ εὗρισκον ἀθώους ἡμᾶς καὶ τὴν ἀλήθειαν μόνον ἀγνῆν, καὶ ἡρνοῦντο νὰ ὁμολογήσωσι καὶ τὴν ἀθωότητά μας καὶ τὴν ἀλήθειαν, δὲν θὰ εἴχομεν τὴν παράλογον ἀπαίτησιν νὰ τοὺς ὑποχρεώσωμεν νὰ ὁμολογήσωσι τὴν ἀλήθειαν, καὶ ὡς ἔπραττον ὅ,τι ὑπαγορεύει αὐτοὺς ἡ συνείδησίς των, ἀλλ' ἠθέλομεν ἀρκεσθῆ ὅτι ἐπληροφορήθησαν ἐκ τῶν φυλλαδίων τὴν ἀθωότητα ἡμῶν καὶ ἀγνῆν τὴν ἀλήθειαν.

Ὁ τρόπος σας ὅμως τῆς παρακωλύσεως προδίδει ἐνοχὴν σας, φαινομένην εἰς τὸ περιεχόμενον τῶν φυλλαδίων, καὶ σκοποὺς ὅχι διὰ τὴν πατρίδα ἀγνοῦς, διότι εἰς εἴχετε ἀγνοῦς σκοποὺς πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος καὶ πεποιθήσιν ὅτι ἡμεῖς κατεχράσθημεν τῇ ἱερᾷ περιουσίᾳ αὐτῆς, οὐ μόνον δὲν ἠθέλετε παρακωλύσει τοὺς συμπολίτας νὰ λάβωσι φυλλάδια καὶ μάλιστα ἀφοῦ παρέχονται παντὶ Δελβινακιώτῃ δωρεάν, ἀλλὰ καὶ νὰ παρκινήσῃτε ἅπαντας καὶ ἅπανταχοῦ τοὺς συμπολίτας διὰ νὰ λάβωσι γνῶσιν, τῶν ἀπ' ἀρχῆς τῆς διαχειρίσεώς μας μέχρι τέλους Δεκεμβρίου τοῦ 1879 λογαριασμῶν μας καὶ τῆς ἀλληλογραφίας μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῆς κοινότητος· διότι ποῦ ἄλλοῦ θὰ φαίνεται ἡ ἐνοχὴ μας, ἢ εἰς τοὺς ἐν τῷ φυλλαδίῳ λογαριασμοὺς, οὓς καὶ εἰς χεῖράς σας ἔχετε καὶ ἠδύνασθε νὰ τοὺς ἀντιπαρατάξῃτε διὰ νὰ ἀποδείξῃτε τὴν ἐνοχὴν μας, καὶ οὐχὶ νὰ δημοσιεύῃτε ἀναιδῆ ψεύδη ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀποδείξεως, στηριζομένης ἐπὶ τῶν σταλέντων πρὸς τὴν πατρίδα καὶ

εἰς χεῖρας σας λογαριασμῶν, ὅτι εἴμεθα ὀφειλέται μυθώδους καὶ γελοίου ποσοῦ τριάκοντα πέντε χιλ. δραχμῶν;

Οὕτε ὁ κύριος Βούρης παρξυρόμενοι παρ' ἡμῶν συνέταξε τοὺς ἀπ' ἀρχῆς τῆς διαχειρίσεώς μας μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1879 λογαριασμοὺς τῶν ἐνταῦθα εἰσδημάτων τῶν κληροδοτημάτων, ἀλλὰ παρκαλούμενος διὰ τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς ὑπὸ τῆς κοινότητος, καὶ πληροφορηθεὶς ὅτι καὶ τοὺς ἐν Δελβινακίῳ σταλέντας λογαριασμοὺς κατεπνίζατε καὶ τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ μάλιστα τοὺς ἐσχάτως σταλέντας οὓς ἐλάβετε ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Ν. Ιω. Ντόστη καὶ Εὐστρ. Μπρέσουρα καὶ ἀπεκρύψατε· συνέταξε καὶ ἐδημοσίευσεν εἰς πολλὰ ἀντίτυπα καὶ παρέχει δωρεὰν παντὶ Δελβινακιώτῃ, ἀνὰ ἓν, ἵνα ὧσιν ἐν γνώσει ἅπαντες οἱ συμπολίται· ὅπερ τοῦτο σεῖς ἐθεωρήσατε δυστύχημα διὰ τὴν Πατρίδα, διότι διὰ τῶν φυλλαδίων μανθάνουσιν ἅπαντες οἱ συμπολίται ποῦ καὶ πῶς εὐρίσκονται οἱ ἐν λόγῳ λογαριασμοί. Καὶ φαίνεται ἐκ τῶν ιδίων τὰ ἀλλότρια κρίνοντες (διότι ἀποπειραθέντες ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑμεῖς νὰ παρτύρητε αὐτὸν ἀπετύχατε) ἀπεδώσατε εἰς τὸν κ. Βούρην αὐτὸν ἄλλως τε χρηστὸν ὅτι παρασύρεται παρ' ἡμῶν, πρὸς ἐπίμετρον τῶν δυστυχιῶν τῆς Κοινότητος.

Η'.) Σεῖς εὐγενεῖς συκοφάνται ἡμῶν παρεχράξατε ἀναισχύντως καὶ τὴν ἐκ πέντε χιλιάδων δραχμῶν συνεισφορὰν χάριν τῆς Πατρίδος πρὸς ἀνέγερσιν Παρθεναγωγείου τοῦ κ. 'Ι. Βούρη καὶ ἐξ ὀνόματος τῆς κυρίας αὐτοῦ (σελ. 73 τοῦ αὐτοῦ φύλ.) διὰ τῶν ὡς ἀνωτέρω, εἴτι ὁ κ. Βούρης ὑπόσχεται ὅτι ἡ σύζυγος αὐτοῦ Εὐανθία δωρήσεται τῇ Κοινότητι πρὸς ἀνέγερσιν παρθεναγωγείου δρ. πέντε χιλιάδας 5,000 ἐπὶ τῷ ὄρφ ὅτι ὁ 'Αντ. Γεωργίου νὰ μένη ἰσοβίως Ἐπίτροπος τῆς Κοινότητος ἐν Ἀθήναις καίτοι ἀποτυφλωθεὶς. ο(!!) Δὲν ἐκπληττόμεθα διὰ τὴν ἀναιδῆ ταύτην παραχάραξιν τῆς ἀληθείας, διότι σεῖς συκοφάνται εἴσθε συνειθισμένοι εἰς παρκαράξεις, ὡς ἀπεπειράθητε καὶ κατὰ τὸ 1874 νὰ παρκαράξητε καὶ τὸ τέταρτον τῆς ἐν Δελβινακίῳ δημογεροντικῆς Σφραγίδος, ἀλλὰ σὰς ἐλεεινολογοῦμεν διὰ τὴν εἰς τοσοῦτον βαθμὸν ἀναίδειάν σας καὶ πρὸ πάντων, διότι ἐπιχαιρεκακοῦντες μετὰ πολλῆς ἡδονῆς καὶ ἐμφύσεως γράφετε τὸ ἀνωτέρω πρὸς τὸν 'Αντ. Γεωργίου συμβὰν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ δυστύχημα. Ὁ 'Αντ. Γεωργίου, εὐγενεῖς συκοφάνται, ἔπαθε τὸ δυστύχημα αὐτὸ ἐργαζόμενος ἡμέραν τε καὶ νύκτα, πῶς νὰ διασώσῃ ἐκ χειρῶν ἀδίκων τὰ κλη-

ροδοτήματα τῶν ἱερῶν ἰδρυμάτων τῆς Πατρίδος καὶ καταστήσῃ ὅποῖα τὰ κατέστησε προσοδοφόρα, δαπανήσας ἰδίαν αὐτοῦ περιουσίαν, ὥς καὶ τῷ ὤφειλεν ἡ Κοινότης λείψανον ἔτι ἐκ τῶν καταβληθέντων χρημάτων του, τὴν 31 Δεκεμβρίου 1874 (ὅτε ἐστάλησαν πρὸς αὐτὴν τὸ δεύτερον οἱ λεπτομερεῖς λογαριασμοὶ) περὶ τὰς τρεῖς χιλιάδας δραχμῶν, αἵτινες συνεψηφίσθησαν ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ 1875 (ὅρα ἐν τῷ πίνακι φυλ. Β.) Ἀλλὰ καὶ τυφλῶς ὦν ῥαπίζει τοὺς καταχθονίους σκοπούς σας, τοῦ νὰ εἰσπηδήσητε εἰς τὴν ἱεράν τῆς πατρίδος περιουσίαν καὶ καταστήσῃτε ταύτην τιμὰριόν σας καὶ τῶν φίλων καὶ συγγενῶν σας. Ὁ παθὼν τὸ δυστύχημα τοῦτο διὰ τὸν μέγαν πρὸς τὴν Πατρίδα ζῆλον του Ἀντ. Γεωργίου, Θεοῦ εὐδοκοῦντος ἐντὸς δύο μηνῶν ἀνακτᾶται διὰ τῆς ἱατρικῆς θεραπείας τὸ φῶς του. Σεῖς δὲ εὐγενεῖς συκοφάνται, ὑπὸ τῆς κακίας ἐτυφλώθητε καὶ τὸν νοῦν καὶ τὰ ὦτα καὶ τὰ ὄμματα, ἐργαζόμενοι πῶς νὰ εἰσπηδήσητε εἰς τὴν ἱεράν ταύτην περιουσίαν τῆς Πατρίδος καὶ τὴν ἔχετε τιμὰριόν σας τῶν φίλων σας καὶ συγγενῶν σας. Καὶ ἂν μὴ σᾶς καταλείπη ἡ κακία, ὅπως σωφρονήσητε καὶ γνωρίσητε ποῦ πορεύεσθε καὶ εἰς ὅποιον κρημνὸν ὠθεῖτε τὴν Πατρίδα, θὰ εἴσθε ἑσσεὶ τυφλοὶ, ἀγόμενοι καὶ φερόμενοι ὑπὸ ἐνὸς Ἐξάρχου.....

Κατηγορεῖτε τοὺς συμπολίτας ἡμῶν κκ. Π. Δάλλαν, τὸν Γεώργιον Λάμπρου καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἰωάννην καὶ τὸν Κώστα Ντάλε ἢ Κάμητσον, ἄνευ λόγου στηριζομένου εἰς ἀπόδειξιν, ὡς καταχραστάς (δῆθεν) καὶ τούτους, συμφωνήσαντας μεθ' ἡμῶν !!! Ὁ Παν. Δάλλας καὶ οἱ λοιποὶ ἀπὸ τοῦ 1874 δὲν ἀνεμίχθησαν εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς Κοινότητος, οὔτε μέλη καὶ ἐξελέγησαν διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς, ἰδίως δὲ ὁ Ἰωάννης Γ. Λάμπρος δὲν εὐρίσκεται ὡς ἀξιοῖτε διαρκῶς εἰς τὴν πατρίδα ἀλλὰ πάντοτε σχεδὸν εἰς Κωνσταντινούπολιν ὡς γνωστὸν τοῖς πᾶσι, καὶ εἰς τὸν ὀλίγον καιρὸν ὅπου εὐρέθη εἰς τὴν Πατρίδα, δὲν ἀνεμίχθη εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Πατρίδος ποσῶς οὔτε ἐξελέγη μέλος διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Πατρίδος, τῶν ἐντεῦθεν σταλέντων χρημάτων, ἀλλὰ μόνον καὶ μόνον ὅτι ἀπέκρουσαν οἱ τρεῖς τῶν ἀνωτέρω ὁμοῦ καὶ μετὰ τῶν κυρίων Χρ. Μερτσάρη καὶ Παν. Κοσσύφη διὰ τῶν ἀπὸ 9 καὶ 28 Ἀπριλίου ἐπιστολῶν των (ὅρα φυλ. Βούρη σελ. 126 καὶ 148), τὰς ἐναντίον τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμοῦ καὶ δι' ἄλλων παρανομιῶν, ἐκλεχθείσας ἐπιτροπὰς καὶ μάλιστα πρὸς τὴν πενταμελῆ, πρὸς ἣν

ἐχορηγήθησαν δικαιώματα ἐναντίον τοῦ κανονισμοῦ καὶ ἀνήκοντα εἰς τὴν Κοινότητα, πρὸς τοῖς ἄλλοις δὲ τοῦ νὰ διορίζη καὶ διδασκάλους καὶ ἐδιώρισε διὰ μίαν τριετίαν καὶ πρὸ ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρώτης συμφωνίας τοὺς φίλους σας, τοὺς ὅλως ἀκαταλλήλους διὰ τοιαύτην διδασκαλικὴν θέσιν κ. Κωστάκην Ἐξάρχου καὶ τὸν γυναικᾶδελφόν του Εὐστρ. Ἀλέξη, μάλιστα τὸν δεύτερον καὶ μὲ αὐξήσιν τοῦ ἐτησίου μισθοῦ. Καὶ πῶς ἠθέλετε, βλέποντες τὴν περιφρόνησιν τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμοῦ ὅστις ἀπὸ τῆς συντάξεώς του (18 Ἰανουαρίου 1879) ἰσχύει διὰ τρία ἔτη ἄνευ οὐδεμιᾶς τροποποιήσεως καὶ ὅστις ἔχει θέσιν νόμου εἰς τὴν Κοινότητα καὶ τοσαύτας ἄλλας παρανομίας, συμβάσας κατὰ τὸν διορισμὸν τῶν ἐπιτροπῶν, ἔπρεπε νὰ μένωσιν ἀπαθεῖς καὶ νὰ μὴ ὑπερασπισθῶσι τὰ δικαιώματα τῆς Πατρίδος κατὰ τοσοῦτον περιφρανούμενα καὶ καταπατούμενα;

Κατὰ τοῦ αὐτοῦ Π. Δάλλα ἐξεμάνησαν ἑξ ἐκ τῶν λαβόντων παρ' αὐτοῦ φυλλάδια ἐκ τῶν τοῦ κ. Βούρη, διότι εἶδον εἰς τὴν ἀπὸ 9 Ἀπριλίου 1880 ἐπιστολὴν αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἄνωτέρω τεσσάρων συμπολιτῶν μας τὴν λέξιν «γκαλτερίμ τσελεπίδες» καὶ ῥίψαντες τὰ φυλλάδια εἰς τὸ ἐργαστήριόν του ἔβαλλον ἀγρίας φωνᾶς καὶ ἠπείλησαν αὐτὸν ὅτι θὰ τὸν κακοποιήσωσιν (!) Παρατηροῦμεν καὶ πρὸς τούτους α') ἡ λέξις γκαλτερίμ τσελεπίδες δὲν εἶναι ὕβριστική καὶ ἀπέβλεπεν, οὐχὶ τοὺς ἐκμανέντας κατ' αὐτοῦ, ἀλλὰ τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὸν διορισμὸν τῶν ἐπιτροπῶν καὶ μὴ ἔχοντας δικαίωμα ξένους· β').) καὶ ἂν ἀπέβλεπεν εἰς ἐκείνους εἴτε ἄλλους, ὁποῖαν ἀξίωσιν σεβασμοῦ πρέπει νὰ ἔχωσιν οἱ μὴ σεβόμενοι τὸν νόμον τῆς πατρίδος των ἥτοι τὸν κανονισμὸν, οἵτινες περιφρονοῦντες καὶ καταπατοῦντες αὐτὸν προβαίνουν εἰς παρανόμους ἐκλογὰς ἐπιτροπῶν; Φρονοῦμεν ὅτι τὸ ἐπίθετον αὐτὸ εἶναι ἐλαφρότατον διὰ τοὺς παραβαίνοντας τὸν νόμον τῆς πατρίδος των καὶ πρέπει νὰ τοῖς ἀποδοθῇ ἕτερον ἀρμόζον πρὸς τὴν ἀσεβειάν των· ἐπιλέγομεν δὲ ὅτι ἡ κυρία αἰτία τῆς ἐκμανήσεως αὐτῶν δὲν ἦτο ἡ ἄνωτέρω λέξις, ἀλλὰ τὸ ἐν τοῖς φυλλαδίοις εὐρισκόμενον ποσὸν τῶν δραχμῶν ἑκατὸν ἐβδόμηκοι τεσσάρων καὶ λεπτῶν πεντήκοιτα (174 καὶ 5 0/0) ὅπερ ὀφείλομεν τῇ Κοινότητι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς διαχειρίσεώς μας μέχρι τέλους Δεκεμβρ. 1879 καὶ οὐχὶ τὰ μυθώδη ποσὰ τριάκοιτα καὶ πέντε χιλιάδας δραχμῶν, ἔπερ τοῖς ἔγραφεν ἐντεῦθεν ὁ διὰ τοιούτων ψευδολογιῶν διαβου-

κολῶν καὶ τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀγαθοὺς συμπολίτας τυ-
χοδιώτικτης Κωστάκης Ἐξάρχου, ὃν καὶ περιέμενον νὰ τοῖς κα-
μίση ταῦτα τὰς Ἀπόκρεω καὶ εἰς τὴν ὑποδοχὴν του νὰ κτυπή-
σωσι ταῖς Καμπάναις ὡς τὰς κτυπῶσιν εἰς τὴν Ἀνάστασιν τοῦ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ (!!!) ἀλλὰ ψεύστης ὢν καὶ ἀείποτε
ψεύδη γράφων δὲν ἠξιώθη τοῦ τοιούτου θριάμβου του.

Θ'.) Δὲν προσβάλλει ὁ κ. Βούρης οὔτε ἡμεῖς τὸν Ἅγιον Δρυϊ-
νουπόλεως, ἀλλ' ὁ ἀρχηγέτης ὑμῶν, ὅστις μεταπεμψάμενος τὸν
συγγενῆ του τὸν ἐκλεκτὸν σας (καὶ καλῆτερον δὲν ἠδύνασθε νὰ εὑ-
ρητε ἄξιον διάδοχον, τῶν τὴν πατρίδα προδιδόντων καὶ ἀπειλη-
σάντων νὰ σπείρωσιν αὐτὴν κριθάρι προπυλῶν του· αὐτὸ τὸ
ἀποφώλιον καὶ ἐξάμβλωμα τῆς ἐξαρχικῆς προδοτικῆς οἰκογενείας,
τὸ ἀσχολούμενον νὰ πραγματοποιήσῃ ὅ,τι οἱ πρυπάτορες αὐτοῦ
δὲν ἠδυνήθησαν, καὶ δυστυχῶς ἐνισχυόμενον ὑπὸ τετυφλωμένων
τινῶν ὑπὸ τῆς κακίας τέκνων τοῦ Δελβινακίου) κύριον Κωστάκην
Ἐξάρχου ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐφωδίασεν αὐτὸν μὲ
συστατικὴν πρὸς τὸν Ἅγιον Δρυϊνουπόλεως καὶ μὲ σχέδιον τοῦ ἀπὸ
31 Αὐγούστου 1880 πληρεξουσίου, ὅστις μεταβάς εἰς Ἀργυρόκα-
στρον παρесеύασε τὰ πάντα καὶ ἔφερε τὸν Ἅγιον Δρυϊνουπόλεως
εἰς Δελβινάκιον καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ Ἀγ. Δρυϊνουπόλεως, ὑπε-
γραψὴ τὸ ἀτιμάζον τὴν πατρίδα πληρεξούσιον ἐκεῖνο πρὸς τὸν
Ἐξαρχὸν σας, ἐναντίον τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμοῦ τῆς Κοινότητος,
καὶ παρέσυρεν αὐτὸς ὁ Ἐξαρχὸς σας τὸν Ἀγ. Δρυϊνουπόλεως, ἵνα
βεβαιώσῃ ψευδῶς ὅτι οὐδεὶς κανονισμὸς ὑφίσταται ἐν ἐνεργείᾳ
εἰς τὴν Κοινότητα, καὶ ὅτι ὁ πρὸ δύο περίπου ἐτῶν συνταχθεὶς
ὡς πλημμελὴς δῆθεν εἰς πολλὰ ἀπερρίφθη ὑπὸ τῆς ἐπόπτου Μη-
τροπόλεως καὶ ὅτι δῆθεν δὲν ἐφηρμόσθη ἀπὸ τῆς συντάξεως αὐ-
τοῦ». Ἀλλ' ἡ διαβεβαίωσις αὕτη εἰ καὶ ψευδὴς (διότι οὐδεμίαν
ἀνάγκην εἶχεν ἡ Κοινότης νὰ καθυποβάλλῃ τὸν κανονισμὸν εἰς
τὴν ἔγκρισιν τῆς ἐπόπτου Μητροπόλεως, οὔτε καθυπέβαλε τὸν
κανονισμὸν ἐκεῖνον καὶ εἶναι πλάσμα τῆς φαντασίας τοῦ Κωστ.
Ἐξάρχου, ἥτις μόνον τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν ἐπικυροῖ τῶν ἐγ-
γράφων ἐκείνων τῆς Κοινότητος τῶν ἀποστελλομένων εἰς τὸ ἐξω-
τερικόν, ὅπως ὁ ἀρμόδιος πρόξενος στηριζόμενος ἐπὶ τῆς βεβαιό-
τητος τῆς ὑπογραφῆς τῆς ἐπόπτου Μητροπόλεως ἐπικυρώσῃ αὐ-
τὴν, διὰ νὰ ἔχῃ κύρος τὸ ἔγγραφο ἐκεῖνο ἐκεῖ ἐνθα ἀποστέλλε-
ται) ἀντιφάσκει καὶ εἰς ὅσα εἶπεν ὁ Ἐξαρχὸς ἐνώπιον τοῦ ἐν Ἀθή-

ναις δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν καὶ Ἐφετῶν καὶ ἰδίως εἰς τὰς ἀπὸ 24 Νοεμβρίου 1880 καὶ ἀπὸ 12 Ἰανουαρίου 1881 ἐγγράφους προτάσεις του, ὅτι τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1879 δὲν ἀληθεύει ὅτι ἔγεινεν ὑπὸ τῆς Κοινότητος κανονισμὸς κλπ. ἀλλ' ὅτι δῆθεν αἶν ὁ μόνον σχέδιον ἀπλοῦ κανονισμοῦ διὰ τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Κοινότητος εἶχε παρσκευασθῇ, ὅπερ ὁμῶς δὲν ἐπεκυρώθη ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἐντεῦθεν χάρις ἀγραφος». Ἐκ τῆς ἀντιφάσεως ταύτης ἔπεται τὸ βεβιωθὲν ψεῦδος, διότι ὁ μὲν Ἁγ. Δρυϊνουπόλεως ἐπιβεβαιοῖ ὅτι συνετάχθη πρὸ 2 ἐτῶν κανονισμὸς ὁ δὲ κ. Κωστάκης λέγει ὡς ἀνωτέρω ὅτι ἀπλοῦν σχέδιον παρσκευάσθη τώρα, πλὴν τῶν ἄλλων ἐρωτῶμεν ἤδη τίς ἐκ τῶν δύο τούτων λέγει τὴν ἀλήθειαν; οὐδεὶς λέγει τὴν ἀλήθειαν· διότι, ὡς ἀνωτέρω λέγομεν, ἀποδεικνύεται τὸ ἐπιβεβιωθὲν μέγα ψεῦδος εἰς τὸ ἀνωτέρω πληρεξούσιον ὑπὸ τοῦ Ἀγίου Δρυϊνουπόλεως καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς χρονολογίας τῆς ὑποβολῆς τοῦ κανονισμοῦ πρὸς τίνα ἐπόπτην τῆς Μητροπόλεως, τὸν προκάτοχόν του ἢ τὸν νῦν Ἁγιον Δρυϊνουπόλεως (;) ἄρα ἐπιβεβαιοῦται τὸ ἀνωτέρω μέγα ψεῦδος, ὅτι δὲν ὑπεβλήθη ὁ κανονισμὸς πρὸς οὐδένα καὶ ὅτι ἦτο εἰς πλήρη ἐνέργειαν, ὡς βεβαιοῦται εἰς τὴν ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1880 ἐπιστολὴν τοῦ κ. Ἐξάρχου (ᾧρα καὶ φυλ. Β. 103) καὶ διὰ τὸν ὀρθότατον καὶ νομιμότατον λόγον, ὅτι εἰ ἦτο ἀπλοῦν σχέδιον ὡς εἶπεν ὁ κ. Κωστάκης ἢ καὶ σωστὸς κανονισμὸς, ὡς ἐπιβεβαιοῖ ὁ Ἁγ. Δρυϊνουπόλεως, καὶ ἔχων ἀνάγκην τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἐπόπτου τῆς Μητροπόλεως, δὲν ἐτίθετο εἰς ἐνέργειαν καὶ δὲν ἐφηρμόζετο ὡς ἀνωτέρω ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς 1 Ἰουλίου 1880 προκύπτει· ὅθεν καὶ τούτῳ τῷ λόγῳ ὁ Ἁγ. Δρυϊνουπόλεως ἐγένετο θυμὰ τῆς εὐπιστίας του ὑπὸ τοῦ συστηθέντος πρὸς αὐτὸν κ. Κ. Ἐξάρχου, παρδεχθεὶς ὅ,τι ἡ εὐσυνειδησία τοῦ Ἐξάρχου τούτου τὸν ἐπληροφόρησε καὶ ἐπεβεβαίωσε ψεύδη εἰς τὸ ἀπὸ 31 Αὐγούστου 1880 προειρημένον πληρεξούσιον.

Ἐνῷ αὐτὸς ὁ παρὰ τὸν ἐνεργεῖα κανονισμὸν διορισθεὶς πληρεξούσιος Κώστας Μερτσάρης καὶ ὁ συμπληρεξούσιος αὐτοῦ Κωστ. Ἐξάρχου ἀνομολογοῦσιν ἐν τῇ ἀπὸ 1 Ἰουλ. 1879 ἐπιστολῇ, ἐχούσῃ ἐν ἀρχῇ ἀξιότιμοι κύριοι (!) ἡ Κοινότης Δελβινακίου συνελθοῦσα ἐν γενικῇ συνελεύσει σήμερον τὴν 1 Ἰουλίου συμφῶνως τῷ ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμῷ (ᾧρα φυλ. Β. 103—104), συνταχθείσῃ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἐξάρχου, διὰ τῶν ὑπογραφῶν των ὅτι ὑπάρχει κανονισμὸς ἐν

ἐνεργείᾳ, καὶ 25 ἄλλοι διὰ τῶν ὑπογράφων των συμπολιταὶ ἀνομολογοῦσι τοῦτο καὶ ἐπισφραγίζουσι διὰ τῆς ἐπισήμου τῆς Κοινότητος ἡμῶν σφραγίδος. Ἐρωτῶμεν τώρα δὲν εἶναι αἰσχος εἰς τοὺς ἀρνηθέντας τὸν ἐν ἐνεργείᾳ ὑπάρχοντα κανονισμόν καὶ εἰς τοὺς ἐκλέξαντας αὐτοὺς πληρεξουσίους παρὰ τὸν ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμόν καὶ ψευδῶς ἀνομολογοῦντας εἰς τὸ ἀπὸ 31 Αὐγούστου 1880 πληρεξούσιόν του ὅτι οὐδέποτε ἐφηρμόσθη ἀπὸ τῆς συντάξεώς του, ἐνῶ κατὰδῆλον γίνεται ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς ὅτι ὑπῆρχεν εἰς πλήρη ἐνέργειαν κανονισμὸς τῆς Κοινότητος καὶ ἐφηρμόζετο βεβαίως καὶ εἰς ἄλλας πράξεις τῆς Κοινότητος καὶ ἐφηρμόσθη τὴν 1 Ἰουλίου 1879 ἐν γενικῇ τῆς Κοινότητος συνελεύσει καὶ ἤθελεν ἐφαρμόζεσθαι καὶ ἐφεξῆς ἀπὸ τῆς 18 Ἰανουαρίου 1879, ἀφ' ἧς συνετάχθη ἐπὶ τρία ὅλα ἔτη ἄνευ οὐδεμιᾶς τροποποιήσεως, ὡς ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ τοῦ κανονισμοῦ φαίνεται καὶ ἀνομολογεῖται καὶ εἰς τὰς ἀπὸ 9 καὶ 28 Ἀπριλίου ἐπιστολάς (ὅρα φυλ. Β. 126 καὶ 148 σελ.) τῶν πέντε συμπολιτῶν μας Π. Δάλλας, Ἰωαν. Γ. Λάμπρου, Κωνστ. Ι. Ντάλε, Χρ. Μερτσάρη καὶ Π. Κοσσύφη, ἐὰν δὲν κατεστρέφετο ὑπὸ τῆς κακοβουλίας τοῦ ἀρχηγέτου Ἐξάρχου, ὅστις αὐτὸς οὗτος ὤθησε τὸν Ἀγ. Δρυϊνουπόλεως καὶ εἰς τὸ ἕτερον δυσάρεστον ὀλίσθημα τοῦ νὰ ἀπειλήσῃ δι' ἀφορισμοῦ τὸν μὴ συνζινοῦντα νὰ ὑπογράψῃ εἰς τὸ ἔγγραφον ἐκεῖνο, ὡς ἀσύμφορον διὰ τὴν πατρίδα καὶ ἀτιμάζον αὐτήν, Κώσταν Νάλεν ἢ Κάμητσον; Καὶ τοῦτο βεβαιότατα ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ὅτι, ὅτε ἡμεῖς διὰ τῶν ἐγγράφων προτάσεών μας καὶ ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἐφετερίου ἰσχυρίσθημεν ὅτι ὁ Ἀγ. Δρυϊνουπόλεως ἀπηύθυνε τὴν τοιχύτην ἀπειλήν, ὡς φαίνεται ἐν τῷ φυλ. Βούρη σελ. 101, ὁ κ. Ἐξάρχος δὲν ἔσχε τὴν τόλμην μήτε καὶ νὰ ἀντικρούσῃ ταύτην εἰς ἀμφοτέρω τὰ δικαστήρια καὶ ἔχομεν ἀνὰ χεῖρας ἀντίγραφα τῶν ἀπὸ 24 Νοεμβρίου 1880 ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου καὶ ἀπὸ 12 Ἰανουαρίου 1881 ἐνώπιον τοῦ Ἐφετερίου ἐγγράφων προτάσεών του ἐπισήμως ἐπικεκυρωμένων.

Καὶ κατηγγείλαμεν μὲν τὴν ἀνάρμοστον ταύτην εἰς ἀρχιερέα πρᾶξιν πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἰδοποιήσαμεν τὸν ἀνταποκριτὴν μας, πρὸς ὃν ἐπέμψαμεν τὴν καταγγελίαν, ὅπως μὴ ἐγχειρίσῃ εἰς τὸ Πατριαρχεῖον ταύτην μέχρι νεωτέρας παραγγελίας ἡμῶν διὰ νὰ ζητήσωμεν λόγον παρὰ τοῦ Ἀγ. Δρυϊ-

νουπόλεως καὶ λάβωμεν παρ' αὐτοῦ ἀπάντησιν, ὅπερ καὶ θὰ ἐνεργήσωμεν ἐν δέοντι. Τὴν ἐπιστολὴν ταύτην καίτοι δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Βούρη ἐκδοθέν φυλλάδιον (ὄρα αὐτόθι σελ. 103) ἀναδημοσιεύομεν καὶ ὧδε διὰ τοὺς ἀναγνώστας τοῦ φυλλαδίου μας τούτου.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΔΕΛΒΙΝΑΚΙΟΥ ΑΠΟ 1ης ΙΟΥΛΙΟΥ
1879 ΔΗΛΟΥΣΑ ΤΟΝ ΕΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΝ
ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ.

*Πρὸς τοὺς ἐν Ἀθήναις ἀξιοτίμους συμπολίτας ἡμῶν κυρίους Ἀν-
τώνιον Γεωργίου, Εὐστρ. Π. Δόστην καὶ Γεώργιον Η. Κου-
τσούκην ἐπιτρόπους τῆς Κοινότητος ἡμῶν ἐπὶ τῶν αὐτόθι κλη-
ροδοτημάτων τῶν ἐκκλησιῶν καὶ σχολείων Δελβινακίου.*

Ἀξιότιμοι Κύριοι!

Ἡ Κοινότης Δελβινακίου συνελθοῦσα ἐν Γενικῇ Συνελεύσει σή-
μερον τῇ 1ῃ Ἰουλίου συμφώνως τῷ ἐν ἐνεργείᾳ Κανονισμῷ ἔλα-
βεν ὑπ' ὄψιν τὴν ἐκ θεμελίων ἀνέγερσιν τῶν καέντων ἐργαστηρίων
τῆς ἐκκλησίας ἅπερ χρήζοντα ἀνοικοδομῆς ἐδόθησαν πέρυσιν εἰς
τὸν συμπολίτην ἡμῶν κ. Κωνσταντῖνον Μερτζάρην νὰ ἀναλάβῃ
τὴν φροντίδα τῆς ἀνεγέρσεως αὐτῶν, ὁ ὅποτος καὶ ἀπεπεράτωσε
τὴν ἐργασίαν ταύτην δαπνήσας ἐξ ἰδίων, ἐπειδὴ οὗτος ζητεῖ τὰ
χρήματά του χαρίζων δέκα λίρας ὀθωμανικᾶς εἰς τὴν Κοινότητα,
ἡ Κοινότης καὶ τὸ δίκαιον τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ ἐν λόγῳ κυρίου
λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ κέρδος τῶν δέκα λιρῶν ἀφ' ἐτέρου, ἔ-
κρινε δέον νὰ πληρωθῇ ὁ κύριος Μερτζάρης πρὸς τούτοις σκεφθεῖσα
ὅτι τὸ ἀνεργεθὲν μεγαλοπρεπὲς κτίριον τῆς Σχολῆς ἐνόσφ δὲν
διακοσμεῖται καὶ ἐσωτερικῶς, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν δὲν ἀνταπα-
κρίνεται καὶ ἀφιλοκαλίαν προδίδει, διὰ τοῦτο καὶ διὰ τὰ δύο αὐτὰ
ἡ Κοινότης ἐνέκρινε καὶ σύρει σήμερον συνάλλαγμα ἐκ τριῶν χι-
λιάδων καὶ τριακοσίων δραχμῶν παλαιῶν, τὰς ὁποίας παρακαλεῖ-
σθε ἅμᾳ τῇ ἐμφανίσει τοῦ συναλλάγματος νὰ φροντίσητε νὰ πλη-
ρώσητε τὸ συνάλλαγμα εἰς τὴν προθεσμίαν του εἰς τὴν διαταγὴν
τοῦ κυρ. Κωνσταντίνου καὶ Ἀθανασίου Ἀλιέων παρ' ὧν ἡ Κοινότης
ἔλαβε τὰ χρήματα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν εἰρημένων, μολονότι ἡ
ἄλλη πτέρυξ τῆς Σχολῆς ἡ διὰ Παρθεναγωγεῖον προωρισμένη θὰ
μένῃ εἰσέτι ἀτελὴς ἐσωτερικῶς, ὡς ἀπαιτουμένης μεγάλης δα-

πάνης. Ὅθεν γνωστοποιούντες ταῦτα οἱ ὑποφαινόμενοι ὑμῶν συμπολίται οἱ ἐν Γενικῇ συνελεύσει ταῦτα ἀποφασίσαντες περιμένον ἀπάντησιν δηλωτικὴν τῆς πληρωμῆς τοῦ συναλλάγματος καὶ ὑποσημειούμεθα μετὰ τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐξαιρέτου ἡμῶν ὑπολήψεως,

ΔΕΛΒΙΝΑΚΙΟΝ, τῇ 1 Ἰουλίου 1879.

Οἱ συμπολίται ὑμῶν

Κώστας Ι. Μερτζάρης, Κώστας Ἰωάννου Ντάλας, Μῆτρος Παππᾶς, Νικόλας Χατζῆς, Γεώργιος Λάμπρος, Εὐστράτιος Ν. Καμάρης, Νικόλαος Δ. Ντόβας, Ὀδυσσεὺς Ἐξάρχου, Νικόλαος Ντόβας, Νικόλαος Π. Δάλλας, Ἰω. Κ. Τσόνης, Ἰωάννης Π. Οἰκονόμου, Δημήτριος Τσιαγκούλης, Κ. Π. Ἰακώβου, Κώστας Ι. Γκάνιος, Ἀναστάσιος Κ. Τσέλλης, Τόλης Ταβατζῆς, Ἰωάννης Σωτήρης, Δήμο Κύρος, Ἰωάννης Εὐστρ. Δόστης, Δημήτριος Τζούμης, Νικόλαος Κ. Μάγκας, Κωνσταντῖνος Ἐξάρχος, Γιάννη Νίκο Ντόστης, Δημήτριος Α. Δάλλας. (Τ. Σ.)

Περιεργείας δὲ χάριν πρέπει νὰ γράψωμεν τὴν εἰς τοσοῦτον βαθμὸν ἀσέβειαν τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει κ. Κώστα Ἰω. Μερτζάρη, ἐνῶ εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν ὑπογράφεται πρῶτος, ὅτι ὑπάρχει κανονισμὸς, ἐν ἐνεργείᾳ μάλιστα, πρῶτος κοινοποιεῖται ἡμῖν ὡς μάρτυς, ἐκ τῶν πεντήκοντα μελῶν τοῦ τρίτου τῆς κοινότητος, πρὸς ὅρκισιν τῶν ἐξ κατ' ἐκλογὴν ἡμῶν ὀρκισθησομένων (!!!) ὅτι δὲν ὑφίσταται ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμὸς τῆς Κοινότητος Δελβινακίου (j!!)

Τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν παρουσιάσκαμεν εἰς τὸ Ἐφετεῖον, ὅπερ στηριχθὲν εἰς τὴν ὁμολογίαν τῶν ὑπογραψάντων αὐτὴν καὶ τὴν ἐπίσημον σφραγίδα τῆς Κοινότητος, ἐπέβαλε διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 154 τοῦ 1881 ἀποφάσεώς του ὅρκον εἰς τὴν κοινότητα. Ὁ δὲ κ. Ἐξάρχου ἀφοῦ ἀπέτυχε τοῦ νὰ ἐπαγάγωμεν τὸν ὅρκον εἰς αὐτὸν, διὰ νὰ τὸν χάψῃ σὰν λουκοῦμι, ἀπεδέξατο προθύμως τὸν πρὸς τὴν Κοινότητα ἐπιβληθέντα, αὐτὸς δ' Ἐξάρχος καὶ οὐχὶ ἡ Κοινότης, ὡς λέγουσιν οἱ συκοφάνται, διότι ἔχει μέγιστον συμφέρον πρὸς ὑποστήριξιν τῶν παρὰ τὸν κανονισμὸν διορισμῶν αὐτοῦ τε καὶ τοῦ γυναικαδέλφου του διὰ τρία ἔτη ὡς διδασκάλων (ὡς ἀνωτέρω) διότι ἐὰν δὲν τὸν ἀπεδέχετο ἔπιπτεν ἀμφοτέρων ὁ διορισμός. Ἀλλὰ καὶ ἀποδεχθέντος τούτου, ἂν δὲν δώσωσιν αὐτὸν τὰ ἐξ μέλη τῆς Κοινότητος, ἀναλογιζόμενα καὶ τὰς ἠθικὰς συνεπεῖας αὐτοῦ καὶ τὴν αὐστηράν τοῦ νόμου ποινὴν, πίπτει καὶ πάλιν ὁ διορισμὸς ἀμφοτέρων ὡς διδασκάλων διὰ τρία ἔτη.

Ὁ ἐπιβληθεὶς ὅρκος ἔχει οὕτως!! α' Ομνύομεν ὅτι δὲν ὑφίσταται νομίμως ἐγκεκκριμένος¹ καὶ ἐν ἰσχύει κατονισμὸς τῆς Κοινότητος Δελβινακίου καθ' ὃν πᾶσα ἐκλογή πληρεξουσίων τῆς Κοινότητος πρέπει νὰ γίνηται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει διὰ μυστικῆς (ψηφοφορίας) καὶ ἐν ὁμοψηφίᾳ κ.λπ.»

Ἴδου δὲ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ὀρκισθησομένων·

α) Ἰω. Ν. Μανωλέα, β) Δημ. Τσαγκούλης, γ) Ν. Χ. Κιτσούλης, δ) Πέτρος Ν. Μάγκας, ε) Πριμικέρης Δημ. Γκόβολος, ς) Δημ. Κ. Μπαδῆμος.

Ὅθεν εἰάν δὲν ἔχητε, ἱερὸν καὶ ὅσιον, συκοφάνται, ὠθήσατε τοὺς ἀνωτέρω ἐξ συμπολίτας εἰς τὸ στυγερὸν τῆς ψευδορκίας ἔγκλημα, διὰ νὰ ἀποθυνατίσῃτε τὸ ὄνομά σας..... Ἡμεῖς δὲ θὰ κἀμωμεν τὸ χρέος μ.κ.ὥς ἔχοντες ἅπαντα τὰ μέσα τῆς ἀποδείξεως πρὸς καταδίωξιν τῶν ψευδορκισόντων, καὶ ἃς ὀψεσθε σεῖς οἱ ὠθοῦντες εἰς τὸ στυγερὸν αὐτὸ ἔγκλημα τοὺς ἀθώους ἐκείνους συμπολίτας.

Ι') Ψεύδονται οἱ συκοφάνται ὅτι ὁ κ. Βούρης ὑπεχρέου ἐν ἐπιστολῇ του τοὺς παρλαμβάνοντας φυλλάδια καὶ ὑπογράφοντας ὑπ' αὐτὴν εἰς τὴν μὴ παρδοχὴν τῆς τριμελοῦς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς τῶν συκοφαντῶν!!! Ἐνῷ εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κυρίου Βούρη ἀπλῶς ἔπρεπε νὰ ὑπογράφωσιν οἱ λαμβάνοντες φυλλάδιον διὰ νὰ μὴ παραπενοθῇ κανεὶς τῶν συμπολιτῶν ὅτι δὲν ἔλαβε τοιοῦτον. Ἀλλ' ἔπρεπε νὰ πλάσωσιν οἱ συκοφάνται καὶ τὸ κακοηθέστατον τοῦτο ψεῦμα, ὅπερ μόνον μωροὶ καὶ βλάκες δύνανται νὰ πιστεύωσιν, ὥς ἐπίμετρον ὅλων τῶν ἄλλων ψευδολογιῶν αὐτῶν. Κατηγορεῖται τὸν κ. Βούρη ὅτι ἐδημοσίευσεν τοὺς λογα]σμοὺς, ἀντὶ νὰ εὐγνωμονῇται αὐτὸν ὅπου ἔπραξε τοῦτο, καὶ λαμβάνουσι ἅπαντες οἱ συμπολίται γνῶσιν, πῶς ἔχουσιν οἱ λογα]τμοὶ καὶ μάλιστα τῷ ἀποδίδεται καὶ μομφὴν ὅτι παρσύρεται παρ' ἡμῶν. Σὰς ἐρωτῶμεν εἶναι ὀρθοφροσύνη αὕτη; εἶναι ἔργον πατριωτῶν εἰλικρινῶς τὴν Πατρίδα ἀγαπώντων καὶ τὴν ἀλήθειαν ἐπιδιωκόντων; ἢ εἶναι ἔργον ἀντιπατριωτῶν, παρδοξολογία καὶ παραλογισμὸς, καὶ ἀντικρὺς ἀσυγχώρητος ἀγνωμοσύνη καὶ ἀχαριστία;

Ὁ κ. Βούρης συνέδραμε τὴν Πατρίδα εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς,

¹ «Τὸ νομίμως ἐγκεκκριμένος» ἐννοεῖ τὸ δικαστήριον ὑπογεγραμμένος ὑπὸ τῆς κοινότητος καὶ μὲ τὴν ἐπίσημον αὐτῆς σφραγίδα ἐσφραγισμένος.

δωρήσας αὐτῇ πλέον τῶν ἐξ *χιλιάδων* καὶ *πεντακοσίων* δραχμῶν καὶ ἐδαπάνησε διὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν φυλλαδίων πλέον τῶν ὀκτακοσίων (800) δραχμῶν καὶ ἤδη δωρεῖται αὐτῇ πρὸς ἀνέγερσιν Παρθεναγωγείου *πέντε χιλιάδας* δραχμῶν, ἀλλὰ σεῖς καὶ εἰς τὰς ἄλλας πρὸς τὴν πατρίδα δωρεὰς ἀγνωμονοῦντες καὶ τὴν γενναίαν τχύτην δωρεὰν περιφρονοῦντες, παρεχαράξατε ἀναιδῶς καὶ τὸν τρόπον τῆς δωρεᾶς αὐτῆς. Ἐρωτῶμεν εἶναι ἔργον πατριωτῶν πονούντων τὴν Πατρίδα, καὶ τὸ συμφέρον αὐτῆς ἐπιδιωκόντων ἢ εἶναι ἔργον ψευδοπατριωτῶν καὶ τὸ ἴδιον αὐτῶν συμφέρον ἐπιδιωκόντων κατὰ τῆς ἀτυχοῦς Πατρίδος;

Δὲν εἶναι οὔτε πρέπον, οὔτε δίκαιον νὰ κατὰφέρησθε τόσον κατὰ τοῦ ἀνωτέρω Π. Δάλλα καὶ ἐτέρων Γεωργ. Λάμπρου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου καὶ Κωνστ. Καμήτζου, διότι καὶ αὐτοὶ ἐκοπίασαν, καὶ ἐμόχθησαν ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῆς Πατρίδος, διὰ τὰ ὁποῖα καὶ ὑμεῖς εἴχετε τόσῃ πολλὴν πρόνοιαν καὶ πρέπουσαν παντὶ φιλοπάτριδι πρὸς σωτηρίαν τῶν δικαιωμάτων τῆς Πατρίδος, καὶ φαίνεται ἐνταῖς ἀνωτέρω ἐκ Κων]πόλεως σταλείσκει πρὸς ἡμᾶς πέντε ἐπιστολαῖς, καὶ διότι πάντες οἱ προσενεγκόντες εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Πατρίδος ἀοίδιμοι συμπολιταὶ καὶ ὑπάρχουσιν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν *Πεντήκοντα* περίπου *χιλιάδες* δραχμῶν εἰσὶν ἀδελφοὶ καὶ θεῖοι τοῦ Παν. Δάλλα, ὡς καὶ ὁ ἀοίδιμος Ἰωάν. Π. Τσαγκούλης, οὗ τὸ κληροδότημα κατεπνίγη εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, εἶναι δεύτερος ἐξ ἀδελφῶν αὐτοῦ. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Π. Δάλλας μιμητὴς γενόμενος τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ συγγενῶν ἔχει παρὰ τῷ ἐνταῦθα Ἀντ. Γεωργίῳ πλέον τῶν *χιλίων* δραχμῶν, ἵνα κατατεθῶσιν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐν ὀνόματι αὐτοῦ τε καὶ τῆς συζύγου του, ὑπὲρ τῶν σχολείων τῆς Πατρίδος· προσήνεγκε δὲ καὶ διὰ τὴν ἀνέργειαν τοῦ Σχολείου ἕτερον ποσὸν ἀναλόγως τῆς περιουσίας του, καθὼς καὶ οἱ ἕτεροι προσήνεγκον ἕκαστος ἀναλόγως τῆς περιουσίας των ἀρκετὰ ποσὰ διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν Σχολείων· ὁ δὲ Κωνστ. Κάμητζος ἔχων ἡγορασμένον ἀρκετὸν γήπεδον ἐφ' οὗ ἐκτίσθη τὸ Σχολεῖον, παρητήθη τοῦ γηπέδου, δωρήσας αὐτὸ ὑπὲρ τοῦ Σχολείου. Ὁ δὲ Γεώργιος Λάμπρου πλὴν τῆς δωρεᾶς τοῦ υἱοῦ του Ἰωάννου ἐν Κων]πόλει ἐξ εἴκοσι πέντε (25) λιρῶν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Σχολείου προσήνεγκεν καὶ αὐτὸς ἑτέραν συνδρομὴν, πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν· καὶ προσέτι ἐδωρήσατο εἰς τὸν ἐν Πατρίδι ἱερὸν νδόν, αἷ Κοίμη-

τις τῆς Θεοτόκου ὀλοχρυσόκετητον καὶ βαρύτιμον στολήν, ἀγοράσας αὐτὴν ἀντὶ ἑκατὸν ἐβδομήκοντα (170) λ. ὀθωλ., πλὴν τῶν διὰ τὴν ἀποστολὴν αὐτῆς μέχρι Δελβινακίου ἐξόδων.

Ὁ Ἀντ. Γεωργίου καθ' οὗ καταφέρεσθε μανιωδῶς πλὴν τῶν πολλῶν κόπων καὶ μόχθων οὓς κατέβαλεν ἐπὶ δεκαπενταετίαν εἰς πολυχώνους καὶ πολυχρονίους δίκας, πρὸς διάσωσιν τῶν ἱερῶν τῆς πατρίδος κληροδοτημάτων, καὶ δι' ἰδίων χρημάτων τὴν δικαστικὴν δαπάνην, καὶ εἰς τὴν ἀνακαίνισιν τῶν ἀκινήτων κτημάτων τῶν ἐνταῦθα κληροδοτημάτων καὶ κατέστησε ἰδίᾳ αὐτοῦ δαπάνη ὡς ἀνωτέρω, εἰς τοσαύτην γνωστὴν πρόσοδον, ἐδωρήσατο πρὸς τὴν πατρίδα ὑπὲρ τὰς τέσσαρας χιλ. δραχμῶν πλὴν τῶν τῆς δεκαετίας αὐτῶν τόκων (διότι ἂν τὰς εἶχεν εἰς χεῖρας τοῦ θὰ χρησιμοποίει τοκίζων ταύτας) ἐκ τόκων τῶν λαμβανομένων ἐνοικίων ἀπερδὲν ἠδύνατο νὰ τοκίζῃ· διότι εἰσπράττων ταῦτα, ἦτον ἠναγκασμένος νὰ κρατῇ ἑτοίμα διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐν τῇ ἀνακαίνισει δαπανῶν καὶ διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐκ Δελβινακίου συρομένων συναλλαγματικῶν καὶ διὰ τοῦτο ἠλέγχθη πρὸς τοῦ μακαρίτου συμπολίτου Χρηστ. Βάϊα ὡς ἀνόητος ὅτι ἠδίκησε τὸν ἑαυτόν του. Ὁ Ἀντ. Γεωργίου ὅμως ἀπήντησε τῷ μακαρίτῃ Βάϊᾳ οὕτε ἀνόητος εἶμαι οὔτε δὲν γνωρίζω ὅτι ζημιούμαι ἀλλ' ὥφελεῖται ἡ Πατρίς, καὶ θέλω νὰ θέσω τοιαύτας βάσεις διαχειρίσεως τῶν ἱερῶν τῆς Πατρίδος χρημάτων διὰ νὰ τὰς εὕρωσι καὶ βοί μετ' ἐμὲ ἄλλοι συμπολίται καὶ ἐπ' αὐτῶν στηριζόμενοι νὰ διαχειρίζωνται ταῦτα. Προτήνεγκε δὲ κατὰ τὸ 1872 διὰ πληρωμὴν συναλλαγματικῶν τῆς πατρίδος μὴ ὑπαρχόντων χρημάτων τριάκοντα λίρας ἄνευ τόκου δι' ἓν ἔτος (σελ. 88 φυλ. Βούρη) καὶ διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν τῇ πατρίδι σχολείου προσήνεγκε (σελ. 92 φυλ. Βούρη).

Μεταβὰς δὲ εἰς τὰ 1875 ἐν Δελβινακίῳ εἰργάσθη ἐκεῖ καὶ ἐμόχθησεν ὑπὲρ τῶν ἐκεῖ εὕρισκομένων εἰς δίκας δικαιωμάτων τῆς πατρίδος, καὶ ἐκοιμήθη πλειοτέρας κατὰ τὴν ὀκτάμηνον ἐκεῖ διαμονὴν νύκτας εἰς τὰ Χάνια τῶν Ἰωαννίνων καὶ τοῦ Ἀργυροκάστρου ἢ εἰς τὴν πατρικὴν του οἰκίαν, καὶ ἔφερεν αἷσιον πέραις ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῆς πατρίδος, ὥστε νὰ κανονισθῶσι τὰ ἀρχικὰ σύνορα αὐτῆς. Ἀλλὰ, μετὰ τὴν ἐκεῖθεν ἀναχώρησίν του, οἱ ἐπιδιώκοντες ἄρπαγὴν τοῦ πατρίου ἡμῶν ἐδάφους ἀσεβεῖς γείτονες, δι' ἀθεμίτων μέσων ἀνέτρεψαν τὸ οἰκοδόμημα τοῦ Ἀντ. Γεωργίου,

καὶ οὕτως, ὡς γνωστὸν, ἡ ὑπόθεσις μένει εἰτέτι ἐκκρεμής. Τὰ δὲ περαιτέρω περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ὅρα ἐν τῇ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1880 ἐπιστολῇ φυλλαδ. Βούρη σελ. 108—122.

Ὁ δὲ Εὐστράτιος Δόστης, ὅπου καὶ κατ' αὐτοῦ μνησθὼς κατὰφέρεσθε, καὶ μᾶλλον διότι δὲν ἡδυνήθητε νὰ τὸν παρσύρητε πρὸς τοὺς ἐπιδιωκομένους σκοπούς σας, ἐπὶ δεκαπενταετίαν συνεργαζόμενος μετὰ τοῦ Ἀντ. Γεωργίου ὑπὲρ τῶν κληροδοτημάτων τῆς πατρίδος, εἰργάσθη ὅσον καὶ ὁ Ἀντ. Γεωργίου καὶ ὁ μακαρίτης Γεωργ. Κουτσούκης, ὑπὲρ τῆς δικσώσεως ἐκ χειρῶν ἀδίκων τῶν ἐνταῦθα κληροδοτημάτων καὶ τῆς ἀνακκινίσεως κλπ. διὰ πολλῶν κόπων καὶ μόχθων ἐπὶ δεκαπενταετίαν· προσήνεγκε καὶ διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ σχολείου ὅπως καὶ ὁ μακαρίτης Γεωργ. Κουτσούκης (ὅρα σελ. 92 φυλ. Βούρη) καὶ τώρα τὸν σύρετε μετὰ τοῦ Ἀντων. Γεωργίου καὶ τοῦ κληρονόμου τοῦ μακαρίτου Κουτσούκη εἰς τὰ δικαστήρια καὶ κατέσχετε τὴν ἀκίνητον περιουσίαν ἀμφοτέρων τῶν πρώτων καὶ δημοσίᾳ ψευδολογεῖτε ὅτι δῆθεν ὀφείλομεν ἐκ τῆς τοιαύτης διχχειρίσεώς μας τριάκοντα καὶ πέντε χιλ. δραχμῶν (!!) Δὲν ἀγνοεῖτε συκοφάνται, ἀλλ' ἡ μοχθηρὰ καρδίη σας δὲν σᾶς τὸ ἐπιτρέπει νὰ ὁμολογήσητε, ὅτι ἐὰν δὲν εὕρισκόμεθα ἡμεῖς εἰς Ἀθήνας, καὶ εὕρισκόμενοι δὲν ἀνεδεχόμεθα τὴν διχχείρισιν τῶν κληροδοτημάτων, μηδὲν θὰ εἶχεν ἡ πατρίς σήμερον ἐν Ἀθήναις, διότι σεῖς καὶ οἱ ὀπαδοί σας ἐν Δελβινακίῳ συνεικονοούμενοι καὶ μετ' ἄλλων τινῶν εὕρισκομένων ἐνταῦθα, ἐπωλήσατε ὡς δῆθεν ἀσήμνητον τὴν ἐνταῦθα δι' ἡμῶν κατασταθεῖσαν κολοσιαίαν περιουσίαν τῆς πατρίδος, ἀντὶ δέκα χιλ. γροσίων κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς διεξαγωγῆς τῶν πολυχρονίων δικῶν ἀπαξ λαμβανόμενων. Μὴ δυνάμενοι δὲ σεῖς συκοφάνται, διότι δὲν ἔχετε λόγους στηριζομένους ἐπὶ πρᾶγματικῶν βάσεων καὶ ἀποδείξεων, νὰ ἀναιρέσητε οὐδὲν ἐκ τῶν τοσούτων πρὸς τὴν Πατρίδα εὐεργεσιῶν μας καὶ οὐδὲν ἐκ τῶν εἰς τὸ φυλλάδιον τοῦ κ. Βούρη ἐκτεθειμένων, ἔχετε τὴν ἀναίδειαν νὰ κατέλθητε διὰ τῆς τοιαύτης εὐτελοῦς, ταπεινῆς καὶ ἀτιμωζούσης τὸ Δελβινάκιον, ἀπρεποῦς καὶ γεμούσης ψευδολογιῶν διατριβῆς σας, εἰς τὴν κακόζηλον δημοσιότητα, ἥτις θὰ μένη εἰς τὴν ἱστορίαν ὡς στίγμα πρὸς αἴσχός σας.

Κύριε Κιτσούλη! Διερχόμενος πρὸ ὀλίγου ἐντεῦθεν εἶπες πρὸς δικαιολόγησίν σου, ὅτι τὸ ἀποσταλὲν εἰς Κωνσταντινούπολιν κληροδότημα τοῦ Ἰωάννου Π. Τσαγκούλη εἶχε κληροδοτηθῇ ὑπ' ἐ-

κείνου διὰ τὰ Σχολεῖα, οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ κατατεθῇ εἰς τὴν Τράπεζαν, δι' ἧς καὶ τὸ παρέλαβες εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐπλήρωσας τὰς ἐγγραφεῖσας εἰς τὸν κατάλογον τῶν συνεισφορῶν Συνδρομὰς ἐκ λιρῶν ἑκατὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν τῇ Πατρίδι Σχολείου παρὰ τινων ἐγγραφάντων καὶ μὴ πληρωσάντων ἐν Κωνσταντινουπόλει Συμπολιτῶν καὶ φίλων σὰς τὸ ποσὸν αὐτό. Τῷ ὄντι κ. Κιτσούλη εἶναι ἀξιοθύμαστος ἡ εὐφυΐα σου εἰς τὴν δικαιολόγησίν σου ταύτην αἴτι τοῦ κληροδότημα αὐτὸ ἐκληροδοτεῖτο διὰ τὰ σχολεῖα, καὶ οὐχὶ νὰ κατατεθῇ εἰς τὴν Τράπεζαν. Ἀλλὰ σὲ ἐρωτῶμεν τὰ ἄλλα κληροδοτήματα διὰ τὰ σχολεῖα δὲν εἶναι κατατεθειμένα εἰς τὴν Τράπεζαν; αὐτὸ ἀπετέλει ἐξαίρεσιν διὰ νὰ τὸ πνίξῃς σὺ εἰς τὴν Κων/πολιν; Πλειοτέραν λογικὴν καὶ ἠδὲν περιεμένομεν παρὰ σοῦ κύριε Κιτσούλη. Ἀλλ' ἂν δὲν ἐπλήρωσαν τὰς συνεισφορὰς των, οἱ φιλοπάτριδες ἐκεῖνοι, διὰ τί δὲν ἐδημοσίευσας τὰ ὀνόματά των εἰς ἐφημερίδα τινὰ, ἐκεῖνοι μὲν νὰ στιγματισθῶσι, σεῖς δὲ νὰ ἀνοίξῃτε νέον κατάλογον συνεισφορῶν καὶ νὰ εἰδοποιήσῃτε καὶ ἡμᾶς περὶ τούτου, καὶ ὅλοι ὁμοῦ ἀναπληρώσωμεν τὸ ποσὸν τῶν μὴ πληρωθεισῶν συνεισφορῶν ἐκείνων ἐκ λιρῶν ἑκατόν; Ἀλλ' ἔσπευσας νὰ πληρώσῃς σὺ ἰδί' ἐκείνους, καὶ νὰ ἀποζημιωθῇς ὡς εἶπας ἐκ τοῦ ὀρισθέντος διὰ τὰ σχολεῖα κληροδοτήματος. Τίς σοὶ ἔδωκε τὸ δικαίωμα νὰ πράξῃς τὸ τοιοῦτον; Ἐὰν εἶχες πολλὰ χρήματα ἠδύνασο νὰ δωρήσῃς τοῖς γράψαι καὶ μὴ πληρώσασαι φίλοις σου τὴν συνδρομὴν των, ἀλλ' οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ ἀσεβήσῃς εἰς κληροδότημα ὀρισθὲν πρὸς ἱερὸν σκοπὸν ὑπὸ τοῦ κληροδότου, καὶ νὰ τὸ μεταβάλλῃς εἰς πληρωμὴν χρεῶν τῶν φίλων σου. Καὶ οὕτω καὶ τὴν πατρίδα ἐζημιώσας καὶ ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς, διότι τὴν κατέστησας ἀγνώμονα πρὸς τὸν αἰδίδιμον ἐκεῖνον κληροδότην, διότι σὺν τῇ καταστροφῇ τοῦ κληροδοτήματός του, συγκατεστράφη καὶ ἡ μνήμη αὐτοῦ, διὰ τῆς μὴ καταθέσεως εἰς τὴν Ἑθν. Τράπεζαν τοῦ κληροδοτήματός του· διότι ἐὰν κατετίθετο, ὅπως καὶ τῶν ἄλλων εὐεργετῶν τῆς πατρίδος τίσις κατατεθειμένα, θὰ ἐφχίνετο ἐσαεὶ καὶ ἡ μνήμη ἐκείνου.

Μήπως ἐθεώρησας τὸ κληροδότημα, σοφὲ Κιτσούλη, μικρὰς ἀξίας καὶ διὰ τὴν σμικρότητά του ταύτην δὲν θὰ διέσωζεν ἀξίαν μνήμην εἰς τὸν κληροδότην καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον τὸ κατέπνιξας; Σοὶ λέγομεν τὸ κληροδότημα τοῦ αἰοιδίου συμπολίτου ἡμῶν Ἰωάννου Κοττῆ τῆς αὐτῆς ἀξίας ἦτον, ἦτοι χιλίων ἀργυρῶν

ρουβλίων (γκαρπόβνών) ἀλλὰ τεθὲν εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ μὲ ὀλιγώτερον ἐτήσιον τόκον τῶν ὅσων σήμερον δίδουσι τὰ ἐν αὐτῇ κληροδοτήματα, ἐτεροπλασιασθῆ σχεδὸν διὰ τοῦ ὀλίγου αὐτοῦ τόκου ἀνταποκισσόμενου, εἰς δραχ. δέκα πέντε χιλιάδας τριακοσίας ἐννεήκοντα πέντε 15,395 πλὴν τετρακοσίων, ὥς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου διδασκάλου Γενναδίου οἱ δύο ἐπίτροποι Γεωρ. Ψίμης καὶ Ἰωάννης Σουρβάλης ἔδωκαν εἰς τὸν ἐνταῦθα σπουδάζοντα κ. Παν. Ν. Δουρδούφην (ὄρα σελ. 34 φυλ. Βούρη).

Οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοι ἡμῶν ἔλεγον·

«Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ κατὰ θεῖον
καὶ θάμα τοῦθ' ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο».

Οἱ δὲ μετγενέστεροι μετέφρασαν

«Φασούλι 'ς τὸ φασούλι, γεμίζει τὸ σακκούλι.»

Καὶ τῷ ὄντι ἀμφοτέρω τὰ σοφὰ αὐτὰ ἀποφθέγματα ἐφηρμοσθῆσαν ἐπὶ τῶν ἐν τῇ Τράπεζῃ κληροδοτημάτων τῶν σχολείων τῆς ἀτυχοῦς ἡμῶν πατρίδος.

Διότι πρῶτον μὲν τὸ ἐκ χιλίων ἀργυρῶν ρουβλίων τοῦ ἀοιδίου μου Ἰω. Κοττῆ ἐτέθη εἰς τὴν Τράπεζαν, μετὰ δὲ τοῦτο ἐφιλοτιμήθησαν καὶ οἱ ἄλλοι εὐεργέται τῆς πατρίδος ἀοιδιοὶ συμπολίται, καὶ ἐκληροδότησαν ὅπως ἕκαστος ἠύχριστεῖτο. Τινὲς δὲ καὶ ζῶντες ὥς ἡ θυγάτηρ τοῦ ἀοιδίου Κοττῆ Σταμάτω καὶ ὁ ἤδη ἐπιζῶν Εὐστρ. Δάλλας. Τὰ δὲ κληροδοτηθέντα ἐστάλησαν εἰς τὴν Ἑθν. Τράπεζαν καὶ οὕτω συνεκεντρώθησαν περὶ τὰς πεντήκοντα χιλ. δραχμῶν.

Ἄλλ' ἡμεῖς δὲν θεωροῦμεν μικρὸν τὸ ἐκ χιλίων ρουβλίων ἀργυρῶν κληροδοτήμα τοῦ ἀοιδίου αὐτοῦ συμπολίτου Ἰω. Τσυχκούλη, ἀλλὰ σπουδαῖον. Ἄλλως καὶ μικρὸν ἂν θεωρηθῇ δὲν ἐξετάζεται ἡ σμικρότης αὐτοῦ, ἀλλ' ἡ εὐγενὴς πρὸς τὴν πατρίδα διέθεσις τοῦ κληροδότου, ὅστις δωδεκάετης ἀποχαιρετήσας τὴν πατρίδα ἐνεθυμήθη αὐτήν, καὶ μετὰ τεσσαράκοντα καὶ πέντε ὅλα ἔτη, κατὰ τὴν μετέστασίν του εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν, ἐκληροδότησεν αὐτῇ τὰ χίλια ἀργυρᾶ ρούβλια, μιμητὴς γενόμενος τοῦ πάππου του Ἰωάννου Κοττῆ. Ὡστε καὶ τούτου τεθέντος εἶναι ἀξιεπαινος καὶ πολλῆς μνήμης ἄξιός διὰ τὰ εὐγενῆ πρὸς τὴν πατρίδα του αἰσθημένα, ὁ ἀοιδίμος αὐτός Δελβινγκιώτης· διότι αὐτὸς ἐν τῷ πολὺν τὸ εὖ, ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ πολὺν ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοι ἡμῶν.

Ὅθεν σέ ἐρωτῶμεν κ. Κιτσούλη ὅταν οἱ ἔχοντες καὶ τὰ εὐγενέστερα αἰσθήματα νὰ συνδράμωσι τὴν γεννήσασαν αὐτοὺς πατρίδα, κληροδοτοῦντες ἀνολόγως τῆς περιουσίας των καὶ ὅπως οὗτοι ἐπιθυμοῦσι, καὶ πληροφορηθῶσιν ὅτι τὰ κληροδοτήματα διὰ τὰ σχολεῖα πρὶν φθάσωσιν ἐκεῖ ἔνθα καὶ τὰ ἄλλα εἰς κατατεθειμένα (εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν) πνίγονται, ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔπαθε πρὸς σοῦ τὸ κληροδότημα τοῦ συμπολίτου Ἰωάννου Τσαγκούλη, Τί φρονεῖς κ. Κιτσούλη δὲν θὰ μεταβάλλωσι τὰ εὐγενῆ πρὸς τὴν πατρίδα αἰσθήματά των ἐκπληροῦντες τὰς ἀγαθοεργίας των ταύτας εἰς ἄλλα ἄλλων τόπων ἱερὰ ἰδρύματα; Δὲν θὰ ᾔσται σὺ κύριε Κιτσούλη ὁ ἀσεβὴς δημιουργὸς τοσούτων πρὸς τὴν πατρίδα ἀδικημάτων; Πλειότερον ἔπρεπε νὰ ἐντραπῇς σὺ κύριε Κιτσούλη εἰς τὸ ἀσέβημα αὐτὸ, διότι ὁ ἀοίδιμος αὐτὸς κληροδότης τυγχάνει θεῖος τῆς συζύγου σου, ἥτις θὰ ἐσεμνύνετο ἀκούουσα τὸ ὄνομα τοῦ θείου της εὐλογοῦμενον ὑπὸ τῆς σπουδαζούσης νεολαίας τῆς πατρίδος. Ἀλλ' ἂν σὺ ἔπραξες τὸ ἀσέβημα αὐτὸ δὲν θὰ ἀνεχθῶσιν οἱ κηδεμόνες τῆς περιουσίας τοῦ μακαρίτου ἐκείνου κληροδότου καὶ οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ, καὶ θὰ σέ ὑποχρεώσωσι νὰ ἀποδώσῃς αὐτοῖς τὸ κληροδότημα ἐκεῖνο μετὰ τοῦ τόκου αὐτοῦ, ἂρ' ἦς ἔφθασεν εἰς τὴν Κων]πολιν, ἵνα τὸ καταθέσωσιν εἰς τὴν Ἑθν. Τράπεζαν, ἔνθα καὶ τὰ ἄλλα κληροδοτήματα ὑπάρχουσι διὰ νὰ φαίνηται ἐσχεῖ ἡ μνήμη τοῦ πατρὸς αὐτῶν.

Σὺ κύριε Κιτσούλη ἐν τῇ εὐθυδικίᾳ σου κατέκρινας διαβάς ἐνταῦθα τὸν Εὐστράτιον Ἱερὲς ἢ Παπακοτρῶτσον διότι εἶπεν ἀληθείας τινὰς, ὅτε ἐρωτόμενος ὑπὸ τοῦ θείου σου Κωστ. Μερτσάκη ἀπήντησεν ἅμ' ξέρω ἢ γὰρ τί ἔκαμε ὁ Σούρβης καὶ Μπάσιος» ἀφόντους παρέλαβα ἢ γὰρ ἔχω γραμμένα» πρὸς δὲ ὅτι καὶ αὐτὸς ὑπελόγιζεν ἐν Δελβινακίῳ ὢν, ὅτι τέσσερες ἕως πέντε χιλιάδες δραχμῶν ὑπάρχουσι καθυστερούμενα ἐνταῦθα, ἀλλὰ τοὺς ἐφύσκασαν οἱ ἐνταῦθα (ὀπαδοί σας) ἐπειπὼν ὅτι ἅμ' ἔχομαι καὶ μεῖς στὸ Δελβινάκι, ἀλλ' ἔχετε καὶ σεῖς ἐδῶ!!!» (ὄρα σελ. 61 φυλλάδιον Ἰω. Βούρη). Ἐπίσης ὅτε πρὸ ὀλίγου καιροῦ εἶδες εἰς Ὁδησσὸν τὸν κ. Χρ. Π. Τσαγκούλην καὶ τὸν εὖρες ἐναντίον τῶν ἰδεῶν σου κατέκρινας αὐτὸν ἐνταῦθα διότι δὲν συνεμερίζετο τὰς χρηστικὰς σου διὰ τὴν πατρίδα ιδέας. Ἰδοὺ πικραδείγματα τῶν χρηστῶν καὶ μεγάλων πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσιῶν σου καὶ τοῦ πρὸς αὐτὴν μεγάλου πατριωτισμοῦ σου!!!!...

Αἱ δὲ χρηστὰὶ πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίαι καὶ εὐεργεσίαι τοῦ Θεοῦ σου Κώστα Μερτσάκη εἰσὶν αἱ ἐξῆς.

Ἀνακαινίσας κατὰ τὸ 1878 ἰδίᾳ αὐτοῦ δαπάνῃ τὰ καέντα ἐν τῇ πατρίδι ἐργαστήρια τοῦ ναοῦ «ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου» ὑπεχρέωσε τὴν πατρίδα νὰ τῷ πληρώσῃ τόκον διὰ τὴν δαπάνην τῆς ἀνακαινίσεως εἴκοσι καὶ τέσσαρα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος!! ἐνῶ τὸ εἰσόδημα αὐτῶν δὲν ἄρκεῖ νὰ καλύψῃ οὔτε πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατόν.

Δεύτερον εὐεργέτημα ἡ ἐνοικίασις κατὰ ~~Ἰανν.~~ ^{Ἰανν.} τοῦ 1879 ἐπὶ τριετίαν τῶν ἐνταῦθα κτημάτων τῶν κληροδοτημάτων μετὰ ζημίας τῆς πατρίδος ἑκατὸν εἴκοσι λιρῶν ἐπὶ τῇ τριετίᾳ ταύτῃ(!). Τρίτον αἱ εἴκοσι λίραι ἃς ἔλαβεν ἐκ τῶν 4 χιλιάδων δραχμ. ἐκ τῆς προειρημένης συναλλαγμτικῆς τῆς 23 Μαρτίου 1880 παρ' ἡμῶν ἐνταῦθα πληρωθείσης, δι' ὁδοιπορικὰ του ἔξοδα μέχρις Ἀθηνῶν, καὶ ἦλθεν ἐνταῦθα διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν παραλαβὴν αὐτῶν (δῆθεν) δι' ὁδοιπορικὰ του μέχρις Ἀθηνῶν, ἀλλὰ κυρίως μέχρι Κωνσταντινουπόλεως ὅπου διηυθύνθη μετ' οὐ πολὺ εἰς τὰς ἐκεῖ ἐμπορικὰς του ὑποθέσεις καὶ δὲν ἐδαπάνησεν οὔτε τὸ τρίτον κἄν(!) καὶ προσέτι διὰ νὰ δικαιολογήσῃ καὶ ἄλλα ψεύδη, τὰ ὅποια ἐπλασε καὶ διέδιδε πρὸς τε τοὺς ἐν Δελβινακίῳ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀγαθοὺς συμπολίτας, ὅτι ἡμεῖς εἴμεθα ὀφειλέται πολλῶν χιλιάδων δραχμῶν, (καίτοι ἐνταῦθα εἶδε τοὺς λογαριασμοὺς, ὅτι μηδὲν εἶχε νὰ λάβῃ ἡ πατρίς παρ' ἡμῶν μέχρι τέλους τοῦ 1879 καὶ ἐπεφώνησεν ἅμα σὰν εἶναι ἔτσι τί θὰ βάλωμεν στὴν Τράπεζαν γιὰ τὸ κληροδότημα τοῦ Ζώη Γκούγιου) μετὰ δύο ἡμέρας ἤγειρε κατὰ συνεννόησιν μετὰ τοῦ ἐκλεκτοῦ σας καὶ συμπληρεξουσίου αὐτοῦ καὶ ὀπαδοῦ του, καὶ εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν σκοπὸν μετ' αὐτοῦ βυδίζοντος Κ. Ἐξάρχου τὴν γελοίαν καὶ μυθώδη ἐκείνην κατ' ἡμῶν ἀγωγὴν διὰ τριάκοντα καὶ πέντε χιλιάδας δραχμῶν, ἥτις οὐ μόνον αἰσχύνει τὴν ἀτυχῇ πατρίδα, ἀλλὰ καὶ ζημιοῖ μέχρι πλέον τῶν (200) διακοσίων λιρῶν, ὡς πρὸ ὀλίγου ὡμολόγησεν ὁ ἐκλεκτός σας τυχοδιώκτης (1) Κωστ. Ἐξάρχος ὅτι ἐδαπάνησε μέχρι τοῦδε!...

¹ Λέγομεν κατ' ἐπανάληψιν τυχοδιώκτην τὸν Κωστ. Ἐξάρχον, διότι αὐτὸς ὡς τυχοδιώκτης περιφερόμενος πρὸ πολλῶν ἐτῶν, καὶ τύχην ζητῶν καὶ φορτονόμενος εἰς τοὺς ἐν Μολδαβίᾳ, Βλαχίᾳ καὶ Βασαραβίᾳ συμπολίτας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐπιτυχῶν ὅσα ἐπεδίωκεν, πρὸς δὲ καί τι σπουδαῖον,

Αἱ δὲ τῶν ἄλλων ὀπαδῶν σὺν τῶν κατὰ κειροῦς ἀπὸ 1876 μέχρι τοῦ 1878 χρησταὶ καὶ μεγάλαι πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίαι

διὰ τὴν κάμην τύχην, ἀλλὰ δὲν ἦτο γιὰ τὰ δόντια του, δι' ὃ ἀπότομον καὶ πρέπουσαν ἀρνητικὴν ἀπάντησιν ἔλαβε καὶ ἐρυθρόχρους καὶ περίλυπος γενόμενος ἀπῆλθεν ἐπανακάμψας εἰς Κωνσταντινούπολιν ἔνθα ἀπεκάλεσεν ἡμᾶς τυχοδιώκτας, ἔκει δὲ ὡς κατωτέρω, ^{αὐτὸς} ἐφορτώθη εἰς τοὺς ἐκεῖ συμπολίτας ἀποζῶν καὶ τρεφόμενος ὑπ' ἐκείνων, ἀλλ' ἀποτυχὼν καὶ ἐκεῖ ὅ,τι ἐπεδίωκε κατέφυγεν εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἀλληλοδιδασκτικὸν ἐπάγγελμά του εἰς τοὺς Φιλιάταις καὶ διδάσκων ἐκεῖ, μετὰ μισθοῦ 15 μέχρις 20 λιρῶν κατ' ἔτος, αἷτινες δὲν τὸν ἤρκουν βεβαίως, ἀλλὰ καὶ γενομένης γνωστῆς τῆς ἀμαθείας του, τῷ ἔδωκαν τὰ παπούτσια στὸ χέρι (κατὰ τὴν παροιμίαν). Ἐν τοιαύτῃ δὲ θέσει εὐρισκόμενος ἐσκέφθη ἵνα εὕρῃ ἄλλο μέσον τυχοδιωκτικῆς ἀγυρτίας· καὶ οὕτω κατὰ τὸ 1877, μετέβη εἰς Κέρκυραν, πρὸς τινὰ ἡμέτερον συμπολίτην καίτοι μὴ γινώσκων ποσῶς αὐτὸν, ἅμα τῇ πρώτῃ ἐπισκέψει τῷ ἐζήτησε δάνειον πεντήκοντα λιρῶν (βεβαίως ἀνεπίστρεπτον)· ὁ δὲ πολὺπειρος καὶ φρονιμώτατος ἐκεῖνος συμπολίτης ἡμῶν γνωρίσας τὴν ἀγυρτίαν τοῦ τυχοδιώκτου Ἐξάρχου, τῷ ἀπήντησε μετὰ πολλῆς εὐγενείας, ὅτι λυπεῖται μὴ δυνάμενος νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἐπιθυμίαν του. Οὕτω δὲ ἀποτυχὼν καὶ εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην ἀγυρτικὴν ἐπαιτίαν του κατέφυγεν εἰς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει συμπολίτας ἡμῶν καὶ καταλιπαρήσας καὶ ἐκείνους μέχρι χαμερπείας κατῴρθωσε νὰ τὸν συστήσωσιν ὡς ἐλληνοδιδάσκαλον εἰς τὴν ἀτυχῇ ἡμῶν πατρίδα τὸ Δελβινάκιον χάριν πατριωτισμοῦ, διότι ἀγνοοῦντες οἱ ἀγαθοὶ ἐκεῖνοι συμπολίται τὴν ἀμάθειαν καὶ ἀγυρτίαν τοῦ τυχοδιώκτου αὐτοῦ, ἐσύστησαν αὐτὸν πρὸς τοὺς ἐν Δελβινάκῳ ὅπως καὶ ἡμεῖς κατὰ τὸ 1875 ὅπου καὶ ἐγράψαμεν εἰς τὴν Κοινότητα συνιστῶντες αὐτὸν χάριν πατριωτισμοῦ, καὶ ὁ μεταδὼς τότε Ἀντώνιος Γεωργίου ἐσύστησεν ὡς τοιοῦτον μετὰ τὴν λήξιν τῆς συμφωνίας τοῦ τότε διατελοῦντος εὐμαθεστάτου ἐλληνοδιδασκάλου ἢ μάλλον σχολάρχου Π. Οἰκονομίδου, διότι ἠγνοοῦμεν καὶ τὴν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ἀμάθειάν του καὶ τὰ καταστρεπτικὰ πρὸς τὴν πατρίδα αἰσθημάτων του ὡς ἀνωτέρω λέγομεν, (ἀγνοοῦμεν ὅμως ἂν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν αἱ συστάσεις ἡμῶν αὗται κατὰ τὴν συμφωνίαν του μεταξὺ Κοινότητος καὶ αὐτοῦ, διότι δὲν εἰδοποιήθημεν ὑπὸ τῆς Κοινότητος). Οὕτω δὲ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1877 ἐγένετο ἐλληνοδιδάσκαλος τῆς ἀτυχοῦς ἡμῶν πατρίδος Δελβινακίου, καὶ διὰ τῆς ἀμαθείας του καὶ τοῦ ὅλως ἀνεπιδέκτου τρόπου πρὸς διδασχὴν τῶν ἀτυχῶν ἐκείνων μαθητῶν του ἀντὶ προόδου ὀπισθοδρόμησεν ἐκείνους ἀπομαθόντας ὅσα εἶχον μάθει παρὰ τοῦ ὄντως ἱκανοῦ διδασκάλου των Π. Οἰκονομίδου· οἱ δὲ γονεῖς καὶ συγγενεῖς τῶν μαθητῶν αὐτῶν κατανοήσαντες τὴν ἀμάθειαν τοῦ τυχοδιώκτου αὐτοῦ διδασκάλου, καὶ τὰς ἄλλας εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Κοινότητος ῥαδιοουργίας του, ἐβουλεύοντο ἵνα ἀποπέμψωσι μετ' ἀγανακτήσεως αὐτόν. Τὴν ἀγανάκτησίν των ταύτην ἐννοήσας ὁ τυχοδιώκτης αὐτὸς διδάσκαλος κατέφυγεν εἰς ἐκλογὴν πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐναντίον τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμοῦ τῆς Κοινότητος

εἰσὶν αἱ δραχμαὶ δέκα ἐννέα χιλιάδες ἐννεακόσiai πέντε (19,905)
ἐπὶ τριετίαν μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν διδασκάλων καὶ τοῦ ἱα-

καὶ δι' ἄλλων παρανομιῶν ὑπ' αὐτοῦ τε, τῶν φίλων του καὶ τῶν συγγενῶν
τῆς συζύγου του, ἥτις διώρισεν αὐτὸν καὶ πρὸ ἑξ μηνῶν τῆς λήξεως τῆς πρώ-
της συμφωνίας του, ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1880 καὶ διὰ τρία ἔτη καθὼς καὶ
τὸν γυναικάδελφόν του ὡς ἄνωτέρω λέγομεν, μετὰ δὲ τὸν διορισμὸν αὐτῶν
καὶ δι' ἄλλων πολλῶν ἐκτιθεμένων ἄνωτέρω, διωρίσθη μετὰ τῶν ἄνωτέρω
ἀναφερομένων ἐτέρων δύο συντρόφων του ὡς ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν
ἐνταῦθα κληροδοτημάτων τῆς πατρίδος. Ἐλθὼν δὲ ἐνταῦθα μετὰ τῶν συν-
τρόφων του, καὶ μὴ εὐρὼν ἀνοικτὴν εἴσοδον ἵνα εἰσέλθῃ, ὅπως ἐφρόνει, εἰς
τὰ εἰσοδήματα τῶν κληροδοτημάτων, ἐτόλμησεν αὐτὸς ὁ τυχοδιώκτης νὰ ἀπο-
ποκαλέσῃ ἡμᾶς τυχοδιώκτας ἐπειπὼν «ὅτι εὐρέθησαν δύο τυχοδιώκται Δελ-
βινακίῳ νὰ κατατρώγουν τὰ κληροδοτήματα τοῦ Δελβινακίου» (III)

Ἡμᾶς, ἀπεκάλεσας τυχοδιώκτας, σὺ πειναλέε καὶ μὴ ἔχων ποῦ τὴν κεφαλὴν
κλῖναι, ὅστις κατέφυγες εἰς τοσαῦτα τυχοδιωκτικὰ μέσα, καὶ ἐπὶ τέλους ἐφορτώθης
εἰς τὴν ῥάχιν τῆς ἀτυχοῦς ἡμῶν πατρίδος, καὶ σὲ τρέφει ὡς κηφῆνα καὶ σὲ καὶ τὸν
γυναικάδελφόν σου, διὰ νὰ ὑποσκάπτῃτε ἀμφοτέρω τὰ θεμέλια αὐτῆς, καὶ πρὸς
ἐπιτυχίαν τῶν τυχοδιωκτικῶν σου σκοπῶν, λαβὼν ἀνὰ χεῖρας τὸν ἐν ἐνεργείᾳ
κανονισμὸν τῆς ἀτυχοῦς ἡμῶν Κοινότητος ὑποστηριζόμενος καὶ ὑπὸ τινων
τετυφλωμένων φίλων σου καὶ συγγενῶν σου κατέστρεψας αὐτὸν ἵνα φθάσῃς
εἰς τὸ πέρας τῶν ἐπιδιωκομένων κατὰ τῆς ἀτυχοῦς πατρίδος καταστρεπτικῶν
σκοπῶν σου καὶ ἤδη ἐπανειλημένως γράφεις πρὸς τὴν πατρίδα παροτρύνων τοὺς
ἀπονενοημένους καὶ τετυφλωμένους φίλους σου καὶ συγγενεῖς σου ἵνα πειθα-
ναγκάσωσιν ἑξ ἀγαθοῦς συμπολίτας νὰ ψευδορκίσωσιν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐν ἐνε-
ργείᾳ κανονισμὸς τῆς Κοινότητος· ἐνῶ σὺ αὐτὸς ἀναιδέστατε καὶ ἀλιτῆριε,
καὶ διὰ τῆς ὑπογραφῆς σου καὶ διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συντρόφου σου Κωστ.
Μερτσάρη ἀνομολογεῖτε ἐν τῇ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1879 καὶ ἰδίᾳ σου χειρὶ συντα-
χθεῖση ἄνωτέρω καταχωρισθείσῃ ἐπιστολῇ φερούσῃ καὶ 25 ἔτι ἄλλων συμπο-
λιτῶν τὰς ὑπογραφὰς καὶ τὴν ἐπίσημον τῆς Κοινότητος σφαγίδα, ὅτι ὑπάρ-
χει ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμὸς ἐφαρμοζόμενος, καὶ θὰ ἐξηκολούθῃ ὑπάρχων
ἐφαρμοζόμενος ὁλόκληρον τριετίαν ἀπὸ τῆς συντάξεώς του (18 Ἰανουαρίου
1879) ἐὰν ἡ κακοβουλία σου δὲν κατέστρεφεν αὐτόν. Καταστρέψας δὲ τὸν
κανονισμὸν αὐτὸν καὶ μὴ φοβούμενος τὴν αὐστηράν τοῦ νόμου καταδίωξιν,
εἵχες ἀσέβειαν νὰ αἰτῆς εἰς τὰ δικαστήρια νὰ ἐπιβληθῇ ὁ ἐπακτὸς πρὸς τὴν
κοινότητα ὅρκος πρὸς ἐσέ. Ἀλλ' ἅμα εἰς τὴν ἐν τῷ Ἐφετείῳ 16 Ἰανουαρίου
1881 συζήτησιν εἶδες προσαγομένην τὴν ἄνωτέρω ἐπιστολὴν (ἀπὸ 1 Ἰουλίου
1879) ἀπέβαλες τὸ θάρρος τῆς ἄνωτέρω ἀσεβείας σου καὶ παρεδέχθης τὸν
ἐπιβληθέντα εἰς τὴν κοινότητα ὅρκον προθύμως καὶ ἀφοῦ ἐξήρεσας τὸν ἑαυ-
τόν σου καὶ τοὺς ἐν Δελβινακίῳ φίλους σου, οἷον τὸν Μῆτρον Παππᾶν, τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἀποστόλῃν, τὸν Νικόλαον Χατζῆν ἢ Ἰάκωβον καὶ ἄλλους ἐκ
τῶν κοινοποιηθέντων ἡμῖν 50 μελῶν τοῦ τρίτου τῆς κοινότητος καὶ ἀφοῦ σοὶ
ἐκοινοποιήσαμεν τὰ ἐξ ὀρκισθησόμενα μέλη αὐτῆς, μὴ ἀρκεσθεῖς πρὸς ὅσα ἔ-

τροῦ, περίσσευμα ἀδικιολόγητον, καὶ ἐπομένως καταχρασθὲν ὑπ' ἐκείνων (ὄρα σελ. 143 φυλ. Βούρη). Δι' οὗ καὶ σᾶς καὶ ἐκείνους προσκαλοῦμεν ἐὰν ἔχητε φιλότιμον καὶ πατριωτισμὸν νὰ δημοσιεύσητε τοῦλάχιστον τὴν ἐπὶ τῆς τριετίας ταύτης διαχείρισιν τῶν ἐντεῦθεν σταλέντων εἰς τὴν πατρίδα χρημάτων, ἥτοι ἀπὸ τοῦ 1876 μέχρι τοῦ 1878 καὶ τὴν λήψιν τῶν χρημάτων καὶ τὴν δαπάνην αὐτῶν, ὡς ἐδημοσιεύσαμεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἐπὶ δεκατετρατίαν, ἥτοι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς διαχειρίσεώς μας μέχρι τέλους τοῦ 1879 λογοδοσίαν μας, καὶ τὴν ὁποίαν καλῶς ἐμελετήσατε, καὶ ἐκ τῶν εἰς χεῖρας σας σταλέντων λογαριασμῶν, καὶ τῶν φυλλαδίων τοῦ κ. Ἰωάν. Βούρη καὶ σᾶς προσκαλοῦμεν νὰ τὴν ἀνασκευάσητε ὅσον ἐκείνην τόσον καὶ τὴν παροῦσαν μας ἀπάντησιν. Ἀλλ' οὐχὶ μὲ ξηροὺς λόγους καὶ ἀναιδῆ ψεύδη, ἀλλὰ μὲ ἀποδείξεις, ὡς ἔχετε εἰς χεῖρας σας ἐκ τῶν σταλέντων λογαριασμῶν καὶ ἀλληλογραφίας μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῆς Κοινότητος καὶ ὡς ἔχετε

γραφεὶς πρὸς τοὺς φίλους σου καὶ συγγενεῖς σου, ὅπως πειθαναγκάσωαι τοὺς ἐξ ἀγαθοῦ ἐκείνους συμπολίτας νὰ ψευδορκίσωσιν, ἀπῆλθες χθὲς ἐντεῦθεν εἰς τὸ Δελβινάκιον ἵνα ἐκ τοῦ πλησίον πειθαναγκάσης ἐκείνους εἰς τὸ στυγερὸν τῆς ψευδορκίας ἔγκλημα, πρὸς τὸν σκοπὸν καὶ μόνον ὅπως ὑποστηριχθῇ ὁ παράνομος διορισμὸς σου τε καὶ τοῦ γυναικαδέλφου σου, ἐπὶ τριετίαν ὡς διδασκάλων τῶν ἀτυχῶν σπουδαζόντων παίδων τῆς κοινότητος, γενόμενος ὑπὸ τῆς παρὰ τὸν ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμὸν τῆς κοινότητος, καὶ δι' ἄλλων παρανομῶν ἐκλεχθείσης ἐπιτροπῆς. Ἀλλὰ ἐρωτῶμεν σὲ ἀσεβέστατε, δὲν ἀναλογίζεσαι σὺ ἄθλιον ἐξάμβλωμα ἢ μᾶλλον ἀνθρωπόμορφον τέρας ὁποῖον στυγερώτατον κακούργημα διαπράττεις (ἰ) ἀτιμάζων καὶ ἐκμηδενίζων τὴν πατρίδα καὶ καταστρέφων καὶ ἠθικῶς καὶ ὕλικῶς τοὺς ἐξ ἀγαθοῦ ἐκείνους συμπολίτας τοὺς μὴ γινώσκοντας τὰς συνεπείας καὶ τὴν αὐστηρότητα τοῦ νόμου καὶ ἐπομένως σὺν αὐτοῖς καταστρέφων καὶ τὰς ἀτυχεῖς οἰκογενείας αὐτῶν; Ἡμᾶς ἀπεκάλεσας, σὺ τυχοδιώκτη ὁ μηδὲν ἱερὸν καὶ ὅσιον ἔχων καὶ τοσαῦτα ἀνοσιουργήματα διαπράττων, τυχοδιώκτης, ἡμᾶς οὔτινες πρὸ δεκαπενταετίας ἀγωνιζόμενοι καὶ διὰ πολλῶν κόπων καὶ μόχθων καὶ δι' ἰδίας ἡμῶν περιουσίας ἐσχηματίσαμεν τοσαύτην κολοσσιαίαν τῶν ἱερῶν τῆς πατρίδος ἰδρυμάτων περιουσίαν, ἵνα τρέφησαι σὺ καὶ ὁ γυναικάδελφός σου ἐκ τῶν εἰσοδημάτων αὐτῆς καὶ δι' ὅλα ταῦτα νὰ προδίδετε τὴν πατρίδα διὰ τοιούτων ἀνοσιουργημάτων!!.. Πιστεύομεν ὅμως ὅτι οἱ ὀρκισθησόμενοι ἐκεῖνοι ἀθῶοι καὶ ἀγαθοὶ συμπολίται καὶ μεθ' ὅλης τῆς ἀπλότητός των θὰ ἐννοήσωσιν εἰς ὁποῖον κρημνὸν ὠθεῖται αὐτοὺς, ἢ διὰ τὰ αἰσχρὰ συμφέρεντά σου κακοβουλία σου καὶ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς αὐστηρὰς τοῦ νόμου συνεπείας καὶ τὴν ἠθικὴν καὶ πολιτικὴν καταστροφὴν των, θὰ ἀποστῶσι τοῦ στυγεροῦ ἐγκλήματος τῆς ψευδορκίας.

πληροφορίας παρὰ τῶν τριῶν ἐνταῦθα ἀπεσταλμένων σας καὶ ἰδίως τοῦ ἐκλεκτοῦ σας κ. Κωστάκη.

Ἐννοεῖτε τῶρα εὐγενεῖς συκοφάνται, ὅτι ἀντὶν' ἀποδείξῃτε ἡμᾶς κατὰχρηστὰς καὶ ὀφειλέτας πρὸς τὴν πατρίδα, διότι μήτε ἔχνοσ φέρετε πρὸς ἀπόδειξιν τοιχύτης ἐνοχῆς μας, αὐτοὶ ἐχυτοὺς ἀποδεικνύετε, διὰ τῶν ἀνωτέρω ἀνυμφισθητήτων καὶ παρ' ὑμῶν ὁμολογημένων πράξεών σας, κατὰχρηστὰς τῶν ἱερῶν τῆς πατρίδος χρημάτων.

Ὅθεν ἐὰν δὲν θέλετε νὰ ἐντραπῇτε ἡμᾶς, διότι ἀδίκως καὶ παρ' ἀξίαν μᾶς σύρετε εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ τὴν πατρίδα ἀσχημίζετε διὰ τῆς τοσαύτης ἀνοσίῳ πράξεως ἡμῶν, οἵτινες μὴ ἀρεσθέντες καὶ εἰς ταύτην κατήλθετε καὶ εἰς τὴν ταπεινὴν καὶ κακόζηλον καὶ ἐκμηδενίζουσαν τὴν πατρίδα ἠθικῶς δημοσίευσιν τῆς πλήρους ψευδολογιῶν διατριβῆν σας, αἰσχύνθητε τοῦλάχιστον συκοφάνται, ἐντραπῇτε ταπεινοὶ καὶ ποταποὶ ἐργάται τοσούτων ἀναιδῶν ψευδολογιῶν σας, τὰς σκιὰς τῶν μεγάλων ἐκείνων προγόνων μας, διότι ἐταπεινώσατε τὸ ἄλλοτε ἔνδοξον Δελβινάκιον, διὰ τε τὴν φρόνησιν καὶ τὴν εὐγένειαν καὶ ἀρετὴν τῶν τέκνων του, ἥτοι τῶν μεγάλων ἐκείνων πρεγόνων μας, οἵτινες εἶχον ὑψώσει τὴν πατρίδα εἰς τὴν πρέπουσαν αὐτῇ θέσιν, ὑπερεπαινούμενοι διὰ τὴν τιμιότητα, τὴν εὐγένειαν, τὴν φρόνησιν καὶ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν παρ' ὅλων τῶν γνωριζόντων τὸ Δελβινάκιον, διότι εἶχον ὑψώσει τὴν πατρίδα εἰς τὴν πρέπουσαν αὐτῇ θέσιν, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν πρέπουσαν αὐτῇ ὑψηλὴν θέσιν φυλάττοντες παρέδωκαν εἰς τοὺς μεγάλους διαδόχους αὐτῶν πατέρας μας σώαν καὶ ἀλώβητον, οἵτινες μύρια ὅσα δεινὰ ὑποστάντες μέχρι θυσίας καὶ αὐτῆς τῆς πολυτίμου ζωῆς των ἐφύλαξαν καὶ οὗτοι ὡς ἄξιοι διάδοχοι μεγάλων προγόνων, καὶ τὴν παρέδωκαν πρὸς ἡμᾶς μεγάλην σώαν καὶ ἀλώβητον ὅπως παρὰ τῶν μεγάλων προγόνων των τὴν ἔλαβον.

Ἐντραπῇτε ταπεινοὶ συκοφάνται τὰς σκιὰς τῶν μεγάλων πατέρων μας, οἵτινες διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος ἡμῶν «Δελβινάκιον» προδοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ προπάπου τοῦ ἐκλεκτοῦ σας, κυρίου Κωστάκη Δήμου Ἐξάρχου, πλείστας ὅσας ταλαιπωρίας καὶ κακώσεις ὑποστάντες ἔσωσαν αὐτήν, καὶ τὴν παρέδωκαν ^{ἡμῶν} ~~αὐτῶν~~ σώαν καὶ ἀλώβητην.

Περαιόντες συνιστῶμεν καὶ πάλιν καὶ τοῖς συκοφάνταις ἡμῶν καὶ τοῖς εὖ φρονοῦσι συμπολίταις ἵνα διεξέλθωσι μετὰ ψυχροῦ αἵματος μετὰ προσοχῆς καὶ πολλῆς συνέσεως ἅπαντα τὰ ἐν τῷ φυλλαδίῳ τοῦ κ. Ἰω. Βούρη περιεχόμενα, ὡς καὶ τὰ ἐν τῷ παρόντι ἐκτεθειμένα χάριν τῆς πατρίδος καὶ τῆς τιμῆς αὐτῆς καὶ θὰ τοῖς ὀφείλωμεν μεγάλην χάριν, ἐὰν ἀνασκευάζοντες πάντα τὰ ἐν τοῖς δυσὶ τούτοις φυλλαδίοις ἀποδείξωσιν ἡμᾶς καὶ τὸν κ. Ἰω. Βούρη λανθανομένους, ἀλλ' οὐχὶ διὰ ξηρῶν λόγων καὶ ψευδολογιῶν, ἀλλὰ διὰ τῶν πραγμάτων καὶ δι' ὧν λογαριασμῶν παρ' ἡμῶν σταλέντων ἔχουσιν εἰς χεῖρας τῶν, καὶ διὰ τῆς μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῆς Κοινότητος ἀλληλογραφίας καὶ δι' ὧν παρὰ τῶν ἐνταῦθα τριῶν ἀπεσταλμένων τῶν, καὶ ἰδίως τοῦ ἐκλεκτοῦ τῶν Κωνστ. Ἐξάρχου ἔχουσι πληροφοριῶν. Ἄλλως ἐὰν δὲν πράξωσι ταῦτα θὰ ᾧσι καταγέλαστοι ὑπὸ τε τῶν γνωρίζοντων τὸ Δελβινάκιον καὶ ἀναγνώσαντων καὶ ἀναγνώσόντων τὰ ἀνωτέρω προειρημένα φυλλάδια, καθὼς καὶ ἐξ ἀπάσης τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν Πωγωνιχνῆς· ὡς πρὸ ἐνὸς μηνὸς παρετήρησεν ὁ ἐν τῷ πλησιοχώρῳ τῆς πατρίδος ἡμῶν χωρίῳ Δολῷ εὐμαθῆς ἐλληνοδιδάσκαλος κ. Μάνθος πρὸς τὸν συμπολίτην μας κ. Ἰω. Π. Οἰκονομίδην ὄντα ἐν Δολῷ μετὰ τοῦ πενθεροῦ τοῦ κ. Μαλιούφου ἐξ ἐτέρου πλησιοχώρου χωρίου «Γκουβερίου» εἰπόντα· «ἐνὶ ἔστειλεν ὁ κ. Βούρης φυλλάδια εἰς τὴν πατρίδα μας ἀλλ' ἐμεῖς μὴ τέσσα' χεῖρας μας δὲν τὰ πιάνομεν» πολὺ κακὰ ἐκάμετε (τῷ εἶπεν ὁ κ. Μάνθος) πρέπει νὰ τὰ ἀναγνώσητε καὶ καλὰ, καὶ ἂν μὲν ἦναι ἐναντίον τῶν λογαριασμῶν τῆς Κοινότητός σας νὰ τὰ ἀνασκευάσητε, ἐὰν δὲ εἶναι σωστά καὶ ἀληθινὰ τότε πρέπει νὰ τὰ παραδεχθῆτε καὶ νὰ μὴ κάμνετε δίκας καὶ ζημιώνετε καὶ τὴν πατρίδα σας καὶ τὴν τιμὴν αὐτῆς. Ἄλλως θὰ σᾶς κατηγορήσῃ ὅλος ὁ Καζάς μας (ἐπαρχία).»

Τὰς φρονίμους ταύτας παρατηρήσεις καὶ συνετὰς συμβουλὰς τοῦ κ. Μάνθου ἐπεδοκίμασε, καὶ ὁ ἀπλοῦς μὲν ἀλλ' οὐχὶ τυχαῖον νοῦν ἔχων, πενθερὸς τοῦ κ. Ι. Π. Οἰκονομίδου κ. Μαλιούφου «ἐπειπὼν αὐτῷ καλὰ σοῦ λέγει ὁ δάσκαλος αὐτὸ πρέπει νὰ κάμνετε γιὰ νὰ μὴ σᾶν γελάῃ ὁ κόσμος».

Ταῦτα πάντα ὀφείλοντες πρὸς ἀπάντησιν ἐγράψαμεν ἀναμέ-

νοντες τὴν ὀρθὴν καὶ πειστικὴν καὶ ἐν τοῖς πράγμασι στηριζομένην ἀνασκευὴν αὐτῶν.

*Διανέμεται δωρεὰν παντὶ Δελφικιστῇ, καὶ ἐν κεντρικοῖς μέ-
ρεσι καὶ δημοσίοις καφενείοις.*

Ἀθήνησι τῇ 6 Ἀπριλίου 1881.

ΑΝΤ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΕΥΣΤΡ. Π. ΔΟΣΤΗΣ.

~~καὶ ἄλλοις~~

Ἔορα ὅπισθεν ἀπάντησιν τοῦ κυρίου Ἰω. Βούρη εἰς τὸν
«Νεολόγον» ἀναδημοσιευομένην ὧδε.

Ἐπειδὴ εἰς τὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. Ιω. Βούρη πρὸς τὴν διατριβὴν τῶν συκοφαντῶν ἡμῶν καταχωρισθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 3591 τῆς 6/18 Μαρτίου 1881 φύλλον τῆς ἐν Κων/πόλει ἐφημ. «Νεολόγος», ἣτις ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 3606 24/5 Ἀπριλίου 1881 τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος, παρεισέδυσσε περικοπὴν τις ὑποβολιμαίαν, ἣν ὁ αὐτὸς ἀνῆρσεν εἰς τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα «Νεολόγον» ὑπ' ἀριθ. 3612 1/13 Ἀπριλίου διὰ τῶν ἐξῆς:

«Τοῖς συντάκταις,

Ἐν τῷ ἀπὸ 24/5 Ἀπριλίου τρέχοντος ἔτους φύλλῳ τῆς ὑμετέρας ἐφημερίδος κατακεχώρισται ἀπάντησίς μου. Ἐν στήλῃ δευτέρᾳ στιχ. 5—20 ἀνaginώσκω περικοπὴν ἀρχομένην οὕτω: Ἀλλὰ σεῖς μὲν τὸ βιβλίον κλπ. καὶ λήγουσαν εἰς τὴν λέξιν ἐνοχος. Ταύτην τὴν περικοπὴν ὑποβολιμαίαν οὖσαν, καὶ μὴ ὑπάρχουσαν ἐν τῇ ὑπ' ἐμοῦ υπογραφείσῃ ἀπαντήσῃ ἀποκηρύττω. Δὲν υἱοθετῶ ἀλλοτρίας ιδέας καὶ ἀληθεῖς ἂν ᾶσι. Σᾶς παρακαλῶ λοιπὸν νὰ καταχωρίσητε ταύτην μου τὴν ἀποκήρυξιν.

Ἀθήνησι, τῇ 27/8 Ἀπριλίου 1881.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΥΡΗΣ.

Καὶ ἄλλαι τινὲς λέξεις παρηλλάχθησαν καὶ τινες παρελείφθησκον· ἀναδημοσιεύομεν ἤδη ταύτην ὥδε ἔχουσιν ὡς ἐξῆς.

Τοῖς συντάκταις,

Ἐν τῷ «Νεολόγῳ» τῆς 6)18 Μαρτίου ἐδημοσιεύθη διατριβὴ ἀφορῶσα εἰς τῆς κοινότητος Δελβινακίου τὰ πράγματα. Μεταξὺ ἄλλων ἀναφέρεται καὶ τὸ ὄνομά μου, ὅτι παρὰσύρομαι ὑπὸ τοῦ Ἀντ. Γεωργίου καὶ Εὐζρ. Δόστη πρὸς ἐπίμετρον τῶν δυστυχιῶν τῆς κοινότητος, καὶ ὅτι αὐτὸς κ. Βούρης (ἐγὼ δηλ.) ὑπόσχεται ὅτι ἡ σύζυγος αὐτοῦ Εὐκνθία δωρήσεται τῇ κοινότητι πρὸς ἀνέγερσιν παρθενωγωγείου δρχμᾶς 5,000, ἐπὶ τῷ ὅρῳ ὅτι ὁ κ. Ἀντώνιος Γεωργίου θὰ μείνῃ ἰσοβίως ἐπίτροπος τῆς κοινότητος ἐν Ἀθήναις καίπερ ἀποτυφλωθεὶς. Ἀγνοεῖται ποῦ ὁ κ. Βούρης στηριζόμενος προσβάλλει τὸν νῦν ἅγιον Δρυϊνουπόλεως κλ. Περιεργείας δὲ χάριν περιγράφομεν τὸν τρόπον τῆς διανομῆς τῶν ἐν λόγῳ φυλλαδίων, δι' ὧν ὁ κ. Βούρης προσβάλλει πᾶσαν τὴν κοινότητα. Τὰ φυλλάδια 50 τὸν ἀριθμὸν διενέμοντο εἰς ἐκείνους μόνον, οἵτινες θὰ ὑπέγραφον εἰς ἐπισυνημμένην αὐτοῦ ἐπιστολήν, δι' ἣς ὑπεχρέου ὁ κ. Βούρης τὸν ὑπογράφοντα εἰς τὴν μὴ παραδοχὴν τῆς τριμελοῦς ἐξελεγκτικῆς

ἐπιτροπῆς. Διὰ δὲ τοῦ μέσου τούτου κατώρθωσεν ὁ ρηθείς διανομὴς αὐτῶν μίαν καὶ μόνην νὰ ὑποκλέψῃ ὑπογραφὴν, τοῦ κ. Νικολάου Βρεσιούρα, ὅστις τὴν ἐπισῆκεν διὰ τῆς ἐφημερίδος «Αὐγῆς» διεμφυρτήθη. Ἡ πενταμελής ἐπιτροπὴ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει περεπιδημούντων Δελβινακιωτῶν· Χρ. Κιτζούλης, Ν. Στ. Τσοκῶνας, Λεωνίδας Π. Μωρχίτης, Γ. Δ. Τζιαγκούλης.»

Αὐτὸ εἶναι τὸ εἰς ἐμὲ ἀναφερόμενον μέρος τῆς διατριβῆς, καὶ εἰς αὐτὸ ἀπαντῶν σᾶς παρακαλῶ νὰ καταχωρίσητε τὴν ἀπαντῶσαν ἐπιστολὴν μου τύτῃν πρὸς πλήρωσιν νομίμου δικαιοσύνης.

Α'. Ἐν τῷ φυλλάδίῳ μου ἢ βιβλίῳ ἐγὼ γράφω οὕτω·

Πρῶτος λοιπὸν ἐγὼ συνεισφέρω ὑπὲρ τοῦ παρθεναγωγείου ἐξ ὀνόματος τῆς κυρίας μου 5,000 δραχμῶν ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ ἐπέλθῃ τάξις ἐν Δελβινακίῳ καὶ ἐξέλεγξις τῶν λογαριασμῶν τί ἐγένοντο τόσα χρήματα ἐκεῖ καὶ ὑπὸ τὸν ἀπαραίτητον ὅρον τὸ παρθεναγωγεῖον νὰ κτισθῇ μακρὰν τοῦ ἐλληνικοῦ σχολείου εἰς ἄλλο μέρος (Βιβλ. μου σελ. 73 στιχ. 25—30).

Διέστρεψε λοιπὸν τὰ γραφόμενά μου ἡ πενταμελής ἐπιτροπὴ ἐκ τεσσάρων προσώπων συνισταμένη.

Β'. Διὰ τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὸν σεβασμιώτατον Δρυϊνουπόλεως, ἐγὼ ἔχω ἀπόδειξιν τῶν ἐπιτρόπων Ἀντ. Γεωργίου καὶ Δόστη καὶ μὲ τούτους τοὺς ἐπιτρόπους ἔχουσι νὰ λογαριασθῶσιν οἱ ἐνδιαικφερόμενοι· ἄλλως ἐν σελ. 101 στ. 11 καὶ ἐξῆς εἶδεν ἡ ἐπιτροπὴ τὰ διατρέχοντα.

Γ'. Ὡς πρὸς τὴν διανομὴν τοῦ βιβλίου ἀπαντῶ ταῦτα. Ἐν σελίδι 9 ὑπάρχει «β' συκοφαντικὴ ἐπὶ καταχρήσει εἰς τὸ τίμημα τῶν ἐνοικίων.» Ἐν τέλει τοῦ κεφαλαίου τούτου (σελ. 10 στ. 24—26) γράφω οὕτω· ἀνὰ ἦναι κτῆμα (τὸ φυλλάδιόν μου) διηνεκῶς πρόχειρον παντὸς Δελβινακιώτου, ἵνα μὴ τολμῶσιν οἱ συκοφάνται νὰ ψευδολογῶσιν ἀνεξελέγκτως. Ἐν τῷ αὐτῷ κεφαλαίῳ Β' σελ. 10 φέρεται μετὰ μαρτυρίας σεβαστῆς κυρίας ὅ,τι τινὲς εἶπον ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅτι τὰ ἔξοδα τῆς ἀνακκινίσεως τῶν κτημάτων ἦσαν 80,000 δραχμῶν, ἐνῶ εἶναι μόνον 20,589. Ὁ σκοπός μου ἦτο νὰ λάβῃ ἕκαστος Δελβινακιώτης τοὺς λογαριασμοὺς, καὶ διὰ νὰ μὴ παρπονῇται τις ἢ διὰ νὰ μὴ προφασίζηται ὅτι δὲν ἔλαβε τὸ βιβλίον, ἕκαστα κατάλογον ὥστε ἕκαστος λαμβάνων τὸ βιβλίον νὰ ὑπογράφῃται ἀπλῶς ὅτι τὸ ἔλαβε. Τὴν ἐπιστολὴν μου ἐκείνην, ἣτις φέρει καὶ τὴν σημείωσιν τοῦ καταλόγου ὡς καὶ τὸ

βιβλίον μου, παραγγέλλω τὸν ἀνταποκριτὴν μου κ. Ι. Λάμπρου νὰ σᾶς δώσῃ μὲν τὸ βιβλίον, νὰ λάβῃτε δὲ καὶ γνῶσιν πειστικὴν τοῦ καταλόγου καὶ νὰ βεβαιώσῃτε ἐν γνώσει τὴν ἀλήθειαν, ὥστε καὶ ἡ ὥρεια περιγραφὴ τῆς πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς περὶ τῆς διανομῆς τοῦ φυλλαδίου νὰ λάβῃ τὸν πρέποντα αὐτῇ τόπον. Ἐὰν δὲ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, ὡς ἰδίᾳ περὶ τὴν διανοητικὴν προκοπὴν τοῦ γένους τοῦ ἐλληνικοῦ ἀσχολούμενοι, κρίνητε δεόν νὰ συνετίσῃτε τὴν ἀνω μνημονευομένην ἐπιτροπὴν λέγοντες, ὅτι ἀδικοῦσιν ἐαυτοὺς καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν, βλάπτουσι δὲ καὶ τὴν πατρίδα των παραχαράττοντες τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἂν ἀναγνώσῃτε τὸ βιβλίον μου καὶ ἐπενέγκῃτε σκέψεις τινὰς εὐθυδίκους εἴτε περὶ τοῦ ἐν γένει ἀγχοῦ εἴτε ὑπὲρ εἴτε καὶ κατὰ τοῦ βιβλίου μου, θέλω σᾶς ὁμολογεῖ καὶ χάριτας. Διότι, κύριοι, βλέπων ὅτι ἡ πενταμελής ἐπιτροπὴ ἢ τὴν διατριβὴν συντάξασα μόνον δύο ἀμαρτήματα ἐν τῷ φυλλαδίῳ μου εὔρεν, ἴσα ἴσα ἐκεῖνα, ἅτινα αὐτὴ αὕτη ἐκιδέχθηλευσε, βλέπων λέγων τοῦτο, πρέπει νὰ ὑποθέσω ὅτι τὸ βιβλίον μου εἶναι ἀναμάρτητον.

Πρᾶγμα σπανιώτατον. Ὡς τοιοῦτον δὲ ἀξίζει πολὺ τὸν κόπον νὰ τὸ ἀναγνώσῃτε. Ἐγὼ ἐν τούτοις μετριοφρονῶν λέγω τοῖς συμπαισιῶταίς μου ἐν τῷ βιβλίῳ μου δις (σ. 6 στ. 21.....23) οὕτως ἀεὶ ἐγὼ λανθάνωμι, θὰ λάβῃτε τὴν καλωσύνην νὰ μοὶ τὸ εἴπητε πρὸς γνῶσιν μου· ἐν δὲ σ. 74 στ. 1—3 οὕτως. α"ἠθελον δὲ σᾶς χρεωστεῖ χάριν, ἐὰν μοὶ ἀποδεικνύετε ὅτι λανθάνωμι ἐγὼ καὶ ποῦ καὶ πῶς εἰς τὰ γραφόμενά μου. Καὶ ἐπειδὴ ἐν ὅσοις μὲ λέγουσι παρασυρόμενον, καταφθίνεται ὅτι αὐτοὶ οὗτοι λανθάνονται εἴτε ἐκουσίως εἴτε ἀκουσίως, ἔπεται ὅτι δὲν δέχομαι καίτοι χρηστὸς ὢν ἄλλως κατ' αὐτοὺς, ὅτι παρασύρομαι, οὐδὲ διανέμω μάτην καὶ εἰκὴ καὶ ἄνευ λόγου τὸ φυλλάδιόν μου. Διὰ τὰ πράγματα τῆς Κοινότητος πρὸς τῷ ἴσῳ παντὶ Δελβινακιώτῃ δικαιώματι καὶ αὐτὴ ἡ Κοινότης Δελβινακίου ἐζήτησε τὴν σύμπραξίν μου καὶ ἀπὸ τῆς πρὸς με ἐπιστολῆς τῆς Κοινότητος ἄρχομαι τοῦ φυλλαδίου μου, κομισθείσης παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου Ἐξάρχου, καὶ ἂν τις σκανδαλισθῇ διὰ τὴν ἐπιστολὴν ἐκείνην, χρονολογίαν 9 Μαρτίου φέρουσα, μοὶ παρεδόθη 18 Μαρτίου, θὰ εὑρεθῶσι ράμματα γιὰ τὴν γούναν του κατὰ τὴν παροιμίαν. Αὐτοὶ οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει πατριῶταί ἐπαρκαπονέθησαν διὰ τὴν νὰ μὴ συμβιβάζσω τὰς δύο ἐπιτροπὰς. Ἐγὼ ἐπράξα καὶ τι πλέον ὑπὲρ τῆς πατρίδος μου, δη-

μοσιεύσας τὸ φυλλάδιον. Διαρρήδην δὲ ψεύδω τὴν συρραφὴν τῆς
 πλυστολόγου διατριβῆς, ὅτι προσβάλλω πᾶσαν τὴν Κοινότητα
 διότι χαρακτηρίζω μόνον τοὺς ἐκ προθέσεως διαστρέφοντας τὰ
 πράγματα. Λανθάνεται δὲ (καὶ ποῦ δὲν λανθάνεται) ἡ διατριβο-
 γράφος ἐπιτροπὴ καὶ κατὰ τοῦτο λέγουσα ὅτι παρασύρομαι ὑπὸ
 τοῦ Ἀντ. Γεωργίου καὶ Δόστη. Ἐν ἀρχαῖς τοῦ φυλλαδίου μου
 ἐξέχω ὑπόνοιαν μήπως πολλοὶ δὲν ἐνόησαν τὸν κατ' αὐτὸ σκο-
 πὸν τῶν πραγμάτων. Ἐὰν δὲν ἀποδεχθῶσι τὸ μέτριον τοῦτο, ἐγὼ
 ἔχω πειστήρια ἐν χερσὶ ν' ἀποδείξω καὶ τὸ ἐναντίον, τὸ χεῖρον
 δι' αὐτοὺς, ὅτι ἐὰν ἐνόησαν ἅπαντες, πάλιν ἠθέλησαν νὰ με πα-
 ρασύρῳσιν αὐτοὶ καὶ ὅχι οἱ Ἀντ. Γεωργίου καὶ Δόστης, καὶ νὰ με
 μεταχειρισθῶσιν ὡς ὄργανον· ἀρχὴ τοῦ ὁ σκοπὸς ἀγιάζει τὰ μέσα
 ἀπὸ καιροῦ ἤδη ἐς κόρακας πεμφθεῖσα. Ὁ πάντων δὲ σοφώτατος δι-
 δάσκαλος χρόνος θέλει ἀναμφιβόλως ἀνακαλύψει ἐν οὐ μακρῷ
 χρόνῳ, ἂν τοῦναντίον τὰ μέλη τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιτρο-
 πῆς δὲν ἐγένοντο αὐτοὶ ἄλλων ὄργανα, καὶ ἂν ἡ διατριβὴ των δὲν
 ἦναι ἀνωτέρω τῶν κατὰ γραμματικὴν δυνάμεών των, καὶ ἂν δὲν
 ἐμνηχανεύθησάν τινες νὰ χανδακώσωσι τὸ βιβλίον μου, φόβῳ μὴ
 εἰς φῶς προκύψῃ ἡ ἀλήθεια ἢ ἄλλους ἀσχημίζουσιν. Ἡ ἀληθὴ ἢ
 ψευδὴ ἢ καὶ ἀμφοτέρω περιέχει τὸ βιβλίον μου. Δίκαιοι καὶ φρόνι-
 μοι ἄνθρωποι ἠθέλον προθυμηθῇ νὰ εὕρωσι τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀπο-
 δώσωσιν ἐκάστω τὸ ἀνῆκον αὐτῷ. Ἡδὲ ὁ ζῶηρος κ. Χρ. Κιτζού-
 λης εἶπεν ἐνταῦθα «Τὸ βιβλίον τοῦ κ. Βούρη μᾶς ἔκαμεν οὐδέν». **Ποῦ**
 τὰ ἤξευρεν ὅλα καὶ τὰ εἶπεν ἀπράλλακτα; Ἐλεεινολογήσας δὲ
 τὸν πρωτόπαππα Παππακοτρῶτσον ὅτι ἐξεστόμισεν ἀληθείας τινὰς
 ἐν τῷ βιβλίῳ μου περιεχομέναις, οἶχι αἱ ἐν σελ. 61 στ. 1 καὶ ἐξῆς
 «Ἄμ' ἐξέρω τί ἔκαμεν ὁ Μπάσιος καὶ ὁ Σούρβης» κλπ. καὶ αἱ «ἄλλ'
 ἔχομεν καὶ ἡμεῖς τὴν πατρίδα, ἀλλ' ἔχετε κ' ἐσεῖς ἐδῶ χειροτέρους»
 καὶ ὅτι ὡμολόγησεν ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ Παππακοτρῶτσος ὑπελόγιζεν
 ἐν Δελβινακίῳ ὢν, ὅτι δὲν εἶχεν νὰ λάβῃ ἡ Κοινότης πλείονα τῶν
 4—5,000 δραχ. προσέθεσεν οὕτω «Τὸ κακὸν εἶναι ὅτι καὶ ὁ ἐν
 Ὁδησσῷ προσωρινῶς διατρίβων κ. Χρ. Τζαγκούλης εἶναι ἐναντίος».

Οἱ φύσει ἀγαθοὶ ἐν γένει πατριῶταί μου ἐξαχθήσονται ἀπὸ τῆς
 πλάνης. Ὀλίγη ὑπομονή, καὶ ὁ τὴν ἀλήθειαν σκοτίζων πέπλος
 ἀρθήσεται. Ἐγὼ δὲ στρατιώτης πιστὸς τῶν συμφερόντων τῆς πα-
 τρίδος μου ἐφ' ὅσον δύναμαι θὰ μένω.

Ἀθήνησι, 13/25 Μαρτίου 1881.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΥΡΗΣ.

ΑΘΗΝΑΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000023497

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

27
46
162
108
1252

